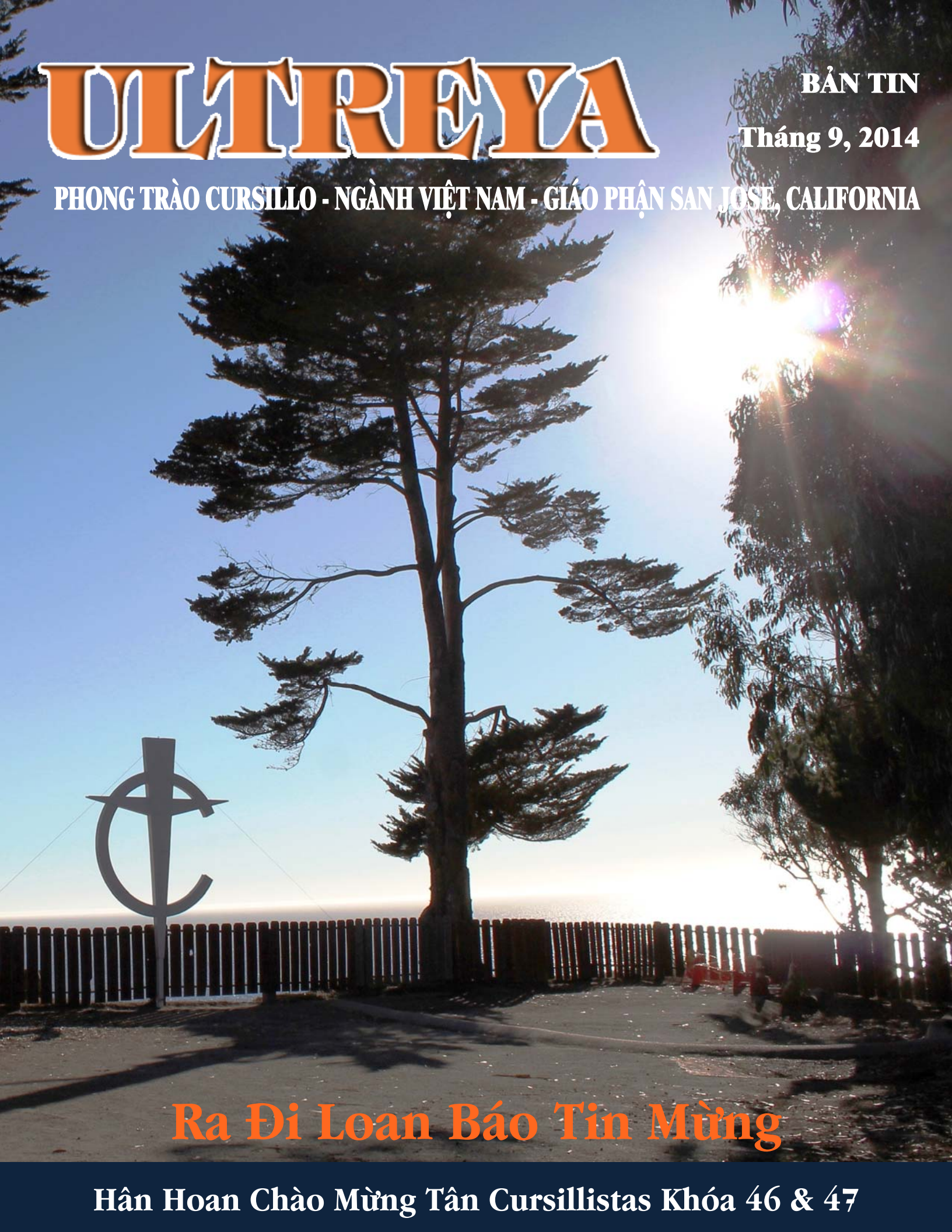

ULTREYA

BẢN TIN

Tháng 9, 2014

PHONG TRÀO CURSILLO - NGÀNH VIỆT NAM - GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA

Ra Đi Loan Báo Tin Mừng

Hân Hoan Chào Mừng Tân Cursillistas Khóa 46 & 47

PHONG TRÀO CURSILLO GIÁO PHẬN SAN JOSE - NGÀNH VIỆT NAM

1524 Hemmingway Rd., San Jose, California 95132
E-mail: hieutransj@gmail.com

VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH

CHỦ TỊCH PT
Gioan Trần Hiếu
408-655-5331

LINH HƯỚNG
Lm. Andrew Nguyễn Vũ
408-291-6280

PHÓ CHỦ TỊCH PT
Matthew Phan Hoàng Vương
408-858-2412

THƯ KÝ
Agnès Nguyễn Thị Nguyệt
408-417-0524

TRƯỜNG LÃNH ĐẠO
Giuse Trần Văn Trung
408-504-9481

KHÓI HẬU
Giuse Bùi Quang Hùng
408-314-1391

THỦ QUỶ
Maria Darcy Nguyễn Ngọc Dung
408-398-9932

KHÓI TIỀN
Gioan B. Nguyễn Nhật Tiến
408-515-2659

KHÓI BA NGÀY
Giuse Nguyễn Văn Tân
408-425-2696

KHÓI TRUYỀN THÔNG
Phêrô Phạm Huy Dũng
408-623-5211

Ban Biên Tập

- ◆ Maria Nguyễn Thị Bạch Hường
- ◆ Theresa Nguyễn Thị Hồng Mỹ

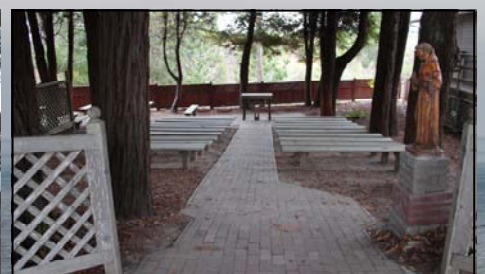
- ◆ Giuse Nguyễn Ngọc Phan
- ◆ Dominicô Nguyễn Lô

Cách Gửi Bài:

E-mail: banbientap.cursillo@gmail.com
Địa chỉ: 3766 Deedham Drive, San Jose, CA 95148

Mục Lục

Thư Linh Hưởng	4	Giêsu Trong Mắt Bão	34
Thư Chủ Tịch	5	Bài Thơ Trợ Tá	36
Tin Mừng Loan Truyền	6	Lời Mẹ Năm Xưa	37
Một Cảm Tưởng... Một Ước Mơ...	7	Một Minh Một Cuộc Đời	38
Hãy Mang Gánh Nặng Cho Nhau	8	Cảm Tưởng Sau Khi Tham Dự Khóa Cursillo 46	39
Radio Loan Báo Tin Mừng	11	Cho Nhau Một Nụ Cười	40
Loan Báo Tin Mừng “Cho Là Nhận”	12	Chuyện Nhà Bếp Khóa 47	42
Người Cha Nhân Hậu	14	Một Thoáng Về Tình Yêu	44
10 Điều Suy Ngẫm	15	Người Chồng Hoang Đàng	45
Phúc Âm Hóa Môi Trường Và Phong Trào Cursillo	16	Thánh Phêrô Và Sự Tuyển Lựa	46
Cảm Nghiệm Sau Khóa Ba Ngày	18	Đi Trợ Tá	48
Lý Do Tham Dự Khóa Cursillo	19	Hình Ảnh Trợ Tá Khóa	50
Hình Ảnh Khóa 46 & 47	20	Danh Sách Khóa Nam 46	58
Thơ Rollos	30	Danh Sách Khóa Nữ 47	59
Thư Gửi Quý Chị Khóa 47	31	Báo Cáo Tài Chánh	60
Cảm Nghiệm Sau Khi Tham Dự Khóa 47	32	Mời Viết Bài	62
Cảm Nghiệm Sau Khi Tham Dự Khóa Cursillo	33	Hình Thầy Chí Thánh	63

THƯ LINH HƯỚNG

Chúc mừng Tân Cursillistas
Khóa 46 & 47 VNSJ

Quý anh chị Tân Cursillistas rất quý mến,

Hiệp ý cùng mọi thành viên trong Phong Trào, trước hết tôi xin dâng lên Thiên Chúa lời cảm tạ đã thương ban cho hai Khóa Cursillo do Phong Trào chúng ta tổ chức đã hoàn thành một cách mỹ mãn. Với mỗi một anh chị Tân Cursillista, tôi cũng không quên tạ ơn Thầy Chí Thánh, vì đặc ân Ngài đã chọn từng người cách riêng, để quý anh chị được cơ hội gặp gỡ Ngài trong Khóa Ba Ngày.

Tôi tin rằng mỗi người đều có động lực và cơ duyên khác nhau để đến với khóa Tĩnh Huấn, nhưng phản ứng đầu tiên của chúng ta khi được mời thường là thoái thác, chần chừ và ngần ngại. Thế nhưng, với các ân sủng đã được lãnh nhận, chắc hẳn giờ đây quý anh chị đã không ngớt vui mừng vì tham dự khóa là một hồng ân tuyệt vời! Thật vậy, chính Thần Linh Chúa thúc đẩy để chúng ta đến với Ngài, như lời Ngài nói, “Không phải anh em đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em!” (Ga 15:16).

Trong niềm hân hoan đó, tôi chân thành cảm ơn tất cả mọi người đã góp phần thực hiện hai khóa học: quý Cha Linh Giám, quý Thầy, quý Soeur, và các Anh Chị Trợ Tá là những người đã luôn đồng hành phục vụ, nhất là trong những ngày ở trại; và biết bao người khác trong Phong Trào đã nỗ lực hy sinh làm Palancas trong suốt mấy tháng qua. Chúng ta cũng nhớ đến quý thân bằng quyến thuộc của các tân Cursillistas và các trợ tá đã hết lòng hỗ trợ và hy sinh chu toàn công việc nhà để mọi người yên tâm tham dự khóa..

Giờ đây, quý anh chị đã “xuống núi,” trở về với đời sống thường nhật của mình, tôi ước mong quý anh chị tiếp tục gìn giữ ngọn lửa mến đã được thắp sáng lên trong khóa. Tôi tin rằng một khi quý anh chị tích cực sống Lời Chúa, dẫn thân vào đời sống phụng vụ của Giáo Hội, và với phương châm của Phong Trào, “Một tay nắm Chúa, một tay nắm anh chị em”, cùng kết hợp với nhau trong các sinh hoạt của Phong Trào, cuộc sống Ngày Thứ Tư của quý anh chị sẽ dồi dào ân sủng.

“Không phải anh em đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em, và cắt cử anh em để anh em ra đi, sinh được hoa trái, và hoa trái của anh em tồn tại, hầu tất cả những gì anh em xin cùng Chúa Cha nhân danh Thầy, thì Người ban cho anh em” (Ga 15:16).

Trong tâm tình đó, tôi chân thành cầu chúc quý anh chị Tân Cursillistas, tất cả các thành viên Phong Trào và thân bằng quyến thuộc luôn được sống trong ân sủng của Ngài, “Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em” (Ga 15:4).

Rất quý mến trong Tình Yêu Chúa Giêsu Kitô, Thầy Chí Thánh của chúng ta,

Lm. Andrew Nguyễn Vũ,
Linh Hướng Phong Trào

THƯ CHỦ TỊCH

Hân Hoan Chào Mừng
Tân Cursillistas Khóa 46 & 47
Việt Nam San Jose

*“Anh em hãy ở lại trong tình thương của Thầy”
(Ga 15:9)*

Quý anh chị Tân Cursillistas thân mến,

Hân hoan chúc mừng quý anh chị vừa hoàn tất Khóa Tỉnh Huấn Cursillo 46 và 47 Việt Nam San Jose. Qua ba ngày được sống trong ân sủng, chắc hẳn tâm tư quý anh chị không khỏi dạt dào niềm cảm mến! Cầu chúc cuộc gặp gỡ kỳ diệu với Thầy Chí Thánh giúp đổi mới cuộc đời quý anh chị.

Trong niềm vui đó, cùng với tác giả bài ca *“Tán Tụng Hồng Ân”*, chúng ta dâng lời cảm tạ:

*“Chúa cho con trời mới đất mới,
đường đời con đổi mới,
Con (i) ca ngợi lòng thương xót Chúa
muôn muôn đời!”*

Để tiếp tục sống trong ân sủng, Phong Trào khuyến khích chúng ta thực hành ba “chân kiềng” căn bản của người Kitô hữu: Sùng đạo, học đạo và hành đạo; và liên kết chúng ta qua các sinh hoạt “Hội Nhóm” và “Đại Hội Ultreya” của Phong Trào.

Sách Tông Đồ Công Vụ tường thuật câu chuyện một viên thái giám người Êthióp trở về từ Giêrusalem đọc Kinh Thánh lớn tiếng mà không hiểu. Philip, một tông đồ của Chúa, đã giúp ông hiểu bản văn, và từ một người quyền thế, viên thái giám đã không ngần ngại khiêm tốn cúi mình chịu phép Rửa (xem TĐCV 8:26-40).

Điều đáng nói ở đây là một khi mắt được mở ra, các ngài hành động. Câu chuyện cũng nhắc nhở chúng ta việc sùng đạo, học đạo và hành đạo cần đi liền với nhau.

Cầu xin Thầy Chí Thánh tiếp tục chúc lành cho tất cả chúng ta.

Thân ái,
Thay mặt VPĐH,
Gioan Trần Hiếu,
Chủ Tịch Phong Trào

TIN MỪNG LOAN TRUYỀN

*Tin Mừng loan truyền khắp muôn phương
Lời dạy của “Nước Trời Hiến Chương”
Tương trợ Thần Linh nguồn sức sống
“Mến Chúa yêu người” tình yêu thương...*

*Khiêm nhường phục vụ cả xa gần
Sức mạnh hướng dẫn Chúa Thánh Thần
“Nhân linh vạn vật” an hòa sống
Hoạt động tình nghĩa trọn muôn phần...*

*Lời Thầy Chí Thánh luôn khắc ghi
Khiêm nhường hy sinh không quản chi
Ích hồn lợi xác luôn thăng tiến
Kính Chúa giúp người luôn thực thi.*

*Chu toàn ý Chúa cả muôn phần
Nhờ ơn Sức Mạnh Chúa Thánh Thần
Cuộc đời gắn bó luôn yêu mến
Thực thi Tình Chúa giữa thế trần.*

*Tin tưởng trông cậy tình yêu thương
“Kính Chúa yêu người” luôn làm gương
Phúc lộc linh hồn quan trọng nhất
Loan báo Tin Mừng khắp muôn phương...*

*Khiêm nhường phục vụ cho mọi người
Gương lành thánh đức Ôn Chúa Trời
Dậy cho nhân loại biết cách sống
“Hạnh phúc bất diệt,” vui tuyệt vời.*

*Thiên đường mục đích dẫn chúng ta
Qua đời tạm về cùng Chúa Cha
Người là đường chân lý sự sống
Ôn phúc vĩnh cửu luôn an hòa.*

*Tình nghĩa yêu thương ơn Chúa Trời
Tương trợ nhân linh cả mọi người
Tinh thần khiêm nhường như nhân đức
Hạnh phúc hồn xác đến muôn đời...*

Gợi ý theo bài chia sẻ Tuần Lễ 3 trong 8 Tuần Tĩnh Huấn
và theo ý nghĩa chủ đề “Ra Đi Loan Báo Tin Mừng”.

- Để gửi tặng cho PTCURSGPSJ/NVN,
- Đặc biệt tặng cho các Tân CURSILLISTAS
Khóa 46 & 47 VNSJ

**DE COLORES !
Lm. Curs. Nguyễn Đình Đệ**

Một Cảm Tưởng... Một Ước Mơ...

Agnes Nguyễn Thị Nguyệt
Tháng Tám, 2014

Sau hai ngày nằm ở trong phòng ICU vì bị xuất huyết bất thành linh, tôi được đưa lên lầu đến một căn phòng trống chưa có bệnh nhân, nên tôi được chọn chỗ nằm gần cửa sổ. Tôi tạ ơn Chúa cho tôi qua được những phút giây nguy hiểm để hôm nay tôi còn được nhìn thấy bầu trời trong xanh, xuyên qua cửa sổ ánh nắng xé chiều để chịu của một ngày mùa hạ, với khí hậu ôn hòa thật êm đềm của thung lũng hoa vàng.

Sau thủ tục, tôi vừa được ổn định thì một chiếc giường khác được đẩy vào phòng, trên đó là một bà cụ người A Đông khoảng 80 tuổi, nằm yên lặng. Đi theo bà là ông cụ với dáng đi từ từ, mỉm cười khi tôi ngó ý chào ông... Và rồi tấm màn chia cách hai giường được kéo lại.

Chẳng bao lâu sau đó, tôi nghe ông cụ nói tiếng Việt Nam trên điện thoại, và ông muốn cô y tá nói chuyện với con trai của cụ vì cụ không rành tiếng Mỹ. Tôi có ngó ý giúp thông dịch nhưng cô y tá cho biết luật nhà thương không cho phép.

Khoảng một tiếng đồng hồ sau, con trai của cụ đến, và kể từ lúc đó căn phòng trở nên ồn ào vì đối thoại liên tục giữa ông bà cụ và cậu con trai. Ban đầu, tôi hơi cảm thấy bất an vì thiếu sự yên tĩnh, nhưng sau vài tiếng đồng hồ, tôi đã quen dần và thực sự cảm thấy không phải tình cờ mà được nằm cùng phòng với bà cụ. Chúa đã ban cho tôi cơ hội được chứng kiến cảnh một người đàn ông Việt Nam ngoài 40, chăm sóc mẹ già trên giường bệnh với hết lòng kính mến thương yêu. Tôi nghe anh ta nói với bà cụ nào là có cháo gà, thịt kho, com nóng... anh đã mua từ những tiệm mẹ anh thích mang đến cho bà. Anh đã ân cần hỏi bà từng chi tiết, nào là “Mẹ không nhai được thịt kho thì mẹ ăn cháo,” hoặc “Ngày mai sẽ mang cháo khác vào cho mẹ...” Ông cụ lại nói ngày mai ông sẽ đi chợ nấu thức ăn đem vào cho bà. Anh ta ở với mẹ đến 12 giờ đêm.

Ngày hôm sau mới 6 giờ sáng tôi đã nghe giọng nói ấm áp của anh, đến giờ ăn trưa, ông cụ mang đến cho bà những món ăn do chính ông cụ nấu như đã hứa. Tôi nghe ông nói “Bà ăn nhiều cho mau khỏe để chóng về nhà; tôi ở nhà một mình buồn quá.” Bỗng dưng tình trạng sức khỏe của bà thay đổi và tối hôm đó bà được dời qua một phòng khác. Tôi cầu xin Chúa cho bà được chóng bình phục để về nhà với ông cụ. Tôi tạ ơn Chúa đã cho tôi cơ hội chứng kiến tình thương yêu kính nể của một người con trai bày tỏ với mẹ và tình cảm nồng ấm, ấm áp ông cụ dành cho bà cụ.

Bất chợt tôi nhớ đến Mẹ tôi... Sau chưa đầy 10 năm ở trên đất nước Hoa Kỳ, lao động cực nhọc để lo cho 7 chị

em chúng tôi, Chúa đã gọi Ba tôi về sau 9 tháng đương đầu với căn bệnh nan y, lúc đó Mẹ tôi mới ngoài 55 tuổi. Kể từ đó tôi đã thay Ba tôi cùng với Mẹ lo toan mọi chuyện, vì chị cả của tôi ở thành phố khác, còn hai cậu em lớn thì đi học và đi làm xa gia đình. Tôi tạ ơn Chúa trong gần 40 năm trên quê hương thứ hai này, Chúa đã sắp đặt cho tôi luôn được ở gần Mẹ tôi và ban cho tôi được điễm phúc trở thành một người bạn của Mẹ và được nghe Mẹ kể về cuộc đời vui, buồn, sướng, khổ của Mẹ. Một món quà vô giá!

Tôi nhớ lại, biết bao nhiêu lần tôi cũng đã từng ngủ qua đêm ở nhà thương với Mẹ những lúc Mẹ tôi phải nhập viện. Mẹ tôi năm nay 87 tuổi; tuy bị bệnh mất ngủ từ khi rời khỏi Việt Nam năm 1975, nhưng nhờ vào thuốc men đầy đủ trên đất nước Hoa Kỳ phồn thịnh này, Mẹ tôi tương đối vẫn còn khỏe trong tuổi già. Thậm chí chính Mẹ tôi đã nuôi tôi với đủ thứ thức ăn Việt Nam trong những ngày tôi mới về nhà sau cuộc giải phẫu cách đây 18 tháng và giờ phút này Mẹ tôi đang mong chờ tôi xuất viện để Mẹ nấu cháo gà cho tôi. Tôi thầm nghĩ nếu một ngày nào đó Mẹ tôi phải vào nhà thương, tôi còn có cơ hội chăm sóc cho Mẹ nữa không? Vì hiện thời tôi là người đang được chữa trị chứng bệnh ung thư... Tôi cảm thấy xót xa... Và từ một tâm trạng bình an phó thác, tôi khẩn khoản cầu xin Chúa cho tôi được sống hết đời của Mẹ tôi, để Mẹ không phải rơi nước mắt đau khổ trong tuổi già, với tuổi đời chồng chất Mẹ tôi sẽ không còn thì giờ để vui đi nỗi buồn của cảnh “lá xanh rụng xuống, lá vàng trên cây,” và tôi ao ước được khỏe lại dù chỉ đủ sức lo cho Mẹ trong những ngày tháng cuối đời của Mẹ tôi...

Mẹ tôi tuy tuổi đã cao
Tinh tình người tưởng như đời còn non
Mặc dầu răng đã ra đi
Mẹ rằng rằng Mỹ thiếu gì mà lo
Lo rằng tóc Mẹ trắng tro
Thế nhưng Mẹ vẫn chăm lo đàn hoàng
Tóc đen tóc nhuộm chả sao
Miễn sao Mẹ được xung xinh áo dài
Áo dài Mẹ vẫn thích hoài
Những ngày lễ lạ Mẹ vui khoác vào
Bởi vì Mẹ vẫn nói rằng
Ra đường ăn mặc đàn hoàng mới nên
Huống gì đi đến Nhà Thờ
Kính nơi thờ phượng một Nhà Cha chung.

HÃY MANG GÁNH NẶNG CHO NHAU

THƯ THÁNH PHAOLÔ GỬI GALÁT, 6:1-10

Phó Tế Giuse Hoàng Kế Thế

LTS. Bài trình bày của Phó Tế Giuse Hoàng Kế Thế trong buổi Tĩnh Tâm Văn Phòng Điều Hành Phong Trào và 2 Ban Điều Hành Khóa 46 và 47 và các Rollistas ngày 21-06-2014.

Vì có những lời phê phán về Thánh Phaolô như là người “thua kém” nhóm 12 Tông Đồ, làm cho tín hữu bị lung lạc; do đó Thánh Phaolô gửi thư cho tín hữu miền Galát để khuyên nhủ mọi người hãy “bám chặt lấy Chúa Kitô, sống theo Thần Khí, ăn ở bác ái, phục vụ, sửa bảo lẫn nhau, và mang lấy gánh nặng cho nhau” (đoạn 6, câu 1-10).

Chúng ta cùng nhau tìm hiểu sâu xa hơn tư tưởng của bốn điểm chính sau đây :

1- Tình Liên Đới trong Giáo Hội và Xã hội

* *Mỗi người trong chúng ta là Chi Thể trong Nhiệm Thể Chúa Kitô, tất cả liên hệ chặt chẽ với nhau, có nhiều chi thể nhưng tất cả chỉ là một thân thể. Thánh Phaolô bảo : Tay không thể nói với chân rằng, tôi không cần anh; Hay mắt không thể nói với tai rằng, ta không cần người. Sự liên đới ấy không chỉ riêng phần thể chất, mà còn liên quan cả về tinh thần và tâm linh.*

* *Chúng ta nhớ câu chuyện Thánh Mathêu ghi lại (14:13-21): Chúa Giêsu làm phép lạ biến 02 con cá và 05 chiếc bánh ra nhiều để nuôi trên 5000 người ăn no nê, còn dư, thu lại được 12 thúng đầy... : *Chúa đã không làm cho bánh**

và cá hoá ra một lúc đầy kho, hay đầy các rổ đựng để moi người tới nhận lấy mà ăn. Mà Người cầm lấy bánh và cá, trao cho môn đệ, các ngài trao cho dân chúng, mọi người chuyển cho nhau ... Chính lúc mọi người chuyển trao lương thực cho nhau, là lúc Chúa làm phép lạ. Bánh và cá cứ tiếp tục hoá ra nhiều, bao lâu những bàn tay còn trao cho nhau, bánh và cá vẫn nảy nở ra nhiều, bao lâu ánh mắt con người vẫn trù mên nhìn nhau. Những tấm bánh và những con cá của tình liên đới chia sẻ, tiếp tục nhân lên theo nhịp đập của con tim. Khi trái tim chan chứa tình yêu thương và quan tâm đến nhau, thì lương thực sẽ trở nên phong phú dư thừa...

* *Chúa chạnh lòng thương đoàn dân đông đảo đi theo Chúa, họ theo Chúa không chỉ để được nuôi ăn, nhưng còn để được chữa lành bệnh tật, được dậy dỗ chẵn dất vì họ thiếu vắng người mục tử chăm sóc, ủi an họ... Họ thiếu cuộc sống được liên kết, được qui tụ thành cộng đoàn!*

* *Trong câu chuyện Chúa hoá bánh và cá ra nhiều để nuôi dân chúng, Chúa dạy tôi: phải có ánh mắt nhìn người chung quanh với tình liên đới, yêu thương. Những người này đói vì tôi phí phạm thực phẩm trên đời, những người kia rách rưới, vì tôi mãi mê chạy theo một thời trang. Những đứa trẻ này hư hỏng vì tôi thiếu quan tâm chỉ bảo chúng. Những đứa trẻ kia rơi vào vòng tội phạm vì tôi đã không làm gương tốt cho chúng. Thế giới này chưa nên tốt một phần trách nhiệm là do tôi. Thế giới này chưa công bằng trong đó có phần sai lỗi của tôi...*

* *Lắm khi ta thường lo lắng thế giới này quá chật hẹp,*

không đủ chỗ cho mọi người. Nhiều lúc chúng ta thường lo lương thực trên thế giới không đủ nuôi cả nhân loại. Nhưng qua lời Chúa dạy, Mỗi người hãy chia sẻ những gì mình có, thì thế giới sẽ dư thừa lương thực. Nếu mỗi người biết rộng mở trái tim, để chia sẻ không gian mình sống, thế giới sẽ dư chỗ ở cho mọi người.

2- Xem xét lại chính mình mỗi khi chúng ta suy nghĩ, nói năng hay hành động.

* Thánh Phaolô bảo “Mỗi người hãy xem xét việc làm của chính mình” “nếu có ai vướng mắc tội nào, thì anh em, những người được Thần Khí thúc đẩy, hãy lấy tinh thần hiền hoà mà sửa dạy người ấy”

* Trong những năm tháng đi rao giảng, có lần trở về, Chúa Giêsu hỏi các môn đệ: “Các con nghe người ta nói Thầy là ai?... Còn các con, các con nói Thầy là ai” ... Chính Chúa cũng muốn biết người ta nghĩ và nói về Chúa như thế nào?

* Có nhiều lần Chúa bảo các Tông đồ: “Các con hãy tìm nơi thanh vắng mà nghỉ ngơi”. Chúa muốn các môn đệ không chỉ nghỉ ngơi bồi dưỡng cho thể xác, mà còn tĩnh dưỡng cho tinh thần, Người muốn các ông “xem xét lại chính mình” để xem tình trạng tinh thần các ông ra sao?

* Ở đây, Thánh Phaolô cũng muốn chúng ta xem xét lại chính mình, để chúng ta biết “mình hiện tại ra sao”, sau đó mới có thể “sửa lỗi anh em mình”.

* Quý anh chị nhớ bài nguyện gẫm đầu tiên trong khoá 3 ngày? Có câu chuyện kể: “Nếu Chúa sai Thiên thần đến quay phim toàn bộ cuộc đời mỗi tham dự viên, với đầy đủ tất cả mọi chi tiết, từ ngày có trí khôn đến ngày đi dự tĩnh tâm, điều đẹp, điều xấu, điều hay, điều dở, không sót một chi tiết nào. Quay phim xong, Thiên thần cho mỗi người vào phòng riêng, khoá cửa lại, rồi cho xem lại cuốn phim của cuộc đời mình. Xem xong, Thiên thần hỏi : - Sao, đẹp không, hay không, bạn có muốn cho bà xã hay ông xã của bạn xem không? Câu trả lời của những người được hỏi chắc chắn sẽ khác nhau : Có người nói:” OK cho bà/ông xã hay con cái tôi coi cũng được - Xin thiên thần cắt dùm đoạn này ... - Xin bỏ dùm những khúc kia đi ... - Xin xóa hết cuốn phim này đi, quay lại từ lúc tôi đi dự tĩnh tâm ...”

* Xem xét lại chính mình, là nhìn lại 3 giai đoạn của đời mình : - Quá khứ với những kinh nghiệm đã đi qua. - Hiện tại là đời sống đang diễn ra bây giờ, Tôi là ai? Tôi đang sống thế nào? Đang đi về đâu? - Tương lai là những chọn lựa tôi phải làm để có bình an trong tâm hồn, và dẫn tôi tới cùng đích cuộc đời? Việc xét lại chính mình chú trọng đến phần tâm linh hơn là thể chất.

* Sách Sáng Thế Ký kể : Chiều chiều trong vườn địa đàng, Chúa vẫn thường đi bách bộ hàn huyên với Adam và Evà. Một chiều không thấy ông bà đâu, Chúa hỏi: Adam, người ở đâu? Chúa biết hiện thời Adam đang ở chỗ nào trong vườn, nhưng Chúa muốn hỏi “tình trạng tâm tư của Adam và Evà ra sao rồi ? Sau khi ông bà lỗi phạm với Chúa?”

* Đức Giám Mục Bùi Tuần nói: “Muốn biết rõ mình, tôi phải suy nghĩ và hỏi Chúa trong tĩnh lặng. Chúa là Đường và là Sự Thật. Chúa rất thương tôi. Tôi chắc chắn khi nhìn vào Chúa, tôi sẽ thay đổi. Sự hiểu biết này vừa rõ, vừa gọi niềm trông cậy và khiêm tốn. Nó êm đềm chứ

không làm tôi kiêu căng, sợ hãi hay bối rối. Nó cho tôi hiểu biết tôi, và đồng thời chữa trị tôi.” (Sách Nói với chính mình Tr.48)

3- Sống bác ái, mang lấy gánh nặng cho nhau để mà sửa bảo lẫn nhau

* Thánh Phaolô bảo phải sửa dạy lẫn nhau, NHƯNG : - phải lấy tinh thần hiền hoà. - Phải tự đề phòng kéo chính mình cũng bị cám dỗ

* Chúa Giêsu (PA Mt 18:15-20) dạy, lỗi của anh em có hai loại: - lỗi giữa hai cá nhân, - và lỗi với cộng đoàn. Với cá nhân, người phạm lỗi cần ăn năn. Với cộng đoàn: sửa lỗi nhau cách kín đáo, ít người, và cách công khai. Quan trọng nhất là phải cầu nguyện cho người có lỗi biết nhận ra lỗi mình.

* Sửa lỗi anh em là hành vi tích cực của việc bác ái, nhưng rất tế nhị và khó khăn. Bởi vì :

* Sửa lỗi anh em vì bác ái không có nghĩa là dò xét, bới móc, vạch lá tìm sâu, để làm xấu anh em.

* Sửa lỗi anh em không phải là kể lỗi lầm của anh em với bất cứ người nào.

* Sửa lỗi anh em trong đức ái là ý thức rằng, tôi cũng có lỗi lầm, tôi cũng đầy khuyết điểm, và tôi cũng cần được người khác sửa lỗi cho.

* Một nhà hiền triết nói: Kẻ khen ta mà khen thật, mới chỉ là bạn ta. Kẻ chê ta mà chê thật, là thầy ta. Còn kẻ nịnh hót tăng bốc ta, là kẻ làm hại đời ta, là kẻ thù ta.

Để biết khôn khéo sửa lỗi người khác, và sẵn sàng đón nhận sự sửa sai của anh em, chúng ta hướng về Chúa Thánh Thần, Đấng đầy quyền lực, Người có sức mạnh biến đổi tâm hồn các tín hữu, xin Người giúp chúng ta :

* Biết thận trọng và xem nhẹ trước những lời khen và tăng bốc, mà quý trọng lời sửa lỗi xây dựng.

* Biết chấp nhận những lời sửa sai và chỉ bảo của người khác khi ta có thiếu sót và lỗi lầm.

* Biết nói thật những lỗi lầm của anh em, mà không làm tổn thương tinh đoàn kết thân ái với nhau.

* Biết chọn lựa thái độ thực hành đúng, khi cần quyết định.

* Quý anh chị! Tình yêu thương giữa các môn đệ Chúa Kitô, phải là tình yêu thương cao độ, khiến ta luôn mơ ước những điều tốt lành cho anh em mình. Khi yêu thương bằng tình yêu chân thật, ta không muốn điều xấu xảy ra cho anh chị em. Bởi đó, khi “có ai vướng mắc vào lỗi lầm nào”, chúng ta có trách nhiệm chia sẻ và “mang lấy gánh nặng cho nhau” và tìm cách đưa anh em ra khỏi lỗi lầm ấy. Vì lỗi lầm của anh chị em ta cũng là của chính ta. Thánh Phaolô bảo chúng ta rằng: làm thế là chúng ta đã chu toàn lề luật. Bởi “Ai yêu người thì đã giữ trọn lề luật”

* Đức Hồng Y Roncalli, tức Thánh Giuse Hoàng Gioan 23, một hôm Ngài được mời tới dự buổi tiếp tân rất sang trọng, và được sắp ngồi cạnh một nữ công tước, công tước mặc một chiếc váy ngắn cũn cỡn làm Đức HY không được hài lòng. Suốt bữa tiệc Ngài giữ im lặng và làm như không biết bà công tước. Cuối bữa, Ngài đưa cho bà một trái táo.

Rất hân hạnh bà nói: “*Tôi không biết phải nói lời cảm ơn Ngài thế nào? Nhờ đâu tôi được Ngài ưu ái như thế*”. ĐHY chăm chú nhìn bà công tước rồi nói: “*Sau khi bà Eva ăn trái táo, thì mới nhận ra là mình thiếu quần áo !*”

4- Sống Bác Ái là Phục Vụ lẫn nhau

* Cuối thư, Thánh Phaolô bảo : “*Vậy bao lâu còn thời giờ, chúng ta hãy làm điều thiện cho mọi người. Nhất là cho những anh em trong cùng đại gia đình đức tin*”.

* Chúa Giêsu nói: “*Con Người đến không phải để được phục vụ, nhưng là để phục vụ, và ban mạng sống mình làm giá cứu chuộc cho nhiều người*” (Maccô 10:45).

* Chúa giải nghĩa rõ hơn là: “*trong các nước trần gian*” thì những người làm lớn lấy quyền bính mà cai trị dân, bắt dân phục vụ mình. Trái lại “*trong nước Thiên Chúa*” làm lớn là làm đầy tớ, càng làm lớn thì càng phải phục vụ nhiều. Chúng ta thường nghe các Đức Giáo Hoàng xưng mình là “*Tôi tớ của các tôi tớ*”.

* Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan 23 khi còn là HY Roncali, trong một chuyến đi xa về, từ trên xe bước xuống, làm những người ra đón Ngài đã hết sức ngạc nhiên khi thấy trên mũ và trên vai áo Ngài còn vương những cọng rom lấm đất ở đồng quê. Ai hỏi ngài cũng cười xoa vui về. Nhưng những người cùng đi với ngài hiểu chuyện: Khi xe của Đức HY đang từ bắc đi xuống miền Nam nước Ý, tới miền đồng ruộng, một chiếc xe bò chở đầy rom bị kẹt hai bánh dưới vũng lầy; người đánh xe cố gắng đẩy nhưng xe không nhúc nhích. Đức HY ngừng xe, xuống đẩy phụ, và chiếc xe bò lại lăn bánh tiếp tục lên đường.

* Tin mừng Maccô thuật lại chuyện, bà mẹ hai tông đồ Giacôbê và Gioan đến xin Chúa Giêsu cho hai con mình một ngôi bên tả và một ngôi bên hữu Chúa Giêsu khi nào Chúa công bố vương quốc của Người. Chúa đã hỏi các ông có 'uống nổi chén đắng' và 'có chịu nổi phép rửa' Người sẽ chịu không? Còn việc cho ngôi ở đâu là quyền hạn của Chúa Cha. Hai môn đệ này đã làm các môn đệ khác bực mình! *Câu hỏi đặt ra ở đây là: các Tông đồ bực mình vì hai người kia làm phiền Chúa, hay ghen tức vì chính họ cũng có ý tưởng muốn được hưởng đặc ân Chúa ban?*

* Trong khi phục vụ, Thánh Phaolô khuyến cáo : “*Anh em phải tự đề phòng, kẻo chính mình cũng bị cám dỗ*”. Có một loại cám dỗ rất nguy hiểm chúng ta cần thận trọng đề phòng. Đó là: “*nhiều khi chúng ta tưởng mình phục vụ Chúa, nhưng thực ra, chúng ta phục vụ chính mình*”. Nhìn hình ảnh Matha lo lắng, vất vả, ta thấy phảng phất chính hình ảnh mình. Đôi khi chúng ta hoạt động để được tiếng khen, để gây chú ý: “*Em con để một mình con phục vụ mà Thầy không để ý sao? Xin Thầy báo nó giúp con một tay*”. Nếu muốn cô em giúp mình thì báo cô ta, nhưng dường như Matta muốn Chúa thấy là chỉ một mình mình đang phục vụ!

* Nhiều khi chúng ta mời người khác cộng tác với chúng ta, nhưng là để phục vụ theo ý riêng mình. Bởi thế chúng ta thường hay cầu nguyện để xin Chúa cho được 'thành công', cho được 'vẻ vang'! Chúng ta mãi nguyện với những thành công đó, và cảm thấy hài lòng, rồi chúng ta tiếp tục dần bước trên đường tông đồ với ước vọng đó ?

* Vì thế, khi phục vụ chúng ta phải biết quên mình, Đức Tổng GM Ngô Quang Kiệt nói: *Phục vụ mà không biết quên mình, ta dễ đi đến chỗ ganh ghét, dòm ngó, khích bác và loại trừ người khác*. Đức Giám Mục Bùi Tuần, đã nêu lên một hình ảnh và lời phát biểu hết sức tế nhị: Trên bàn thờ có ngọn nến và bông hoa, cả hai cùng xử dụng cho mục đích trang hoàng bàn thờ; Nhưng nếu ngọn nến đốt cháy bông hoa thì thật là đau lòng !

* Ngoài việc sửa lỗi anh chị em, ta có thể dùng lời khen để khích lệ anh chị em mình. Đức Hồng Y Fulton Sheen, một nhà thuyết giảng rất nổi tiếng. Trên một chuyến máy bay đến New York, khi một tiếp viên hàng không vô cùng xinh đẹp đem thức giải khát cho ngài, ĐHY nói với cô: *Cô có biết cô rất xinh đẹp không?* Lần đầu tiên nghe một Hồng Y khen mình, cô tiếp viên rất cảm động và không trả lời. ĐHY nói tiếp: *Cô có biết phải lấy sắc đẹp của bao nhiêu người khác mới tạo được sắc đẹp của cô không?...* Sau chuyến bay đó, cô tiếp viên tìm hiểu, xin đi tu, và xin sang phục vụ người cùi bên quê hương VN chúng ta.

* Một điểm quan trọng nữa là: Khi phục vụ, chúng ta phải biết phân biệt hai loại công việc: **việc cấp bách**, và **việc thiết yếu**, (có người gọi là thứ yếu và chính yếu). Việc cấp bách (phải làm gấp) thì rất nhiều. Việc thiết yếu (hệ trọng) thì ít. Do đó, chúng ta cũng như Matha, dành ưu tiên cho những việc cấp bách. Còn việc thiết yếu thì chúng ta trì hoãn lại, khi nào làm xong những việc gât rút rồi mới nghĩ tới việc thiết yếu. Khi đó thời giờ không còn nhiều, chúng ta làm hời hợt, vội vã, đôi khi làm cho xong.

* Đức HY Joseph Bernardin Tổng Giáo Phận Chicago, khi bị ung thư tới giai đoạn chót, ngài nói: “*Bây giờ tôi mới nhận thức được rằng, chúng ta thường bỏ rất nhiều thời giờ của cuộc sống, để làm những việc phụ thuộc không mấy ý nghĩa.*”

LỜI KẾT :

* Chúng ta vừa cùng nhau chia sẻ vài tư tưởng từ lời Thư Thánh Phaolô gửi Galat, những lời khuyên nhủ về tình liên đới, bác ái yêu thương, chỉ bảo lẫn nhau, mang lấy gánh nặng cho nhau, và phục vụ mọi người... **Tôi xin đề nghị quý anh chị**, chúng ta suy nghĩ lời nói của Đức HY Joseph trên đây, rồi tự vấn chính mình, để xét xem các sinh hoạt của chúng ta, **với tư cách một Cursillista**, chúng ta có hành xử giống những gì ĐHY nói không? Có cảm thấy mình đã làm những điều phụ thuộc, những điều không mấy ý nghĩa, không?

* Một câu hỏi luôn luôn phải được nhắc nhở đối với tất cả Trợ Tá khoá 3 Ngày: **Tôi làm điều đó, hay việc đó, có phải vì lợi ích của TDV không? Hay có cho Khoá Học không?**

* Nếu chúng ta đi vào tám tuần Tĩnh Huấn, để chuẩn bị cho 'Khoá 3 Ngày', với tình yêu và sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần, và trong ý hướng đó. Tôi tin chắc Thầy Chí Thánh sẽ hiện diện và chúc lành cho chúng ta.

Radio Loan Báo Tin Mừng

“Không có Thầy, anh em chẳng làm gì được.” (Ga 5:5)

*Cursillista John Đình,
Khóa 30, Decuria Luca*

Khẩu hiệu và mục đích của người Cursillistas là: học đạo, hành đạo và sùng đạo; “một tay nắm Chúa, một tay nắm anh em.” Loan báo tin mừng tức là giới thiệu ý niệm “Chúa Là Tình Yêu” đến những người chưa biết đến Chúa, đến các Kitô hữu khô khan hay còn tội lỗi vì yếu đuối.

Theo tôi, khi bất cứ người Cursillistas nào đã cảm nhận được hồng ân Thiên Chúa thì cũng khao khát muốn ra đi loan báo tin mừng. Tôi là một Cursillista thuộc khóa 30 – từ năm 2006 – và cũng mang một tâm sự như thế. Năm nay tôi 74 tuổi, lập gia đình đã được 40 năm. Thành thử tôi chỉ giới hạn việc loan báo tin mừng trong phạm vi gia đình.

Thưa quý anh chị em Cursillistas, năm 2014 là năm thánh hóa, năm phúc âm hóa gia đình – làm cho gia đình của mình trở nên thánh thiện theo Tin Mừng. Gia đình là một đơn vị của hội thánh; hội thánh Mẹ liên kết với Chúa Giêsu là đầu thì hội thánh Con (gia đình) cũng phải liên kết với Chúa Giêsu như thế. Có vậy thì cuộc sống gia đình mới có hạnh phúc và bền vững. Bởi thế nên gia đình tôi luôn bám chặt lấy Chúa, lấy Mẹ và Thánh Cả Giuse bằng cách học hỏi về trái tim yêu thương của Ba Đấng.

Theo tôi nghĩ thì chỉ có phương pháp cầu nguyện với Ba Đấng theo gương của thân mẫu của Thánh Augustino là bà Thánh Monica là hơn hết. Bà Monica kết hôn với Patricio – một người ngoại đạo. Ông Patricio tuy ngưỡng mộ vợ mình nhưng đã làm cho bà Monica phải đau khổ nhiều vì những nét xấu của ông: hoang đàng, trác táng và thiếu chung thủy. Bà Monica đã chịu đựng rất nhiều với lòng kiên nhẫn phi thường. Bà cầu nguyện liên li – và cho đến khi Patricio sắp qua đời thì Monica mới nhận thấy lời cầu xin của bà đã được Thiên Chúa đoái nhận. Vào năm 370, khi trên giường bệnh, Patricio đã chấp nhận đức tin Công Giáo và theo đạo Kitô Giáo. Mẹ của Patricio, tức bà nội của Thánh Augustino, cũng theo đạo Kitô Giáo. Niềm vui của Thánh Monica vì người chồng hoán cải vẫn còn nóng hổi thì Augustino - con trai của ngài – bỗng dưng vào con đường trụy lạc; ngã theo lạc giáo và sống đời vô luân. Monica lại cầu nguyện, khóc lóc và lại làm việc đền tội cho con. Tình yêu và niềm tin vô biên của Thánh nữ sau bao nhiêu năm dài cầu nguyện đã được Thiên Chúa đáp lại bằng một phần thưởng lớn lao cho ngài: Augustino bỗng ăn năn và trở nên một Kitô hữu công chính; để cuối cùng ngài trở nên một vị linh mục, rồi giám mục, xong thành một tác giả lừng danh, vĩ đại. Và khi qua đời thì ngài trở thành một vị thánh linh thiêng, nổi danh và được yêu mến. (Trích đoạn bài suy niệm của Đức Thánh Cha Phanxicô.)

Trước khi lập gia đình, tôi chuẩn bị rất kỹ về đời sống

gia đình hạnh phúc. Khi còn ở Việt Nam tôi đã theo học khóa căn bản hạnh phúc gia đình, luận lý gia đình. Tôi cũng thường tìm đọc các loại sách cẩm nang hạnh phúc gia đình Kitô Giáo. Tôi cũng thích nghiên cứu về sách giáo lý của Hội Thánh Công Giáo, sách Tin Mừng, sách về các vị thánh. Ngày đó tôi đã đọc và nghiên cứu rất nhiều sách về đời sống đạo và Tin Mừng. Các tác giả tôi thường đọc là: LM Minh Vân CMC và LM Giuse Hoàng Minh Thắng Rôma. Tôi đọc rất nhiều – bất cứ sách gì giúp tôi hiểu Chúa, hiểu mình, hiểu tha nhân và hiểu được mưu chương mà qui là tôi đọc.

Ngoài ra, tôi cũng năng đến với bí tích Thánh Thể, bí tích Hoà Giải và thánh lễ Misa. Tôi cũng thích lần chuỗi mân côi, chuỗi lòng Chúa thương xót. Câu kinh mà tôi hay thường nguyện nhất là câu: “Giêsu, Giuse, Maria con mến yêu, xin cứu rỗi các linh hồn.”

Tôi chỉ cầu xin cho được cuộc sống vật chất đủ sống, nhưng tôi cũng xin Chúa cho mình được một người vợ hiền lành, phúc hậu; một gia đình hạnh phúc, con cái ngoan ngoãn biết vâng lời.

Nhờ ơn khôn ngoan Chúa Thánh Linh soi sáng, tôi đã biết áp dụng câu: “tu thân, tích đức, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ.” Vì thế tôi đã hết lòng tu luyện tư tưởng, ý muốn, con tim mỗi ngày. Rồi tập tích tâm để luyện cho mình có nhiều đức tính tốt và tâm hồn thánh thiện: “Mến Chúa, yêu vợ con.”

Sau đó, tôi cố gắng - nhờ ơn Chúa - cho gia đình hạnh phúc, vợ chồng kính trọng nhau như Đức Giáo Hoàng Phanxicô dạy: “Vợ chồng nói với nhau bằng chữ Thank You, Please, Sorry.” Khi vợ chồng tôi bất hòa thì không để quá một ngày. Tôi nghĩ, dù giàu hay nghèo, phải biết cách giữ được hạnh phúc gia đình và luôn bảo tồn tình yêu trong gia đình; luôn trung tín giữ gìn lời thề nguyện Hôn Nhân trước mặt Thiên Chúa; và luôn phải giữ lòng chung thủy với nhau - trong bất kỳ hoàn cảnh nào.

Cảm tạ Hồng Ân Thiên Chúa, nhờ ơn khôn ngoan của Chúa Thánh Linh ban cho: nhìn lên, không bằng ai nhưng nhìn xuống - gia đình tôi đầy hạnh phúc, chan chứa tình yêu thương. Vợ chồng chúng tôi tuy già nhưng vẫn kính trọng nhau như thuở ban đầu. Bốn người con ra trường trong bốn năm; hai trai một gái đã lập gia đình và có con. Hiện tại các con chúng tôi vẫn đoàn viên hạnh phúc gia đình và cô con gái út thì vẫn tiếp tục chương trình đại học bốn năm.

Tôn Tử có câu: “Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.” Gia đình tôi ổn định là nhờ hồng ân Thiên Chúa: *Hồng Ân Thiên Chúa bao la Muôn đời con sẽ ngợi ca ơn người.*

LOAN BÁO TIN MỪNG “CHO LÀ NHẬN”

Agnes Thái Thu Hà

Khi nghĩ về câu chuyện nhà doanh nghiệp trẻ và người hàng xóm của ông ta, người phụ nữ láng giềng đã biến ông trở thành người hành động cùng Thiên Chúa. "Cho đi và nhận lãnh" ân sủng của Đức Kitô thật dồi dào và phong phú, tôi lại mong có dịp kể lại câu chuyện đầy thú vị này.

Đạo ấy ở miền Nam nước Mỹ, có nhà doanh nghiệp trẻ rất thành đạt. Sự thành đạt do tài năng, sự may mắn, lòng dũng cảm đã khiến ông ta vô cùng kiêu ngạo, tự mãn. Mỗi buổi sáng người tài xế đưa ông đến công ty làm việc trên chiếc xe hơi sang trọng bóng loáng. Tòa nhà cao ngất ngưỡng đứng giữa phố xá đông xe cộ qua lại. Bước xuống xe để vào công ty làm việc, ông vô cùng hãnh diện tự hào về sự thành công của đời mình. Ông mỉm cười hài lòng khi các nhân viên ở công ty chào hỏi ông đầy vẻ kính trọng. Chợt ông nhìn thấy giữa cửa công ty là người đàn bà ăn xin, ăn mặc bẩn thỉu, đội chiếc nón hơi che mặt, còn đứng đó khi ông sắp đến cửa công ty. Ông khó chịu, cau mặt bỏ đi thẳng vào bên trong...

Một buổi sáng, như thường lệ nhà doanh nghiệp trẻ khoan khoái bên ly cà phê nóng và bắt đầu làm việc, một tiếng gõ cửa. Ông mời vào. Người thư ký của ông nói:

- Thưa ông có người phụ nữ trẻ muốn xin vào gặp ông, bà ta tự xưng là hàng xóm của ông.

Ông ta từ chối:

- Không được, tôi không có hàng xóm nào là phụ nữ.

- Thưa ông, bà ta nói bà ở trên tầng 4, nguyên từng lầu kể ông đó ạ.

Nhà doanh nghiệp trẻ suy nghĩ, ở nguyên từng lầu 4, thế phải là người giàu có.

Ông cho vào. Trước mặt ông là một phụ nữ nhìn quen quen, ăn mặc sang trọng, đeo dây nữ trang quý giá, bà ta hỏi ông:

- Tại sao ông cho cảnh sát trực xuất tôi? Bà đưa ra tờ giấy. Nhìn tờ giấy ông tin bà ta nói đúng. Nhưng ông ngạc nhiên lắm hỏi lại:

- Bà là người ăn xin đứng trước cửa công ty tôi bấy lâu nay? Tại sao bà làm như thế?

Bà chậm rãi nói rất dịu dàng khiêm tốn, nhưng cũng mạnh mẽ:

- Đúng, tôi là người phụ nữ ăn xin hàng ngày ông vẫn nhìn thấy. Nhưng ông không động lòng, còn cho cảnh sát đuổi tôi. Bà nói tiếp:

- Tôi được thừa kế tài sản rất to lớn của gia đình để lại, tôi sống sung sướng quanh năm đi du lịch, tiệc tùng xa hoa, hoang phí. Chợt một hôm tôi nghĩ lại, tiền bạc này không phải do tôi làm ra mà là của Chúa, tôi sống không công bằng, thế là tôi đem hiến vào các quỹ từ thiện số tài sản tôi

đang có, chỉ để lại số ít để kinh doanh tiếp. Khi cho đi tôi nhận được sự nhẹ nhàng vô kể. Bà ngừng lại, khuôn mặt rạng rỡ vui tươi. Ông ta trông bà đẹp đẽ vô cùng. Ông hỏi thêm:

- Nhưng tại sao bà lại hóa trang thành người ăn xin bán thiu vậy?

Lúc này nhìn thấy nhà doanh nghiệp trẻ có vẻ hiểu câu chuyện mình nói, bà trình bày tiếp:

- Khi hóa trang là người ăn xin, tôi mới có dịp hòa mình vào cuộc sống của người nghèo khổ. Có lúc tôi cùng khóc với họ vì vết thương làm họ đau đớn, có lúc tôi cho họ tiền để mua thức ăn qua ngày, có lúc tôi đi cùng họ đến chỗ xin lưu trú, tìm thức ăn, quần áo mặc... mà ở đó nhân viên tôi đang làm việc này. Ông không đọc Kinh Thánh sao? Ông không biết là Chúa Giêsu lang thang khắp nơi để giúp đỡ mọi người nghèo khó? Ngài ra đi loan báo Tin mừng bằng chính thiện ân của mình. Ngài chỉ cho đám người nghèo khó về hành động của bà góa, dám bỏ tất cả tài sản của mình có, là 2 đồng xu cho người nghèo khổ, Ngài cho đó là sự cho đi lớn nhất, đáng quý nhất, vì đó là cả tấm lòng của bà ta.

Rồi người đàn bà tiếp tục thuyết phục nhà doanh nghiệp trẻ: "Sự cho đi không phải là tiền bạc, còn là sự ân cần của tấm lòng quảng đại, thời gian mình có, câu nói dịu dàng xoa dịu nỗi đau của người khốn khó, biết lắng tai nghe sự chia sẻ nỗi buồn tủi vì thân phận, nhường chỗ ngồi... Tôi đã học được sự cho đi từ Đấng Cứu Thế và sẽ hành động cùng Ngài từ đây cho đến hết cuộc đời tôi."

Nhà doanh nghiệp trẻ hiểu ra mọi việc: "Bà thật là người hào phóng, đáng kính phục!" Ông ta choàng tỉnh. bấy lâu nay ông sống thật ích kỷ, nghèo nàn lòng đạo đức, chỉ có nhận chứ không cho đi bao giờ. Ông cảm ơn bà lắng giềng thân ái, và ông nói từ đây ông sẽ cùng bà "sống cho đi hơn là nhận lãnh."

Câu chuyện trên cứ ám ảnh tâm trí và hòa vào đời sống của riêng tôi, nên khi nằm ở bệnh viện để chữa con bệnh đến quá bất ngờ làm liệt hai chân, phá lưng, vai, tay... tôi may mắn còn cái đầu sáng suốt để đối phó với căn bệnh bằng đức tin, bằng cầu nguyện và nụ cười vui vẻ chấp nhận mọi hoàn cảnh.

Thiên Chúa ban cho tôi hồng ân cứu rỗi bằng sự hồn nhiên ở tâm hồn. Nằm ở bệnh viện, tôi mới thấu hiểu

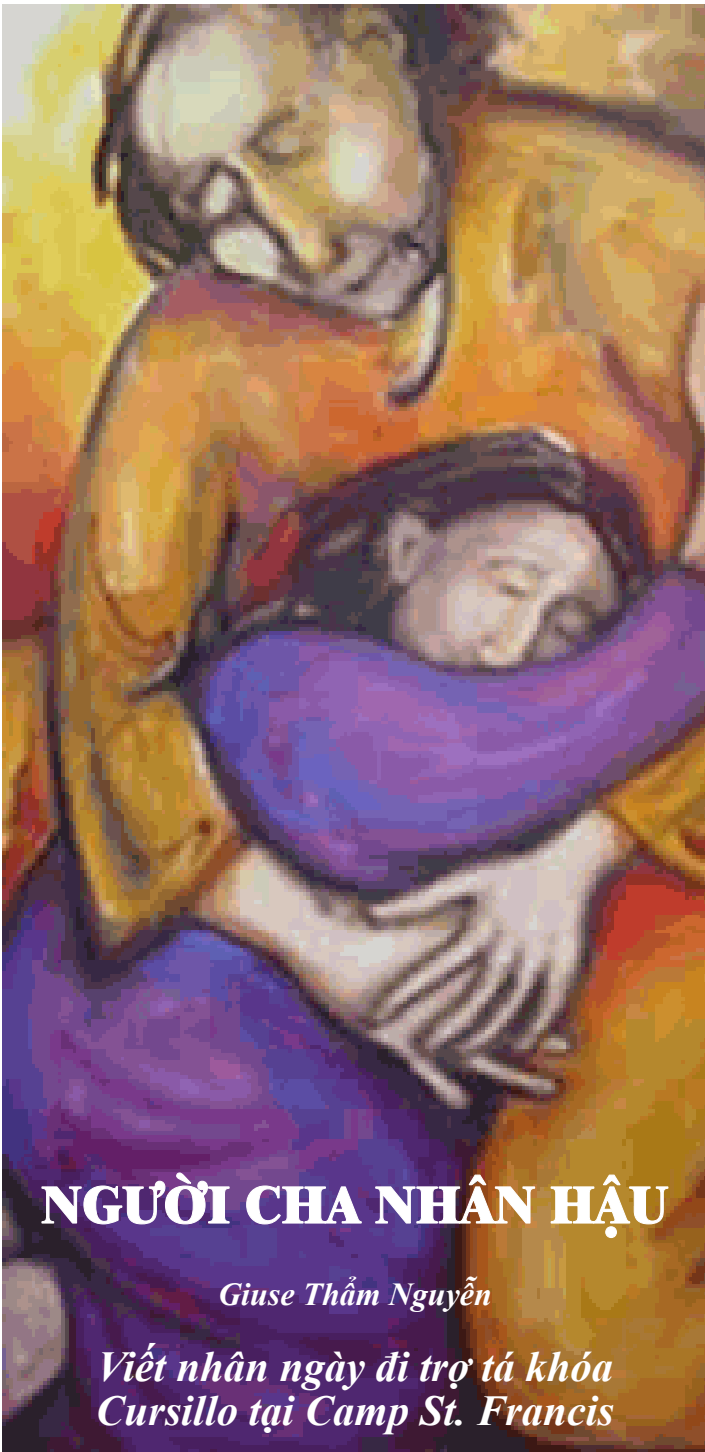
được sự hy sinh cao cả của Chúa Cứu Thế Giêsu, chết để cứu nhân loại... và tôi được hòa mình với nỗi đau của các bệnh nhân ở đây. Lòng yêu thương, sự quan tâm lo lắng của các bác sĩ, y tá, nhân viên... đã khiến tôi suy nghĩ thật nhiều. Tại sao họ lại chọn một việc làm vất vả như vậy? Đêm cũng như ngày, lúc nào họ đến bên tôi đều vui vẻ ân cần, dịu dàng và thật khiêm tốn. Thái độ phục vụ của mọi người đã giúp tôi thêm sức mạnh để chiến thắng bệnh tật vì họ luôn cho tôi một nụ cười tươi tắn. Thiên Chúa đã đánh thức tôi, đã thánh hóa bản thân tôi để tôi cảm nghiệm được trong mọi hoàn cảnh tôi phải hồn nhiên như Ngài qua hành động cao cả của tất cả bác sĩ, y tá...

Tôi thức dậy trong sự đau đớn vì căn bệnh đang còn bực phá. Nhưng tôi tự nhủ, đã qua giai đoạn cam go nhất. Bây giờ tôi phải dùng hết ý chí để vượt qua nỗi khổ còn lại bằng niềm tin và cho đi nụ cười vui với mọi người. Trong thời gian nằm ở bệnh viện, mỗi buổi sáng đến phòng rehab để tập lăn, bò, lết, đứng tại chỗ như một em bé lên một. Thật là khó vì tuổi tôi không còn trẻ. Nhưng nhìn thấy các bệnh nhân khác còn nặng hơn mình, tôi lại tận lực tập luyện với nụ cười vui vẻ. Tôi tập nhanh có kết quả tốt. Khi được như vậy, sau khi tập xong tôi đều đến bắt tay với các người bạn bị tai nạn xe, bị người thân ám hại... cười và nói: "Hãy cố gắng đi, rồi bạn sẽ trở lại đời sống bình thường, hãy vui vẻ tập luyện và cầu nguyện." Thấy tôi vui vẻ, luyện tập nhanh ai cũng vui và nói sẽ làm như tôi. Khi cho đi đức tin vào Thiên Chúa, nụ cười, niềm hy vọng... tôi thấy mình thật hạnh phúc.

Trong hồng ân Thiên Chúa, tôi cảm nghiệm được tình yêu sâu sắc qua lời cầu nguyện, sự thăm viếng, chia sẻ của các nhóm bạn, tình yêu Chúa, yêu người... sắt son và màu nhiệm. Tinh thần của các Cursillistas: "*Một con ngựa đau cả tàu không ăn cỏ*" đã khiến tôi xúc động vô cùng.

Chúng ta cho đi niềm vui, sự an ủi, chia cơm xé áo... Thiên Chúa sẽ ban lại cho chúng ta niềm hạnh phúc tràn trề như lời Chúa phán dạy: "*Con cho đi đâu nào, ta sẽ cho con nhận lại đâu đó.*"

Con xin cảm tạ Thiên Chúa, cảm tạ tất cả các vị tu sĩ, các ông bà, các chị em đã đến thăm và cầu nguyện cho con, giúp con thêm lòng xác tín vào tình yêu Thiên Chúa, vào quyền năng vô biên của Ngài, một Đấng Cứu Thế siêu nhiên và viên mãn. Chúng ta hãy cho đi tình yêu vào Thiên Chúa và nhận lãnh hạnh phúc tràn trề trong trái tim thiện ái của chính mình.

NGƯỜI CHA NHÂN HẬU

Giuse Thăm Nguyễn

*Viết nhân ngày đi trợ tá khóa
Cursillo tại Camp St. Francis*

Dường như không có đoạn kinh thánh nào mô tả việc ăn năn trở về với Chúa của người tội lỗi được người ta biết đến nhiều bằng đoạn kinh thánh này. Đó là đoạn kinh thánh có tiêu đề là “Người Cha Nhân Hậu” (Lc 15:11-24) hay còn gọi là “Đứa Con Hoang Đàng,” tùy theo cái nhìn của mỗi người.

Người con thứ đòi người cha chia gia tài và người cha cũng chiều con để chia cho anh. Trong cuộc sống đời thường, nhất là trong phong tục văn hóa Việt Nam, thì người con mà đòi chia gia tài ngay khi cha mẹ còn sống là đứa con bất hiếu. Người Việt mình có câu “Trẻ cậy cha,

già cậy con,” thế mà bây giờ người con đòi chia gia tài để ra đi, thì còn trông mong nhờ cậy gì được nữa. Biết bao những bậc cha mẹ phải sống trong cô đơn buồn tủi vì sự bất hiếu của những người con. Chia gia tài cho con chẳng phải là bổn phận của người cha, cũng chẳng phải là quyền lợi nhất thiết được hưởng của người con, nhưng thôi con nó đòi thì cha mẹ đành ngậm ngùi chia cho nó. Tất cả những gì của cha là của con; nhưng tất cả những gì của con không phải là của cha!

Sau khi đã lãnh phần của mình, người con ấy lại mang tiền của đi phương xa, không phải để làm ăn mà tiêu hoang phí vào say sưa, đàng điếm. Để rồi khi hết tiền, anh ta rơi vào tình trạng khốn khổ, phải đi làm thuê, làm công việc chần heo và rồi anh ta bị đói đến nỗi thèm cả thức ăn của heo mà cũng không được ăn. Lúc đó anh ấy mới hồi tâm để nghĩ về cha mình, nghĩ về nhà mình.

Đã bao lần tôi đã xử dụng gia tài Chúa ban cho tôi như tài năng, của cải, địa vị, danh tiếng... để làm điều tội lỗi, làm buồn lòng Chúa, làm hại đến tha nhân. Tôi cũng đã bỏ nhà đi hoang tưởng chừng như quên lối về. Cảm ơn Chúa, những biến cố trong đời, những nghiệt ngã trong cuộc sống đã đẩy tôi vào hoàn cảnh phải hồi tâm và nhận ra ân huệ Chúa ban cho tôi. Hôm nay tôi cũng nhất định đứng lên tìm đường về với Chúa là Cha Yêu Thương của tôi.

Từ khi người con ra đi, người cha luôn nhìn ra cửa để mong đợi con trở về. Ông còn chuẩn bị cho con mình áo mới, giày mới, nhẫn mới và cũng chuẩn bị luôn một con bê béo để ăn mừng khi con ông trở về. Thái độ bồn chồn mong ngóng của người cha già, bước chân nặng nhọc khó khăn lê theo cây gậy, đi tới, đi lui thật tội nghiệp. Người cha ngóng đợi con, nhưng không chờ trong tuyệt vọng. Ông tin vào con ông, vì ông là cha nó, ông biết rồi thế nào nó cũng về.

Thời gian thường lười biếng và chậm chạp đối với ai đang mong chờ, nhất là sự chờ đợi không có hẹn trước. Hình ảnh người cha già đợi chờ con làm cho tôi nghĩ đến lần cuối cha con chúng tôi ôm nhau tiễn biệt để tôi đi định cư tại Hoa Kỳ. Ngày tôi trở về thăm thì cha tôi không còn nữa. Cha tôi đã âm thầm ra đi không một lời từ biệt vào một buổi sáng mưa buồn lất phất ở Sài Gòn. Tôi biết rằng không phải ai cũng có cái may mắn kịp về thăm cha.

Có người cho rằng việc trở về của người con này chẳng phải vì nhận thấy mình bất hiếu, hối hận mà trở về với cha; nhưng vì anh ta không còn con đường nào khác. Anh ta về vì miếng ăn, vì cái bụng, và như thế, sự trở về của anh ta không phải vì cha, mà là vì chính nhu cầu của anh. Giả như anh ta không đói, không bị đưa đến đường cùng thì anh ta có về với cha không? Anh ta có hối hận không?

Rất may là người cha nhân hậu không quan tâm đến điều người ta bình phẩm. Ông chỉ quan tâm đến sự trở về của con ông thôi. Đối với người cha, thì dù con ông trở về với bất cứ lý do gì, động lực gì, thì sự trở về vẫn là sự trở về, vẫn là niềm vui của ông. Được nhìn thấy con ông còn sống trở về là ông mãn nguyện lắm rồi. Ông không còn muốn tìm hiểu gì hơn nữa, ông chỉ muốn được hưởng trọn vẹn niềm hạnh phúc đoàn tụ hôm nay mà ông đã mong chờ bấy lâu. Cho nên vừa nghe thấy tiếng con về, người cha như có thêm sinh lực. Ông đứng phắt dậy, quên cả chiếc gậy giúp ông đứng lên và lao ra cửa. Những giọt nước mắt vui mừng làm nhạt nhòa đôi mắt ông. Người cha già run run giang rộng vòng tay ôm lấy đứa con khôn khổ của mình!

Dù người con có tiêu hết tài sản, có tội lỗi thế nào, có hời hám bản thiêu ra sao ông cũng không màng tới. Ông chỉ biết có một điều đây là con ông, nó đã trở về. Ông “hôn lấy hôn để” con người hời tanh ấy, con người bất hiếu ấy. Ông tha thứ tất cả lỗi lầm trước khi con ông xin tha. Không những thế, ông còn phục hồi địa vị làm con trong nhà bằng cách xỏ nhẫn, mặc áo mới, đi giày mới... và mở tiệc ăn mừng.

Trong khi người con quỳ mọp dưới chân cha khóc lóc ẵn nẵn: “Thưa cha, con thật đắc tội với trời và với cha, con chẳng còn đáng được gọi là con cha nữa...” Người cha già như không nghe thấy gì, tâm hồn ông tràn ngập niềm vui: “Con tôi đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy.”

Cả căn phòng chìm trong im lặng, không gian như chùng xuống, thời gian như lắng đọng... Những gương mặt tường chùng như đã quá quen với sương gió, vất vả với thời gian, cũng đang bị xúc động mạnh. Nét suy tư hẳn rõ, niềm ân hận đồng cảm với người con lạc trở về... Những đôi mắt đỏ hoe, những đôi mắt lệ nhòa, những ánh mắt xót xa dăm chiêu tìm trong ký ức ngày xưa... Có người nhìn lên trần nhà, có người cúi gầm nhìn đất, có người lau vội dòng lệ cứ mãi tuôn trào. Cũng có người không ngăn được niềm cảm xúc, đôi vai cứ rung lên, cứ nấc lên từng hồi, từng hồi... Không ai còn ngại ngùng khi khóc trước đám đông. Người ngồi khóc cho thân phận mình, khóc vì cảm nhận được tình thương bao la của Cha. Khóc vì được yêu thương, được tha thứ...

Nhìn lên ảnh Thầy Giêsu được đặt giữa căn phòng, đôi mắt hiền từ âu yếm nhìn đàn con. Trong ánh mắt vừa âu yếm vừa nghiêm nghị ấy, ẩn hiện một nụ cười tươi, nụ cười tìm lại được những đứa con tưởng chừng đã mất mà nay lại tìm thấy.

Ngoài kia những tia nắng ấm vẫn tung tăng đùa với gió, những áng mây vẫn lững lờ trôi lang thang vô định và sóng biển vẫn rì rào khúc nhạc “Cha ơi, nay con đã về, tội đây cùng thừa với cha...”

10 ĐIỀU SUY NGÃM

1. Cầu nguyện không phải là “bánh xe dự phòng” để lấy ra khi gặp khó khăn, nhưng là “tay lái” để lái đi đúng đường suốt cuộc tạm hành trên đất này.
2. Tại sao xe hơi có KIẾNG TRƯỚC lớn hơn nhiều so với KIẾNG CHIỀU HẬU? Vì QUÁ KHỨ của chúng ta không quan trọng so với TƯƠNG LAI. Vậy, hãy nhìn thẳng phía trước và đi tới.
3. Tình bạn như một QUYÊN SÁCH. Chỉ cần vài phút để đốt đi, nhưng cần vài năm để viết.
4. Tất cả những điều mình có trong đời sống này đều tạm bợ. Nếu được hạnh thông, hãy vui hưởng, vì nó sẽ chóng qua. Nếu không thuận lợi, cũng đừng lo lắng, vì nó cũng sẽ không kéo dài.
5. Bạn cũ là Vàng! Bạn mới là Kim Cương! Nếu ta có Kim Cương, đừng quên Vàng! Vì muốn giữ được Kim Cương, ta luôn cần Vàng để bọc Kim Cương!
6. Thường khi ta mất hy vọng và nghĩ đây là đoạn cuối đường, Thượng Đế ở trên cao cười và nói: “Hãy thư giãn, con yêu của ta. Đó chỉ là khúc quanh, chứ không phải là đường cụt”.
7. Khi Thượng Đế giải quyết những vấn đề của ta, ta đặt niềm tin nơi Ngài. Khi Thượng Đế không giải quyết những vấn đề của ta, Ngài đặt niềm tin vào khả năng của ta.
8. Một người mù hỏi Thánh Anthony: “Có thể còn điều nào khổ hơn là bị mù không?” Ông thánh trả lời: “Có, lúc người mất định hướng!”
9. Khi chúng ta cầu nguyện cho người khác, Thượng Đế lắng nghe và ban phước cho người đó. Và đôi khi chúng ta bình an, hạnh phúc, hãy nhớ rằng một người nào đó đã cầu nguyện cho ta.
10. Sự LO LẮNG không dẹp bỏ được sự KHÓ KHĂN ngày mai, nhưng nó lấy đi sự BÌNH AN hiện tại.

--Tác giả vô danh

PHÚC ÂM HÓA MÔI TRƯỜNG Và PHONG TRÀO CURSILLO

Lm. Cao Phương Kỳ

*Xin cảm ơn anh Chủ Tịch P.T. Cursillo San Jose
đã nhắc nhở tôi ngày mở khóa tĩnh huấn hằng năm tại Camp St. Francis.*

Thật ra, tôi không quên “Ngày Trở Về” mỗi năm với các AC Cursillistas San José, nhưng vì sức khoẻ không cho phép di chuyển, nên anh Chủ Tịch đã yêu cầu tôi hiệp thông cầu nguyện cho Khóa Tĩnh Huấn bằng Palanca và viết bài về: Phúc Âm Hóa Môi Trường trong P.T.Cursillo, là đặc tính cốt yếu của Phong Trào.

Trong Khóa Ba Ngày Tĩnh Huấn, các anh chị vừa tĩnh tâm để tâm trí được vắng lặng, khỏi mọi lo lắng của cuộc đời trần tục, để linh hồn được kết hiệp, lắng nghe Lời dạy dỗ khuyên bảo của Thầy Chí Thánh, lại được học hỏi, nghe giải thích về những đề tài giáo thuyết của Phúc Âm, đặc biệt ứng dụng trong thời đại chúng ta đang sống. Do đó, những đề tài thuộc phần giáo huấn gồm có những “Rollo” như: “Nghiên Cứu và Phúc Âm Hoá Môi Trường”, “Người Giáo Dân trong Giáo Hội”, “Học Đạo”, “Hành Đạo”, “Sùng Đạo”...

Ngoài những “Rollo” để củng cố nội tâm như: “On Thánh Hóa”, “On Trợ Giúp”..., còn các bài “Rollo” tiếp theo như “Người Giáo dân trong Giáo Hội” cốt để hướng về việc đào luyện người “Tân Cursillista”, trở thành người “chiến sĩ của Chúa Kitô” (miles Christi), tức là người dẫn thân hoạt động mở mang Nước Chúa, loan truyền Tin Mừng của Chúa cho mọi người đang sống xung quanh mình.

Lý Do Khai Sinh Phong Trào “CURSILLO”

Trong các nền văn minh nông nghiệp “Canh Nông vi bản”, ở Âu-Mỹ, hay Á Châu, Việt Nam, thuộc các thế kỷ trước cuộc kỹ nghệ hóa, đại đa số dân chúng sống quay

quần xung quanh ngôi thánh đường nguy nga, hoành tráng, trên những cánh đồng bát ngát, chiêm cừ, bò dê... gặm cỏ trên các sườn đồi. Nhưng khi công cuộc kỹ nghệ hóa bắt đầu phát triển tại các đô thị, các thanh niên bắt buộc phải rời làng quê, nhà thờ, gia đình, họ hàng để ra thành phố kiếm việc làm và hưởng thụ các tiện nghi thời mới như: rạp hát, điện ảnh... Do đó, làng mạc trở nên hoang tàn, trong khi dân làm thợ chen chúc nhau trong những cư xá chật hẹp ở khu kỹ nghệ, thiếu vắng trường học, thánh đường.

Trong môi trường hay hoàn cảnh xã hội xáo trộn đó, mọi sinh hoạt tôn giáo, nếp sống đạo cổ truyền bị ngừng trệ, khi các lý thuyết về vô thần, mác xít, độc tài, và các tệ đoan xã hội khác tung hoành đầu độc, quần chúng chỉ lo chăm chú vào kiếm việc làm, và nhà ở. Tình trạng bỏ Đạo Chúa (de-Christianization) vẫn còn kéo dài cho đến hiện tại.

Trong xã hội bị tục hóa như thế, các tín hữu thuần thành, “đạo gốc”, cũng bị nhiễm độc. Vì thế, Hội Thánh đã ra các thông điệp về xã hội như Thông Điệp “TÂN SỰ” (Rerum Novarum) của ĐGH Leo XIII, để thức tỉnh các giáo hữu về môi trường xã hội mới, cần phải chỉnh đốn lại, cần “Tái-Phúc Âm hóa, Tân-Phúc Âm hóa...”

Phong Trào Cursillo tiên khởi do một nhóm thanh niên nam nữ ý thức về thực trạng xã hội, đã đi bộ lên đường hành hương về nhà thờ cổ kính tại Compostella, nằm sát bờ biển Atlantic, mạn Bắc Tây Ban Nha, để cùng nhau học hỏi về phương pháp rao giảng Tin Mừng cho thời đại mới đang bị tục hóa trầm trọng.

Tại sao việc rao giảng "Tin Mừng" có quan hệ đến các nền văn hóa, tức hoàn cảnh xã hội chúng ta đang sống?

Câu hỏi này về mối tương quan giữa Hội Thánh và Quốc Gia, Văn Hóa, đã được đặt ra từ khi Kitô Giáo bắt đầu được truyền bá trong đế quốc La Mã và Hy Lạp. Giáo phụ và thần học gia Tertullian (thế kỉ thứ 3) cũng đã đặt ra vấn nạn, cho đến nay vẫn chưa giải đáp được ổn thỏa như: "*Giêrusalem cần nói gì cho Athens?*" Giêrusalem là thánh đô, nơi phát xuất đạo của Chúa Kitô, và Athens là thủ đô của nền văn minh, văn hóa Hy Lạp, tức là đời, chuyên môn về các vấn đề thế tục như: kinh tế, chính trị, văn hóa, phong tục tập quán. Theo lịch sử, đạo của Chúa đã hội nhập vào văn minh, văn hóa Hy Lạp và La Mã, đã biến đổi phong tục tập quán đa thê theo luật "*nhất phu, nhất phụ,*" phá bỏ chế độ nô lệ, mê tín dị đoan và dạy cho nhân loại biết thờ phượng Thiên Chúa và tôn trọng nhân phẩm nhân quyền, vì nhân loại thay quyền Thiên Chúa để khai thác trái đất. Ngược lại, nền văn học La-Hy như các triết gia Aristote, Platon, Socrates... cũng đóng góp những kiến thức về siêu hình học, luận lý học vào việc nghiên cứu, giảng nghĩa các khoa triết học, thần học của Kitô giáo (Coi Thánh Augustine, Thánh Thomas Aquinas).

Bài giảng dụ ngôn về việc gieo hạt giống

Khi cầu nguyện và suy gẫm để viết bài này, cũng là Chúa Nhật 15, có bài Phúc Âm, làm mẫu mực giúp chúng ta hiểu biết mối tương quan mật thiết giữa đạo và đời, Lời Chúa và hoàn cảnh xã hội, hay môi trường chúng ta đang sống (Xin đọc: Bài Phúc Âm, Chúa Nhật 15, Mt:13,1-23—*Người đi gieo hạt giống*).

Thầy Chí Thánh đã khéo dùng dụ ngôn để so sánh một cách cụ thể giữa hai thực tại, *Siêu Nhiên* và *Tự Nhiên*, giữa tâm linh và xã hội, hồn và xác, tinh thần và vật chất... Hai thực tại đó luôn có ảnh hưởng hỗ tương với nhau. Điều đáng chú ý là: chính Thầy Chí Thánh đã giải mã ý nghĩa ẩn dụ, bí mật cho rõ ràng, để các môn đệ trí óc còn tối tăm ngu muội được hiểu rõ ý nghĩa thiêng liêng của dụ ngôn.

Chúa Giêsu là Ngôi Lời Thiên Chúa, để dạy dỗ và chuộc tội cho loài người, Chúa đã phải nhập thể, nhập thế, tức là đầu thai trong cung lòng Trinh Nữ Maria, thuộc huyết thống dân tộc Do Thái, nói tiếng Do Thái... Lời Thiên Chúa đã gieo vào "Đất Tốt", tức là "Tâm" Trinh Khiết của Mẹ Maria, được Mẹ ấp ủ trong lòng, và vun trồng để Ôn Cứu Chuộc được hoàn tất.

Cũng một cách thức đó, Lời Chúa phát xuất từ những lời rao giảng Tin Mừng có được gieo vào đất tốt, là những tâm hồn thiện chí, sẵn sàng đón nhận Lời Chúa để sinh hoa kết quả là các hành động bác ái, hay đã rơi vào những tâm hồn chai đá, ngoan cố, nguội lạnh, tội lỗi, khiến Lời Chúa bị bóp nghẹt mà chết khô héo đi!

Ngoài xã hội cũng vậy. Nếu hoàn cảnh xã hội đầy bất công, tham nhũng, bạo động, thiếu tự do tôn giáo, tự do thông tin, phản nhân phẩm, nhân quyền... thì đó là những trở ngại, những đá sỏi, bụi gai... khiến hạt giống Lời Chúa không thể đâm chồi nảy lộc. Môi trường hay hoàn cảnh giúp cho Lời Chúa, Tin Mừng phát triển, chính là văn hóa, văn minh của một dân tộc, một nước.

Tin Mừng hội nhập vào văn hóa Việt Nam cách đây 300 năm, các nhà truyền giáo tiên khởi đã ca ngợi nền văn minh nhân bản, đạo đức của dân tộc Việt Nam như một cánh đồng truyền giáo phì nhiêu, đất tốt, màu mỡ để gieo hạt giống Phúc Âm. Đúng thế, dầu bị cấm cách, bắt bớ, giết chết, các vị thừa sai và tín hữu Việt Nam vẫn quả cảm tin theo Lời Chúa dạy. Vì thế, mặc dầu bao trở ngại, con số người theo đạo Chúa cũng khả quan, và nhất là tạo ảnh hưởng trên toàn thể xã hội, nâng cao dân trí như việc sáng lập ra "Chữ Quốc Ngữ", phá bỏ hủ tục như đa thê, mê tín dị đoan. Nhưng từ thế kỷ cận kim, nhất là những năm gần đây, công cuộc truyền bá Phúc Âm không được mạnh mẽ, phần chần như thời bị cấm cách. Ngày nay, tỉ lệ người Công giáo, phỏng chừng từ 8%-10%, tùy địa phương...

Bản tin Vatican đề ngày 17 tháng 7, 2014 cho biết, Đức Tổng Giám Mục Mario Toso, Tổng Thư ký Hội Đồng Toà Thánh về Công Lý và Hoà Bình, tuyên bố về Hội Thánh Công Giáo Nam Hàn như sau: Năm 1949, Hội Thánh Nam Hàn, chiếm 0,6% tổng số dân số; Năm 2010, tăng lên 10,9% dân số; năm 2013 là 12% và hy vọng sẽ là 20% trong năm 2020. Trong Quốc Hội có 30 nghị sĩ Công Giáo. Hội Thánh Nam Hàn loan báo Tin Mừng trong văn hóa bị ô nhiễm bởi chủ thuyết duy vật và tiêu thụ, tôn thờ tiền bạc và quyền bính, coi những người yếu đuối là vô dụng. Các linh mục Đại Hàn, bênh vực những người yếu đuối nhất, chia sẻ các đau khổ trong bối cảnh xã hội khác nhau (Xin coi tường thuật và bình luận về chuyến viếng thăm Hàn Quốc của ĐGH Phanxicô, ngày 14-18, tháng 8, 2014).

Phần tử nào trong Hội Thánh xông pha để đem Tin Mừng vào môi trường xã hội?

Theo Thánh Phaolô Tông đồ, đại ý ngài nói: người này người nọ, kẻ đi gieo hạt giống, người vun tưới..., nhưng việc làm cho cây mọc lên, sinh hoa kết quả là việc của Chúa Thánh Thần. Và lại, Hội Thánh là thân thể máu nhiệm của Chúa Kitô, nên mọi phần tử đều liên hệ với nhau. Dĩ nhiên, trong thân thể có nhiều cơ quan khác nhau, nhiệm vụ khác nhau. Hàng giáo phẩm, giáo sĩ giữ vai trò lãnh đạo, mô phạm làm gương sáng để hướng dẫn đoàn chiên Chúa.

Nhưng nếu nhận định và quan sát về nhân số và công tác, thì thành phần Hội Thánh mà ta gọi là giáo dân, giữ một địa vị và một trách nhiệm quan trọng trong việc "Phúc

Âm hoá môi trường,” vì các giáo hữu sống trong các hoàn cảnh địa vị xã hội khác nhau, lại là những vị chuyên môn về các khoa học, chính trị, kinh tế, y học, kinh doanh... Do đó, kinh nghiệm cho thấy: các chiến sĩ thuộc các đoàn thể Công Giáo Tiến Hành như Đạo Binh Đức Mẹ, Phong Trào Cursillo... giữ vai trò nòng cốt trong việc mở mang Nước Chúa, trong các cộng đoàn.

“Người Công Giáo tốt, cũng là người Công Dân tốt.”

Trên đây là lời khuyên nhủ của ĐGH Benedictô XVI cho dân tộc Việt Nam, về mối tương quan giữa Hội Thánh và Quốc Gia. Nhưng chúng ta phải hiểu theo ý nghĩa chân chính theo Giáo thuyết về xã hội của Hội thánh, không được giải thích một cách xuyên tạc theo chính kiến của đảng phái.

Trước hết, Đức Thánh Cha nêu lên nghĩa vụ công dân của mọi tín hữu phải tham gia vào việc giúp cho quốc gia được hòa bình hưng thịnh: ích quốc lợi dân. Đó là nghĩa vụ chính trị của bất cứ một công dân nào. Người công dân tốt là người đặt lợi ích quốc gia trên tư lợi của bất kì một đảng phái chính trị nào. Người Công giáo tốt là người hiểu biết giáo thuyết về xã hội của Hội Thánh như tôn trọng nhân phẩm, nhân quyền, tự do tôn giáo, tự do truyền thông, chống các bất công xã hội, tham nhũng, đàn áp bạo lực, giam cầm trái pháp luật..., chống lại bất cứ lý thuyết hay hành động chính trị nào *“ngịch với Phúc Âm của Chúa”* (Lời Nguyện trong Thánh Lễ Chúa Nhật 15). Không được phép *“đồng hóa”* hay *“đánh đồng”* một đảng phái hay một tôn giáo nào với dân tộc, vì làm như thế, sẽ gây chia rẽ và loại trừ các phần tử khác chính kiến hay tôn giáo ra khỏi cộng đồng quốc gia, dân tộc. Không có độc tôn, độc đảng, độc quyền trong một quốc gia.

Giả sử, chính phủ độc tài, chuyên chế, tham nhũng, bóc lột nhân dân ban phép cho người Công giáo, tu sĩ nam nữ được xuất ngoại tự do, lạc quyền, xây cất mọi cơ sở hoành tráng, nhưng không một lời phản kháng nào đối với những bất công trong xã hội, vẫn im lặng để cho chính quyền tham nhũng tiếp tục đàn áp dân chúng, tịch thu ruộng đất, bán đất bán biển cho ngoại bang, đàn áp tự do nhân quyền.

Thử hỏi: như vậy, còn có thể gọi là người Công giáo tốt và người Công dân tốt nữa không?

Tạm kết, người Cursillistas là những chiến sĩ của Chúa Kitô trên mặt trận rao giảng Tin Mừng, tình bác ái cho thế giới. Sau 3 Ngày Tĩnh Huấn để được Thầy Chí Thánh cảm hóa và cảm nhận được nhiều ân huệ, để sống suốt cuộc đời ngày Thứ Tư, người Cursillistas không thể sống trong “tháp ngà,” vui thú với những cảm nghiệm riêng tư, những “phép lạ” cho riêng mình. Nói một cách mộc mạc bình dân: Cursillistas không thể lên thiên đàng một mình, cả giường lẫn chiếu, nhưng cần phải rủ bà con lối xóm cùng đi với nữa cho vui vẻ cả làng nước!

Cảm Nghiệm Sau Khóa Ba Ngày

Theresa Đỗ Anh Thu
Decuria Anna, Khóa 47

Tôi xin chia sẻ cảm nghiệm của tôi sau Khóa Ba Ngày. Thật vui mừng và hạnh phúc biết bao khi tôi nhận được hồng ân của Chúa ban cho. Một cảm giác thật tuyệt vời như ở nơi thiên đường vậy; một cảm giác mà tôi chưa từng có bao giờ.

Sau ba ngày, với 14 rollos, tôi đã hiểu về Chúa rõ ràng hơn. Tôi đã cảm nhận được tình yêu của Ngài qua những lần gặp gỡ và tâm sự với Ngài. Hình ảnh Thầy Chí Thánh trong bữa tiệc Agape; Ngài đã hy sinh vì tội lỗi của chúng ta. Một buổi sớm mai thức giấc với lời ca thật êm dịu và thánh thiện. Thầy đã đến đánh thức tôi thức tỉnh khỏi những xấu xa tội lỗi. Tôi muốn ôm Thánh Giá Chúa mãi mãi, như người con tội lỗi trở về và hứa không bao giờ phạm lỗi mà xa người Thầy yêu kính của mình.

Những ngọn nến thấp sáng như tôi đã tìm thấy con đường trần ngập ánh sáng và tôi đã theo Ngài. Tôi đã tìm được mình trong Thầy và Thầy đã thực sự vào đời tôi. Ước gì từ nay tôi được trở thành khí cụ của Thầy trong cuộc đời. Tôi xin Thầy Chí Thánh ban cho được nhiều sức mạnh. Tôi hứa sẽ mang Ngài đến với mọi người bằng cách mỗi ngày tôi sẽ trở nên tốt trước tiên. Amen.

Lý Do Tham Dự Khóa Cursillo

Tôi muốn có cuộc sống hiểu biết về đạo nhiều hơn.

--Peter

Bà xã tôi cũng đã dự khóa 4 năm trước đây. Năm nay tôi sắp xếp được mọi công việc, hy vọng trong những ngày này tôi mong được gặp Chúa.

--Xuân Hương

Hy vọng sau khóa, tôi sẽ trở lại đây năm tới.

--Phuong

Em đến từ Texas. Em nghe đến Cursillo đã từ lâu lắm rồi, năm nay em may mắn được tới đây tham dự khóa. Em hy vọng sẽ tìm được sự bình yên.

--Du, Texas

Tôi rất hân hoan được anh Văn giới thiệu. Tôi thấy ở đây rất là thân ái và tôi hy vọng ở đây tôi học được nhiều đạo giáo.

--Hùng, Sacramento

Tôi ở Việt Nam mới qua. Tôi là người mới lạ, được các anh đón tiếp... tôi không biết phải dùng chữ nào để diễn tả.

--Thái

Tôi đã có ý định dự khóa từ những năm trước nhưng chưa có cơ hội. Kỳ này cơ hội đến, chắc là Chúa đã chuẩn bị thời gian này để tham dự khóa Cursillo.

--Cha Đức Dũng

Em cũng đã đi Caritas; em rất là cảm xúc và được ơn của Chúa. Em biết Caritas dùng mẫu của Cursillo. Em tham dự khóa này để biết thêm về Chúa.

--Hạnh

Em mới ở Việt Nam sang. Em rất vui được dự khóa Cursillo năm nay.

--Đức

Em được anh Hùng ở San Jose giới thiệu. Em luôn luôn sẵn sàng để học hỏi và tìm ra ý Chúa.

--Thầy Sơn

Em muốn tìm được sự yên tịnh. Nếu có gì mới mẻ, em học hỏi thêm cho biết.

--Hón

Tôi được người bạn thân 55 năm giới thiệu. Tôi muốn được bằng an trong tâm hồn.

--Tình, Arizona

Lý Do Đi Trợ Tá

Em tưởng không đến trợ tá được nhưng em đã thu xếp được mọi việc đến đây ủng hộ người anh, là tham dự viên.

--Hoàng, Sacramento

Năm ngoái em tới đây rất ngỡ ngàng, không biết là đến đây để làm gì. Khi tới đây, em đã tìm thấy được bản thân mình và tìm thấy Chúa. Trong thời gian làm việc, em dần dần bị xa rời đi, đến lúc cần phải hâm nóng cái lửa của mình.

--Son, New York

Tất cả là ơn Chúa. Năm ngoái Hiếu cũng dự khóa, năm nay trở lại đây phục vụ.

--Hiếu

Lý do tôi trở lại đây là “đến để phục vụ chứ không phải để được phục vụ.”

--Trung, New York

Em đã tham dự khóa học năm ngoái. Năm ngoái, em đã nhận được quá nhiều hồng ân của Chúa qua tất cả các anh chị em trợ tá. Năm nay em muốn cùng một bàn tay góp chung với tất cả các anh chị em.

--Sỹ

Lý do chính là lúc nào mình cũng muốn dẫn thân phục vụ. Cơ hội mình đã đi được khóa trước như là sự sắp xếp của Thiên Chúa. Chúa cho tôi có khả năng ca hát cho nên các anh em mời tôi vào khối phục vụ.

--Dũng

Tôi đã tham dự khóa 44. Sau khi tham dự khóa tôi rất là hạnh phúc. Khóa học đã thay đổi cuộc đời của tôi. Tôi cảm thấy mình phải trở lại để giúp đỡ các anh tham dự viên mới. Hy vọng các anh cũng được thay đổi và hạnh phúc giống như tôi vậy.

--Phan

Năm nay tôi rất hân hạnh được tới chỗ này, nơi tôi đã dự khóa 36, 2009. Lần này tôi từ Việt Nam, Giáo Phận Vinh qua đây đi công tác. Tôi được anh Chủ Tịch Phong Trào mời tới chia sẻ về chủ đề Lòng Nhân Lành của Thiên Chúa với các tham dự viên mới. Tôi rất hân hạnh được tới và để hâm nóng lại tinh thần Cursillo. Qua đó, tôi muốn học hỏi thêm để về giúp ở bên Việt Nam.

--Cha Hương, Việt Nam

Khóa Sinh - Khóa Nam 46

Khóa Sinh - Khóa Nữ 47

Gioan Nguyễn Minh Triết, Gioan Kim Nguyễn Trần Du, Giuse Nguyễn Trọng Hiếu, Phêrô Phạm Hữu Thuyết, Giuse Thầy Nguyễn Ngọc Sơn, Andre Trần Lê Minh, Phaolô Vũ Nguyễn Kenny

Phêrô Lê Văn Thành, Giuse Ngô Ngọc Dũng, Gioan Kim Nguyễn Đạt Đức, Phaolô Nguyễn Bình Minh, Giuse Nguyễn Ngọc Thiện, Anton Pađua Nguyễn Thanh Trúc, Alberto Nguyễn Thanh Tùng

Phêrô Đình Bá Nam, Phêrô LM Ngô Đức Dũng, Stephen Lý Thanh Tùng, Phanxicô Nguyễn Minh Tuấn, Martin Trần Cody, Matthew Trần Trọng Trí, Martin Trương Hôn

Giuse Lâm Gem Peter, Giuse Lê John, Phêrô Ngô Quý Peter, Giuse Nguyễn Đức Hạnh, Thomas Nguyễn Thomas, Lorenzo Phạm Tấn, Gioan Ung Dương

Giuse Bành Hùng Hòa, Giuse Đình Quang Hạnh, Lm. Augustine Trương Trường Kỳ, Giuse Nguyễn Hoàng Long, Benedictô Thái Quốc Việt, Savio Trần Minh Chính, Giuse Trần Việt Hùng

Thomas Đăng Phước Dũng, Gioan Baotixita Đỗ Minh Đức, Giuse Huỳnh Minh, Gioan Baotixita Nguyễn Thái Bình, Phêrô Nguyễn Tri Phương, Phêrô Trần Văn Long

Dominicô Đỗ Văn Tình, Phêrô Lâm Hoàng Vũ, Lm. Giuse Nguyễn Văn Huyền, Gioan Baotixita Nguyễn Hữu Thành, Stephenô Nguyễn Quang Thoại, Isidôrô Nguyễn Thiên (Peter), Vinh Sơn Phạm Đăng Hùng

Joseph Dương Phước Thọ, Vincente Lâm Ngọc Oánh, Joseph Nguyễn Văn Hòa, Gioan Kim Nguyễn Văn Thái, Micae Nguyễn Xuân Hương, Giuse Trịnh Ngọc Hoàng, Antôn Vũ Tuấn

*Teresa Chương Thị Kim Thi, Martha Lê Diệu Hiền, Maria Nguyễn Mộng Tuyền,
Teresa Phạm Thùy Diễm, Elizabeth Phạm Trương Thúy Thảo, Cecilia Sen Liên Xuân,
Anna Srinivasan Dương Minh Hà,*

*Mary Đinh Julie, Maria Đỗ Linh, Teresa Ngô Anh Linh, Maria Ngô Hồng Nhung,
Maria Nguyễn Bích Ly, Anna Nguyễn Lệ Thủy, Anna Nguyễn Phan Mai*

Maria Bùi Thị Tiến Thục, Teresa Hà Nữ Bạch Tuyết, Maria Lâm Tú Nguyệt, Maria Nguyễn Thu Hằng, Maria Nguyễn Thùy Linh, Maria Phạm Thị Hoa, Maria Trần Thị Tuyết, Teresa Trần Tracey Trâm

Cecilia Nguyễn Thị Đoàn Trinh, Cecilia Nguyễn Thùy Dương, Cecilia Phạm Francine Thiên Ngân, Maria Phạm Mai Hằng, Maria Phan Trinh Tina, Theresa Trương Vương Khuê, Anna Vũ Thị Ngân Hà

Maria Đỗ Thị Tâm, Maria Hoàng Thị Mai, Maria Hoàng Thị Hoa Vân, Anna Khổng Phương Bonnie, Maria Nguyễn Mai Thảo, Maria Nguyễn Thị Kim Tuyền, Maria Sơ Phan Hoàng

Maria Madalena Cao Hoàng Elizabeth Lan, Theresa Cao Thị Katie, Maria Hoàng Hạnh Dung, Maria Nguyễn Cindy Hạnh, Maria Nguyễn Kim Phụng, Soeur Theresa Nguyễn Thị Thủy, Teresa Trương Hoàng Phượng,

Teresa Đỗ An Thu, Anna Nguyễn Thị Hoa, Maria Nguyễn Thị Đán, Cecilia Nguyễn Thị Thúy Lan, Maria Phan Bằng Tâm, Clara Tô Thoại Khanh, Anna Trần Diane, Maria Vũ Thanh Nguyệt

Teresa Lâm Rose Linda, Maria Nguyễn Thị Dung, Teresa Nguyễn Thủy Cathy, Theresa Trần Bình Theresa, Theresa Trần Thị Nguyên, Teresa Trần Thị Ngọc Mỹ, Maria Trần Thủy Nam, Teresa Vũ Thị Hoa

Thơ Rollos

Chúa gọi con, chọn con ban ân phúc
 Cursillo con học hỏi về Ngài
 Các Rollos ơn Ngài cho con biết
 Tình yêu Ngài theo con tháng năm dài

 Rollo Lý Tưởng thúc giục tin yêu Chúa
 Xin chọn Ngài là cùng đích đời con
 Rollo Thánh Hóa nhắc phần người giòn giòn
 Không ơn Ngài làm sao con sắt son

 Rollo Giáo Dân mời gọi con dẫn bước
 Cộng tác vào việc Giáo Hội đa đoan
 Rollo Trợ Giúp, ơn Ngài con linh hội
 Thay đổi con, từng phút giây trong đời

 Rollo Học Đạo, hiểu biết thêm về Chúa
 Biết Ngài nhiều con yêu mến Ngài hơn
 Rollo Sùng Đạo một lòng con bền vững
 Mến cây tin, vui sống qua bốn mùa

 Rollo Nhiệm Tích Chúa Giêsu thiết lập
 Thông ơn Ngài qua Giáo Hội trần gian
 Ban cho con muốn ăn sáng Thiên đàng
 Sống nên thánh hoàn thiện đời con Chúa

 Rollo Hành Đạo mời gọi Kitô hữu
 Dem Lời Ngài rao truyền khắp mọi nơi
 Hồn tống đồ trống cây Chúa không ngại
 Nguyệt thánh hóa môi trường con đang sống

 Rollo Những Cản Trở Đời Ăn Sáng
 Tội làm con xa cách Chúa nhân từ
 Con gian nan chiến đấu với ba thù

Thế gian, xác thịt, quỷ satan hòa ngục

 Cho con biết tin lòng thương xót Chúa
 Biết nguyện cầu nghe tiếng Chúa bảo ban
 Sống Lời Ngài ơn Chúa xuống vô vàn
 Làm nhân chứng tình Ngài theo năm tháng

 Rollo Lãnh Đạo dùng tài năng đã có
 Đổi thay đời theo lý tưởng Kitô
 Người lãnh đạo một lòng tin cậy mến
 Lòng khiêm nhường phục vụ không đùn đo

 Rollo Phúc Âm Hóa Môi Trường đang sống
 Tìm hiểu thêm về người bạn kẻ bên
 Để giảng rao tình Chúa, yêu nhân trần
 Ngài đã chết để cho ta được sống

 Rollo dạy Thực Hành Kitô Giáo
 Cùng đồng hành kết hiệp với muôn người
 Cải thiện thế giới hàng cùng ngõ hẻm
 Giáo Hội rộng lan trên khắp nẻo đường

 Rollo dạy Đời Sống Trong Ăn Sáng
 Cầu nguyện nhiều, say đắm với giờ kinh
 Chuối, lòn Cối kính Đức Mẹ tôn vinh
 Dự Thánh Lễ do chính T.A.C. Ý hiển tể

 Rollo cuối Bảo Toàn Ôn Thánh Hóa
 Khóa Ba Ngày khởi điểm ngày thứ Tư
 Hội nhóm là khi con gặp anh em
 Giúp nhau sống không quay về lối cũ

Anton Padua Nguyễn Trúc, Khóa 46

Thư Gửi Quý Chị Khóa 47

Kính gửi quý chị tham dự tĩnh huấn Cursillo khóa 47 rất quý mến trong Thầy Chí Thánh,

Tôi rất vui mừng và cảm tạ ơn Chúa đã dẫn đưa quý chị tới Camp St. Francis để tham dự khóa Cursillo. Ở nơi đây quý chị sẽ tận hưởng những giây phút thật thanh thản và bình an.

Quý chị ơi! Những ngày trong tĩnh lặng là những ngày mình thâm nghe tiếng Chúa với lời yêu thương của Mẹ Maria. Ôi thật tuyệt vời! Quý chị hãy lắng đọng tâm hồn để nghe tiếng Chúa qua các bài rollo mà Chúa muốn nhắn gửi điều gì đến từng quý chị. Diễm phúc thay quý chị được gần bên Chúa với Mẹ Maria để cùng học hỏi và cầu nguyện. Ôi đẹp làm sao.

Quý chị mến thương, mỗi lần Phong Trào mở khóa tĩnh huấn Cursillo là lòng tôi rộn ràng hân hoan, như muốn làm sợi dây liên kết giữa Thầy Chí Thánh và quý chị, với ước mong quý chị đón nhận tràn ngập hồng ân của Thầy Chí Thánh.

Phần tôi vẫn ngày lại ngày gắn liền với chiếc xe lăn (wheelchair), với căn bệnh stroke đã 7 năm qua; mới đây tôi lại bị stroke thêm một lần nữa, làm thân thể tôi càng yếu thêm. Các sinh hoạt hằng ngày của tôi cũng bị giới hạn và luôn cần có người giúp đỡ.

Tôi cố gắng thực hiện Palanca cho quý chị. Tôi luôn tin tưởng, cậy trông và phó thác cho Thầy chí Thánh. Tôi dâng lên Thầy những đau yếu, những chuỗi mân cô, những lần tham dự Thánh Lễ, rước mình máu Chúa vào lòng, và những nỗi khó khăn, thử thách. Tôi dâng lên Thầy Chí Thánh và Mẹ Sầu Bi để cầu nguyện cho từng quý chị trong suốt mấy tháng qua, đặc biệt là cho quý chị đang dự khóa trong ba ngày này.

Nguyện xin Thầy Chí Thánh ban ân sủng dồi dào trên từng quý chị và luôn đồng hành với quý chị trong cuộc sống Ngày Thứ Tư của người Cursillista. Cầu chúc quý chị những ngày còn lại đầy ngập niềm vui, và hạnh phúc.

De Colores,

Maria Cao Xuân Tươi

Cảm Nghiệm Sau Khi Tham Dự Khóa 47

*Hồng Ân Thiên Chúa Bao La,
Muôn Đồi Con Sẻ Ngợi Ca Ở Ngài*

*Maria Nguyễn Mai Thảo
Decuria Lucia, Khóa 47*

Quả thật Thiên Chúa quá bao la, nhân hậu, khiêm cung, rộng lượng ... thế mà loài người chúng ta đã bao lần từ chối Chúa, không nhận ra những ân sủng, hồng ân mà Ngài tuôn đổ trên mỗi người. Con xin tạ ơn Chúa vô bờ bến đã cho con tới được với chương trình Cursillo khóa 47 vừa qua.

Khi vừa đặt chân tới trại, em đã nhìn thấy Chúa ở khắp mọi nơi. Trên các khuôn mặt của các anh chị trong ban tổ chức là sự hiện diện của Chúa, đã làm cho em đỡ buồn, đỡ lo lắng. Quả như lời những người bạn đã đi trước chia sẻ, đây là một chương trình rất hay, rất ý nghĩa mà mình cần tham gia.

Có lẽ trong chúng ta mỗi người có một cách hành đạo, sống đạo, và học đạo khác nhau. Trải qua 3 ngày ở trại, có rất nhiều hình ảnh đã làm thay đổi đời sống tâm linh của em. Tất cả các sinh hoạt, các rollos... mà các chị đã bỏ biết bao thời gian để chuẩn bị cho buổi tĩnh tâm này đã đánh động từng cá nhân chúng em. Đây là dịp để chúng em xem lại cách học đạo, sống đạo và hành đạo của mình.

Em có ấn tượng rất rõ qua rollo Các Nhiệm Tích của Cha Phaolo Lưu Đình Dương, chúng ta có 7 phép Bí Tích: 1. Rửa Tội, 2. Thêm Sức, 3. Minh Thánh Chúa, 4. Giải tội, 5. Xức dầu, 6. Truyền chức Thánh và 7. Hôn phối.

Qua các nhiệm tích đó, vì Thiên Chúa yêu thương loài người, nên Ngài đã lập ra để biểu lộ ý nghĩa và chuyển thông ơn của Ngài cho chúng ta nên Thánh. Có lẽ lời chia sẻ của cha về bí tích Hôn Phối là bí tích mà em thấy thực tế nhất mà ai trong chúng ta cũng dễ thực hành. Bí tích Hôn Phối thật là một nhiệm màu vô cùng. Chúa đã thiết lập ra bí tích này để liên kết giữa người nam và người nữ; hai thân thể, hai con người trở nên một.

Có lẽ sau khi nghe cha giảng, không những em mà các chị khác đều phải nhìn lại đời sống hôn nhân, để xem mình đã làm tròn trách nhiệm của người vợ, người mẹ chưa? Em đã tự xét mình và xin Chúa giúp em làm tròn những nhiệm vụ của bí tích Hôn Phối.

Những giờ tới nhà nguyện để có cơ hội thăm viếng và thưa chuyện cùng Chúa, đã làm cho mọi người rất cảm động... Chúa đã đánh động tâm linh em rất nhiều. Em đã nhìn lại và nhận ra rằng đời sống đạo của em là chưa đúng, chưa đủ để đền đáp lại những Hồng Ân mà Chúa đã ban cho em.

Quả thật khi được ở bên Chúa, gần gũi với Chúa trong ba ngày, em mới cảm nhận được Hồng Ân của Chúa vĩ đại vô cùng. Em cảm thấy xấu hổ là chưa làm gì để đền đáp lại tình yêu của Ngài. Vì vậy ngày thứ 4 sẽ là ngày em muốn nói với Chúa: “Con yêu mến Chúa; con sẽ cố gắng sống những ngày thứ tư thật thánh thiện, thật đúng nghĩa của người Kitô giáo. Xin Chúa luôn gìn giữ tất cả các chị em chúng con, cho chúng con luôn biết sống xứng đáng với tình yêu của Ngài.”

Ba ngày này em xin được tạm gọi là “Trại cải tạo Tâm Linh” cho chính bản thân em. Xin chân thành cảm ơn các tông đồ, các khí cụ của Chúa, nhờ những khí cụ này mà hôm nay con mới nhìn nhận ra con, và con mới biết cất lời ca tiếng hát để cảm tạ Hồng Ân vô bờ bến của Ngài.

Một lần nữa em xin cảm ơn từ đáy lòng tới các khí cụ của Chúa rất nhiều, xin chúc các chị có thật nhiều sức khỏe để tiếp tục đi dắt những con chiên lạc đường trở về cùng Chúa.

Amen.

Cảm Nghiệm Sau Khi Tham Dự Khóa Cursillo

Maria Trần Thị Tuyết
Decuria Agata, Khóa 47

Kính gửi các anh chị Phong Trào Cursillo,

Qua khóa Cursillo, tôi đã học được rất nhiều điều mà trước đây tôi không biết và chưa từng bao giờ cảm nghiệm được.

Lâu nay gia đình chúng tôi sống đạo một cách máy móc. Đi lễ, rước lễ, xưng tội, ... rất là đầy đủ. Tôi không biết yêu mến Chúa như thế nào và phải làm sao để lòng tôi có Chúa.

Có những lúc tôi ngã lòng và tự nhủ: có Chúa thật hay không? Tại sao Chúa không nghe tiếng tôi. Tôi chỉ biết đòi hỏi mà không biết cho đi, không biết đáp trả cho Chúa.

Nhưng giờ đây qua khóa học tôi đã hiểu và nhận ra nhiều điều mà lâu nay tôi thiếu sót. Tôi quá tội lỗi! Thầy Chí Thánh chờ đợi tôi rất lâu và rất lâu. Thầy đã thật sự chạm vào lòng tôi, Ngài và cho tôi biết yêu Ngài trong Thánh Lễ sáng ngày thứ Sáu.

Vào đêm thứ Bảy dùng bữa tiệc ly đầy cảm xúc, tôi thật bàng hoàng khi nhận được dòng chữ: Anh em đừng xao xuyến, hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy.

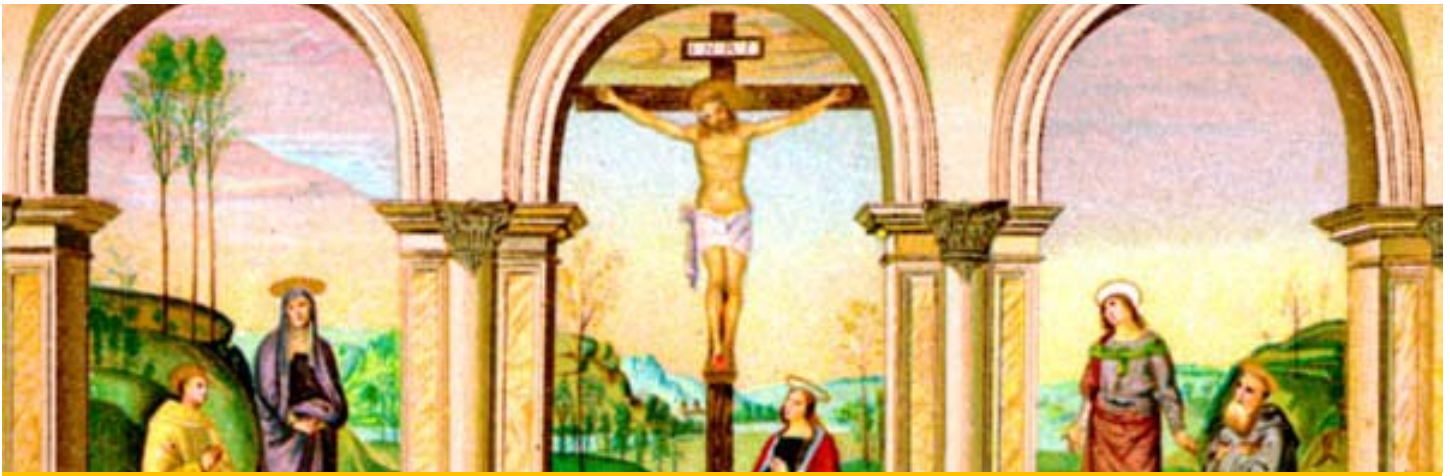
Thầy không hề quên tôi. Thầy hằng nghe thấy tiếng tôi, và hằng đợi chờ tôi. Bằng chứng là đêm chia tay Thầy đã gởi đến cho tôi một thông điệp rất đúng cho hồn tôi và giờ đây tôi đã không còn nghi ngờ gì nữa. Tôi thật là có tội. Giờ đây, tôi muốn được yêu mến Thầy nhiều hơn.

Chiều thứ Năm cho đến Thánh Lễ sáng thứ Sáu, lòng tôi luôn nghi ngờ về lòng yêu mến Chúa của các chị trợ tá và tôi tự hỏi: sao các chị yêu Chúa nhiều vậy? Tại sao nước mắt các chị tuôn trào. Có thật các chị yêu mến Chúa hay chỉ là giả tạo? Có thật Chúa ở trong các chị không? Ngay lập tức, Thầy Chí Thánh đã giải đáp mọi nghi vấn trong lòng tôi, lúc tôi bước lên rước Mình và Máu Thánh Chúa.

Trở về chỗ qui xuống, tôi lập tức nước mắt tuôn đổ không ngừng. Tôi phải cố nén xuống để khỏi bị nấc lên thành tiếng. Trong lúc đó, tôi không biết tại sao mình lại khóc nhiều như vậy và cũng không biết mình khóc vì điều gì. Chính lúc đó tôi nhận ra Thầy vừa chạm vào lòng khô cạn, sỏi đá của tôi. Thầy thật là yêu thương tôi biết bao. Tôi đã hiểu ra câu: “Thầy đã chọn con, không phải con chọn Thầy.”

Giờ đây tôi đã biết tập thỉnh lặng để lắng nghe tiếng Chúa. Tôi muốn ngồi hàng giờ trước Thánh Thể mà không buồn chán như trước đây. Cảm ơn Phong Trào Cursillo đã mang đến cho tôi ánh sáng tình yêu.

Ba ngày này, tôi luôn ghi nhớ mãi. Thật là một thiên đàng trần thế, không lo toan, không tính toán, quên hết mọi nỗi buồn phiền. Mọi người đều quên mình, một thế giới đầy tràn tình yêu Thiên Chúa.

GIÊSU TRONG MẮT BẢO

Agnès Thái Thu Hà

Trong thánh đường im vắng, hình ảnh Chúa Giêsu đóng đinh trên cây thập giá tỏa sáng, vẻ đẹp khắc khổ, siêu nhiên và khiêm hạ, đánh động tâm hồn Nguyễn lạ lùng. Sau buổi kinh chiều, Nguyễn ở lại Nhà Chúa, quỳ xuống làm dầu thánh giá và đọc kinh Lòng Thương Xót – dâng lên Chúa tất cả sự đau thương đang có của mình. Nguyễn bật khóc. Những giọt lệ âm thầm tuôn xuống như hòa lẫn vào máu và nước mắt của Chúa đổ mãi vì tình yêu ngọt ngào, không muợn phiền để cứu chuộc nhân sinh của Ngài. Lòng từ ái của Chúa đã nuôi dưỡng Nguyễn bao tháng năm qua. Tình yêu tha nhân nhiều hơn yêu chính mình. Nguyễn đã có những đoạn đời bình an, yên vui và thanh thoi. Bỗng nhiên hôm nay Chúa ban cho Nguyễn những thử thách quá lớn.

Nguyễn nhớ lại, sau ba tháng bị nghỉ việc, Nguyễn quyết định trở về Texas để ở, chăm sóc cho bố mẹ già. Ngày cuối không còn insurance, Nguyễn lại bị những chứng bệnh hiểm nghèo lần lượt kéo đến. Đôi chân mạnh mẽ giờ đây phải tựa trên walker để di chuyển khắp nơi. Rồi qua những xét nghiệm bác sĩ chẩn đoán Nguyễn đã bị cancer máu, phổi có nước, cổ có khối u... Đã đôi lần Nguyễn nói “Chị ơi! Em không biết Chúa muốn làm gì trên thân xác yếu hèn của em nữa đây.” Tôi nghe mà thấy lòng mình đau quá. Mới hôm nào đây, Nguyễn như cánh hoa tươi, tràn đầy sức sống, thế mà hôm nay lại khô héo, yếu dần. Là người có đức tin mạnh mẽ vào Thiên Chúa, Nguyễn luôn là người sống phó thác. Trên con đường hy vọng Chúa ban cho mình, Nguyễn làm việc Chúa cách bền bỉ, chuyên cần tự đào tạo cho mình nội tâm đầy ân sủng của Thiên Chúa – kính Chúa yêu người,

sống thanh thản với hiện tại, với lòng nhân ái xẻ chia với từng nỗi đau của bạn bè, cha mẹ, anh em. Mỗi buổi sáng đến với Chúa qua phép Thánh Thể là thiên đường trong Nguyễn. Là một cursillista lâu năm trong phong trào Cursillo, Nguyễn tự nhủ mình phải làm gì ở Ngày Thứ Tư đầy ơn thiêng này. Phong trào lớn mạnh, bền vững là nhờ bao bàn tay biết nắm chặt nhau, bao trái tim cùng một nhịp đập.

Những tiếng lộc cộc từ walker làm những người cùng đi dự thánh lễ ngoảnh lại nhìn mình; Nguyễn mỉm cười chào lại. Chấp nhận cơn bệnh hiểm nghèo, vui vẻ sống an bình để cha mẹ, anh em, bạn bè an lòng, Nguyễn tự thấy tin tưởng hơn. Như Chúa đã nói “Cầu sẽ được, xin sẽ gặp,” cơn bệnh nhờ vậy bớt dày vò Nguyễn hơn. Trong từng giây phút đấu tranh với sự sống còn của mình, Nguyễn hiểu được chấp nhận căn bệnh là bản phận với Thiên Chúa. Ngay cả bản phận sau cùng Chúa mời gọi chúng ta đến với Ngài trên vùng trời bình an miên viễn: thánh hóa chính bản thân mình trong tay Chúa. Trân quý thánh ý Chúa là phản ứng vô cùng phúc âm và an nhiên. Trong yên lặng, Nguyễn nghe đâu đây Lời Chúa dạy: “Ai bền đỗ đến cùng sẽ được cứu rỗi.” Bên ngoài, bầu trời có những tia sáng lan tỏa dần trên lối đi. Ra khỏi ngôi giáo đường đang đứng vươn cao trong không gian yên tĩnh, Nguyễn bùng lên một niềm tin yêu. Giữ vững tinh thần vì trời sẽ sáng, hy vọng lại đổ về. Con đường hồng phúc là ở đó ta sẽ gặp Chúa Giêsu. “Chúa là Đường và là Sự Thật. Hãy theo Thầy vì ‘Ách của Ta thì êm ái, gánh của Ta thì nhẹ nhàng.’” Tiếng Chúa gọi âm vang, sâu lắng và thanh thản làm sao. Qua những tháng ngày theo dõi bên Nguyễn để

cầu nguyện, an ủi, khuyến khích và chia sẻ, từng anh chị em trong nhóm của Nguyễn đã như cùng đau với Nguyễn. Quả thật tính căn bản của phong trào Cursillo là yêu thương, “Một con ngựa đau, cả tàu không ăn cỏ.” Rồi bạn bè khắp nơi cũng không quên Nguyễn, gửi trao, khích lệ... Tất cả hòa với Nguyễn những niềm đau còn sót của đời người vô thường.

Hôm nay ở San Jose, tôi nghe từ Texas gọi lại “Chị ơi! Em đã được Chúa cứu chữa.” Nước mắt tôi tuôn trào. Tôi khóc vì mừng cho con bệnh đã lui dần, không còn gieo nỗi kinh hoàng trong mọi người. Tôi khóc vì hồng ân Thiên Chúa đã đổ tràn trong mắt bão. Tôi quỳ xuống cảm tạ Chúa Giêsu, người Thầy vĩ đại của nhân sinh. Tôi mừng cho Nguyễn đã có lại những tháng ngày an bình. Nguyễn ơi! Hãy cùng mọi người quỳ dâng lòng cảm tạ Đấng Tối Cao. Bởi vì tình yêu Chúa đã đổ tràn trên Nguyễn. Ngài yêu Con Chiên của Ngài như chính bản thân mình. Tình yêu của Thiên Chúa thật bao la và nhân hậu. Chúa đã luôn đến với người đau khổ, nghèo hèn, yếu đuối bệnh tật. Ngài còn đến để người tội lỗi biết quay về. Ngài đã tha thứ cho người đàn bà ngoại tình. Ngài đã ẩn trong người cha nhân hậu, đem yêu thương cảm hóa con mình. Tình yêu của Thiên Chúa đã hòa nhập trong tất cả anh chị em trong phong trào Cursillo để họ cùng cầu nguyện, cùng chia sẻ, an ủi Nguyễn trong những phút giây nguy hiểm của đời mình. Vừa qua, tôi lại thấy được một cursillista nữa được Chúa chữa lành. Nhìn thấy chị tràn đầy sức sống, vui tươi và hạnh phúc bên chồng để tham gia lại vào các công tác của phong trào, tôi nghe lòng mình rộn lên niềm vui xác tín. Nguyễn và chị Thu Nguyệt là hai nhân chứng sống thật của Chúa Giêsu. Họ đã sống lại bằng tình yêu của Thiên Chúa, của tất cả bạn bè và gia đình. Đức Ái được thể hiện ở đây, trong mắt bão, là lời cầu nguyện, là sẻ chia, là khích lệ, là tận tâm chăm sóc nhau, yêu nhau bền đỗ trong ơn Chúa.

Ở đâu có hồng ân Thiên Chúa, ở đó có tha thứ, thương yêu. Thánh đường là nơi để chúng ta có thể làm hòa với tha nhân, qua các Vị Chăn Chiên ân đức. Các ngài đã mở lối cho chúng ta trong tình yêu vô bờ bến để đến với Chúa và anh em. Nếu ta bền đỗ trong đức tin, ta sẽ thấy lòng luôn thanh thản. Chẳng trễ bao giờ khi ta đến với Thầy Chí Thánh trong Đức Ái siêu nhiên hiện hữu. Hôm nay, ngày mai và mãi mãi, mọi hành động tốt lành đều thực hiện trong Đức Ái. Đức Ái khởi nguồn cho tất cả các ân đức khác, làm tròn các ân đức khác mà con tim mình vẫn muốn trao.

BÀI THƠ TRỢ TÁ

*Ci Khôi Phụng Vụ vui thiết vui
Nguyên ngày đàn múa mãi không thôi
Trang trí, âm thanh kèm ánh sáng
say sưa ca hát rung núi đồi.*

*Ấy Khôi Ẩm Thực hay thật hay
Rửa bát nấu nướng chẳng ngại tay
Hết cơm, đến phở, bún bò Huế
Ăn nhiều lại béo, tại khối này.*

*Nguyên Khôi Trật Tự nghiêm thật nghiêm
Mặt mày au đỏ, nhưng rất hiền
Di tuần chăm chỉ nhà trên, dưới
Kiên tâm canh giữ giờ giới nghiêm.*

*Cà Khôi Hành Chánh cùng mê say
Lau chùi dọn dẹp nguyên cả ngày.
Giấy, khăn, đệm, thuốc ai mà thiếu
Hô to một cái là có ngay.*

*Kiên Khôi Giám Đốc như nông dân
Chăn đàn gà vịt rất chuyên cần.
Lùa gà lùa vịt vào chuồng học
Độc lòng đôn đức quên nhạc thân.*

*Khôi Yểm Trợ hành-động như Ninja
Cả hai ngày giấu mặt, nhìn không ra.
Nhấp nhòm nhấp nha lo thấp thòm.
Lỡ bị phát hiện... tiêu đời ta.*

*Khôi Linh Đường thật đơn sơ
Ăn cần, kiên nhẫn, không hững hờ.
Ai cần giải tội, cần linh hương
Đã có Cha, Sơ luôn sẵn chờ.*

*Cursillistas ta cùng nhau
Nghìn người trong một trước như sau.
Một tay vươn cao bám vào Chúa
Tay kia dang mở nắm chặt nhau.*

Đỗ Diệp Anh

Lời Mẹ Năm Xưa

Lm. Hoàng Thi

Thời gian qua đi đông đầy bao kỉ niệm. Thoảng nhìn lại thời gian với những vui buồn, rười rượi cũng tạm gọi nhường bước cho một giai đoạn mới sắp mở ra. Luyến tiếc quá khứ, lo lắng cho tương lai. Thật là tâm sự ngổn ngang phải không bạn? Tiếng đồng hồ tích tắc đang từng bước điếm lại chu kì của những ngày trai trẻ. Thiết nghĩ ôn lại cuộc đời chính là ta kết ước với những dự phóng tương lai.

Chiếc cầu nổi dài đã xé không gian đưa tôi vào khung trời: *“Tiếng gọi của xa lạ”*- địa danh mới chỉ một lần nghe trong đời, khi mẹ bảo: *“Sang bên đó học làm ‘người’ con nhé!”* Mẹ dệt mộng ước nơi tôi, đưa con trai mẹ thương và chỉ muốn điều tốt lành cho con mình. Mẹ rút tĩa kinh nghiệm đau khổ tình trường và thường nhắc nhở tôi: *“Con ơi nhớ lấy câu này, tu là cõi phúc, tình là giây oan.”* Tôi biết mẹ nói vậy không phải có ý châm biếm đời sống hôn nhân gia đình, nhưng mẹ muốn nhắc nhở tôi *“Hãy đi đến nơi, về đến chốn.”* Mẹ bảo đời hiện dâng sẽ mở rộng vòng tay ôm lấy mọi người vì một Người. Ôi lời mẹ thật sâu lắng và ý nghĩa biết bao!

Vừa ra khỏi đám mây lảng vảng giữa trời, *“Ô kia! Chân trời mới đây rồi!”* Tôi la lên. Lúc này từng tiếng đập của con tim tôi như thỏ thẻ để trấn an những gì còn xa lạ. Tôi tự hỏi: *“Đây là chân trời mến*

thương ư?” Cánh cửa nhà tu đã mở ra để đón người trai trẻ. Bước vào đời sống mới, ai không một lần ngỡ ngàng bởi những thay đổi lạ thường? Và rồi, tiếng chuông chiều vừa đổ, lòng tôi xốn xang, tâm tư nức nở, và hình ảnh quen thuộc của những gì khi trước, hiện ra trước mắt tôi. Miệng lắp bắp hai tiếng: *“Mẹ ơi!”* Song không hề có lời đáp trả. Tôi ngồi bất động như pho tượng trong cung nguyện, không sao có thể cất được lời kinh, trong khi các anh em khác thì chăm chăm chút chút, sốt sắng lạ thường.

Phút chốc, tôi trấn an và ngược nhìn Cây Thập Tự. Tôi thì thầm: *“Chúa ơi! Sao con buồn thế! Cùng một bầu trời, cùng một Chúa ngôi cao, sao hồn con hoang vắng? Con nhớ quê nhà, nơi có mẹ có cha, có bà con thân thuộc...”* Tôi miên man nhớ lời mẹ ngọt ngào kể trong câu chuyện:

“Có một người nọ trong giấc mơ thấy mình đồng hành với Chúa trên bờ cát biển. Vào lúc đó ông ngược nhìn bầu trời trong xanh và thấy những biển cổ đời mình lần lượt tái diễn. Cùng lúc trên bờ cát phía sau có đôi dấu chân, một nửa của ông và một nửa của Chúa. Trong diễn biến sau cùng, ông nhìn lại thì chỉ thấy còn lại dấu chân của một người. Hỏi tưởng lại những lần như vậy xảy ra trong đời, là những lúc ông gặp phải hoạn nạn, khôn khó, sống

trong thất vọng và cô đơn. Sự kiện này làm ông buồn và kêu than: ‘Lạy Thầy, Thầy nói một khi con quyết tâm theo Thầy, Thầy sẽ đồng hành với con trên hết mọi nẻo đường, nhưng con nghiệm thấy, những lúc con khốn khó, thất vọng ê chề thì chỉ còn dấu chân của một người. Con thật không hiểu, lúc con cần Thầy nhất thì Thầy lại bỏ rơi con?’ Chúa trả lời ông: ‘Này con, Ta yêu con và chẳng bao giờ để con cô đơn lạnh lẽo. Những lúc con gặp gian truân thử thách, khi con chỉ thấy dấu chân của một người, đó chính là lúc ta ẵm con trên tay để bước đi.’”

Hồi tưởng lại chuyện đó, tôi cảm thấy phần chân hơn. Theo mẹ thì chắc chắn Chúa không bỏ rơi bất cứ ai tin cậy nơi Người.

Nỗi buồn xa nhà vui động, tôi dần dần thích nghi với đời sống cộng đoàn... và nhất là có được những dịp vui chơi văn nghệ trong mùa Giáng Sinh, lễ Tết hay lễ bé mạc hè. Bản năng tự vệ sống còn giúp tôi mau chóng vững vàng đương đầu với những thách đố mới. Khi còn ngồi bên mẹ, việc gì cũng nương nhờ, khi xa rồi, tôi tự làm tất cả, kể cả việc vá may...

Từng bước, từng bước tháng ngày qua mau, tôi như lớn hẳn lên, đôi lúc cũng hãnh diện về mình, về con đường mình đã chọn.

Những gì mẹ dệt mộng ước nơi tôi, cùng với những thao thức bấy lâu tôi dành được, nay đã làm cho con tim tôi biến chuyển, thức giấc sau những năm tháng ngủ vùi của tuổi thơ hồn nhiên e lệ. Lắm lúc trộm nghĩ thầm về bước ngoặt đầu đời của mình, tôi miên man nhớ về mẹ và đâu đó có ai đang cùng hát với tôi: “Mẹ là ngọn mía ngọt ngào, là nải chuối buồng cau, là tiếng dế đêm thâu, là ánh sáng trên cao chiếu soi khi lạc lối.” Chắp đôi tay tôi luôn cảm ơn mẹ, cảm ơn người đã chiếu soi, dẫn tôi đến chân trời mới.

Tiếng chuông chiều đang văng vẳng đâu đây. Cánh cửa nhà tu cũng đang dần khép lại. Tôi bước đi giữa khoảng trời cao rộng. Mắt hướng về quê hương yêu dấu, nơi đã để lại trong tôi bao kỉ niệm êm đềm. Song vẳng đâu đây tiếng mẹ tiễn con ngày nào từng lúc cứ ngân mãi.

Nghĩ lại bây giờ, lời mẹ ngọt ngào chắc hẳn vẫn đang khẽ bên tôi: “Đi đến nơi về đến chốn nghe con!” Màn đêm lúc này như bao trùm cả đất trời. Tọa vật đang chìm đắm trong giấc ngủ say sưa và chỉ còn lại một mình tôi, một bóng người!!!

Một Mình Một Cuộc Đời

SUỐT CUỘC ĐỜI CỰC KHỔ BAO TOÀN TÍNH

KHI CHẾT ĐI THÂN TÀN, TAY TRẮNG TAY

LO CÔNG DANH, TIỀN TÀI VỚI THAM VỌNG

GIỜ CHỈ CÒN MỘT KHÚC XƯƠNG TÀN KHÔ

ĐẠ TIỆC LINH ĐÌNH, BẠN BÈ YUI NHỘN

TRONG HƯU QUẬN, GIỜ CHỈ CÒN MÌNH TỰ

BẠO NGÀY THẮNG THEO ĐUỔI DANH MỘNG ẢO

GIỜ MỘ ĐÃ TÊN PHÚ ĐẦY RÊU XANH

NGHĨA TRĂNG CHÌM LẶNG THINH TRONG MÂY XĂM

GIÓ BUỐT LẠNH XÉ XÁT HỒN QUẬN HƯ

TIẾNG CÒN TRÚNG RỈ RẢ TRONG ĐÊM YẮNG

TỰA MỘT LỜI RÈN RỈ ĐẾN TRỜI CAO

ƯỚC BÂY GIỜ TA ĐƯỢC CƠ HỘI MỚI

SỐNG MỘT ĐỜI TRẦN ĐẦY Ý NGHĨA HƠN

NÓI YONG TAY CHỊA SẼ TÌNH NHÂN LOẠI

YÊU THƯƠNG NGƯỜI VỚI TẤM LÒNG ỠI THẠ

Phaolô Trần Trọng Hiếu

Tháng 8, 2014, San Jose, CA

Cảm Tưởng Sau Khi Tham Dự Khóa Cursillo 46

Anton Padua Nguyễn Trúc

Ngay từ nhỏ trước năm 1975 tôi đã nghe về Cursillo vì thấy ba tôi có sách báo về Cursillo. Tôi nghĩ chắc lúc đó ba tôi là một Cursillista ở Nha Trang. Rồi thời gian ở Mỹ quốc tôi có nghe về Cursillo, nhưng không biết gì về Cursillo. Tạ ơn Chúa đã cho tôi được tham dự khóa Cursillo 46. Sau 3 ngày tôi có rất nhiều cảm nghĩ và xin được chia sẻ đôi điều.

Ba ngày tĩnh huấn Cursillo được tổ chức rất bài bản đầu vào đó. Từ trang trí nhà nguyện cho đến nhà ăn. Từ giờ giấc cho đến từng bữa ăn. Chắc chắn là Ban Điều Hành đã bỏ nhiều tâm huyết và thời giờ, để phối hợp tất cả mọi sinh hoạt từng ly, từng tý một, ăn khớp với nhau rất chặt chẽ và nhịp nhàng mà không có một sơ hở nào làm ảnh hưởng tới tham dự viên. Quý anh trợ tá đã tận tụy phục vụ tham dự viên đến nơi đến chốn. Điều này thúc đẩy tôi muốn ghi danh làm trợ tá, để được dịp phục vụ các khóa sau. Ca đoàn “Mò tôm” rất chuyên nghiệp. Nhà bếp thì nấu những món ăn số dzách, thơm ngon, và đặc biệt là cung cách phục vụ trên cả tuyệt vời.

Chương trình phong phú với 14 rollos bố cục chặt chẽ đã hướng dẫn tham dự viên nắm vững đời sống Kitô hữu với kiềng 3 chân: Sùng Đạo, Học Đạo và Hành Đạo. Trong suốt khóa học có quá nhiều bất ngờ lý thú, giống như được diễn tả trong thánh vịnh 126: “Ta tưởng mình như giữa giấc mơ”.

Bước ra khỏi nhà nguyện giữa một buổi trưa hè nắng chói chan, tôi xúc động với đôi mắt ngấn lệ. Tôi tự hỏi nếu không phải là quý anh, mà là chính Chúa Giêsu đang ở đây thì cảm giác tôi thế nào? Hẳn là tôi sẽ đến sụp lạy và xin hứa với Ngài, tôi sẽ không phạm tội nữa và sẵn sàng làm những gì Ngài muốn tôi làm... Trong cuộc khổ nạn, Chúa Giêsu không những chỉ chịu sỉ nhục trước lý hình người Do Thái, mà Ngài còn chịu những trận đòn thâu đêm trên tấm thân trần trụi. Nếu ai quất một roi trên lưng trần của tôi, thì chắc tôi chết mất. Một cây gai xước trên da, tôi đã khó chịu rồi, nhưng Chúa Giêsu bị đóng đinh vào chân tay. Ngài đau đớn quằn quại cả ngày trên cây thập tự. Thiên Chúa quyền năng, Ngài có thể

chọn cách thức khác để cứu chuộc loài người, sao Ngài lại chọn mầu nhiệm Thập Giá? Tôi lần nữa nghiệm ra Chúa yêu tôi biết là chừng nào và Ngài chờ đợi một kẻ cứng lòng như tôi thay đổi. Phải thay đổi mà thôi! Từ nay tôi quyết tâm thay đổi, và đã có nhiều điều cụ thể tôi đã hứa với Chúa. Xin Chúa giúp tôi giữ những điều tôi đã hứa với Ngài.

Khi học Rollo Các Nhiệm Tích tôi chợt nghĩ rằng Giáo Hội cổ võ việc đọc Lời Chúa. Lời Chúa là chính Chúa. Lời Chúa và Thánh Thể ngang nhau và có nhà thờ đặt Kinh Thánh giữa nhà thờ hay ngang với nhà Tam. Nhưng sao không có bí tích Lời Chúa? Theo giáo lý công giáo, để trở thành bí tích cần phải có 3 điều kiện: 1) Do Chúa thiết lập; 2) Dầu bề ngoài; 3) Ôn bề trong.

Lời Chúa là chính Chúa và khi ta đọc kinh thánh là dầu bề ngoài và ta được ơn Chúa ban. Vậy Lời Chúa có đủ yếu tố để trở thành một bí tích không? Khi ta đọc lời Chúa và suy niệm Lời Chúa ta được ơn Chúa như khi ta rước Minh Máu Thánh Chúa.

Giờ tôi biết Cursillo không phải là một hội đoàn công giáo tiến hành. Cursillo không có mặt nổi như các đoàn thể khác. Cursillista là một Kitô hữu âm thầm làm chứng nhân cho Chúa giữa đời. Trước hết Cursillista học hỏi về Chúa và Giáo Hội. Cursillista cậy trông vào ơn Chúa giúp, Cursillista nên thánh và Cursillista đem Chúa đến trong môi trường mình đang sống.

Thứ nhất, mong các tín hữu đến tuổi trưởng thành có cơ hội đi 3 ngày tĩnh huấn Cursillo. Thứ hai, mong Cursillo San Jose có nhiều khóa hơn là mỗi năm chỉ có một khóa để thêm tín hữu có cơ hội được trở thành Cursillista.

Cảm tạ Chúa đã gọi và chọn tôi đến với Cursillo. Cảm ơn quý cha và quý anh trợ tá. Tôi đã được Chúa ban ơn, và nhận ra tôi có quá nhiều thiếu sót trong vai trò chứng nhân Tin Mừng. Nhờ ơn Chúa tôi đã có những quyết tâm thay đổi cuộc sống để làm chứng nhân cho Chúa hữu hiệu hơn giữa trần đời.

CHO NHAU MỘT NỤ CƯỜI

Elizabeth Luru

Năm nay thời tiết thật bất thường: lạnh, nóng, gió, mưa thay đổi trong ngày làm nhiều người bị bệnh. Tôi chưa bao giờ bị đau dài ngày như lúc này.

Hai tuần lễ nay tôi thấy mệt mỏi, nhức đầu khó chịu... nên tối đến tôi cố gắng giở giấc ngủ sớm cho khoẻ. Vừa lim dim mắt chưa đầy mười lăm phút thì điện thoại nhà reo. Tôi muốn lờ đi để ngủ tiếp. Thật bực mình, trong đêm tối vắng lặng, tiếng reng nghe càng lớn cứ kéo dài. Cuối cùng tôi phải bắt máy: “Alô! Alô! Mi đó hả, làm chi mà tau gọi hoài không chịu nghe?” Thì ra cô bạn “tau mi” ồn ào của tôi gọi. Chúng tôi chơi rất thân từ thời tiểu học. Lớn lên lại là bạn đồng nghiệp.

Sau năm 1975 chúng tôi bị mất liên lạc, hơn mười năm sau mới được biết tin nhau. Chúng tôi tìm gặp nhau ở đất Mỹ. Tuy xa cách lâu, nay tóc đã bạc màu, con cháu đầy đàn, nhưng tình bạn “mi tau” vẫn không thay đổi, ngày càng khấn khít hơn. Tuy ở khác tiểu bang chúng tôi vẫn điện thoại cho nhau thường xuyên nên tôi cần nhắc:

Có chuyện chi gấp mà gọi tôi rứa? Đang bị cúm đây nè, nằm nhà hoài không đi mô được, chán ghê! Ai nhủ mi đi cho lắm? Tau cũng đang buồn chán đây. Tau muốn rù mi đi chơi một chuyến xa cho thoải mái. Đến hè mới đi, nhưng tau cần hỏi mi trước để biết sớm, mua vé máy bay cho rẻ. Mi định đi mô? Ở chơi bao lâu? Đi Canada thăm con Bích, nó mới gọi tau sáng ni. Nó nói đã nghỉ hưu gần hai tháng rồi, rảnh rang quá, nó mời hai đứa mình qua bên nó, nó sẽ chở cho đi chơi, ở chơi lâu lâu cho khoẻ, tau định đi một tháng mi tính có được không?

Năm ngoài tau qua thăm mi hơn hai tuần, tau thấy cũng khá lâu rồi, tau nhớ nhà đòi về mà chừ mi đòi đi một tháng. Thôi tau chào thua mi. Mi suy tính cho kỹ rồi trả lời sau nghe. Đi xa hơi cho khoẻ mà, biết là đi xa ở lâu cũng nhớ nhà, nhưng thỉnh thoảng cũng cần phải đi chơi xa cho vui... chứ ở chung với con cái, có nhiều cái làm mình buồn phiền mà không nói được.

Mi ở với con lúc tuổi già, được chăm sóc là có phước đó. Ừ, cái lo chăm sóc đó làm phiền mình thêm. Mi khó tánh quá!

Mi nghĩ coi, tui mình tuy có lớn tuổi nhưng vẫn còn được việc phải không? Vậy mà nó coi mình như con nít không biết chi, nhất là khi mình bị đau ốm. Tau bị nghe dạy đòi hoài... Cậu con rể thì tốt, nhờ việc gì cũng làm được, nhưng làm trong im lặng, suốt ngày chẳng nói chẳng rằng, hiếm khi thấy cậu cười. Tánh tau thì ồn ào ưa vui cười... làm răng tau chịu phải sống trong không khí nặng nề nghiêm khắc này. Sống chung trong một gia đình làm răng cũng có sơ sót phạt lòng nhau. Nếu có thì nên sửa bằng lời nói nhẹ nhàng để nghe một chút. Mệt lắm mi ơi, còn nhiều chuyện linh tinh làm mình buồn tui.

À, mà hình như đến tuổi già tui mình hay hờn mát tui thân mi hi? Bạn tôi tiếp. Ừ, mình cũng cảm thấy có thay đổi tính tình đó, nên ở chung với con cái, ai cũng thường gặp những chuyện buồn như rứa. Thôi thì được cái này mất cái kia. Vì tình thương, trong nhà mình nên thông cảm hy sinh một chút để bỏ qua tất cả. Hơn nữa mình là người có Đạo, tau nghĩ chỉ có giải pháp Giêsu là xong hết, êm cửa êm nhà... “Xin Chúa dùng con như khí cụ bình an của Chúa.”

Tôi còn nhớ, cách đây năm năm, tôi về thăm quê hương. Tôi đến thăm cha linh hướng và cũng xin cha lời cầu nguyện cho gia đình. Cha vui vẻ nói: Cha vẫn luôn nhớ cầu nguyện cho con và gia đình. Cha cầu cho con đừng thay đổi tánh tình khi về già. Tôi ngạc nhiên hỏi: Sao Cha cầu cho con kỳ vậy. Con cần nhiều ơn khác. Cha cười tiếp: Cha cầu cho con như vậy là tốt nhất. Cha gặp nhiều gia đình đau khổ vì chuyện này. Đến tuổi già, đa số người thay đổi tánh tình thường trở nên khó chịu. Họ thay đổi mà họ không biết. Hay hờn mát, ganh tị và không bao giờ cười. Họ làm gia đình mất vui, con cháu tránh mặt... Người già sống như thế sẽ bị cô đơn, đáng thương và tội nghiệp lắm con ạ. Tôi buồn cười nhưng cảm ơn cha vì quá lo xa.

Qua câu chuyện chị bạn tâm sự, tôi nhớ lại lời cầu nguyện này của cha linh hướng. Mong một Tết năm nay, chị bạn tôi ở xa gọi chúc Tết: Năm mới tớ chúc bạn được nhiều niềm vui, để cười tươi, vui vẻ suốt năm nay và suốt đời bạn.

Tôi nghe câu chúc Tết lạ vì mọi năm bạn thường chúc những câu văn hoa chải chuốt mà, nhưng tôi lại vui với lời chúc rất thực tế này. Thật vậy, vì lắm lúc ta rất cần một nụ cười, một ánh mắt hiền và một lời thăm hỏi đỡ nâng...

Niềm vui của tôi là được đi lễ sáng mỗi ngày. Từ nhà tôi đi đến nhà thờ phải đi qua một trường học và một sân trường rộng. Hôm ấy, sau Thánh lễ tôi thấy một nên thần thờ bước chân về nhà. Khi đến hàng rào kẽm thưa của sân trường, tôi thấy các học sinh từng nhóm chạy quanh sân, bỗng có một em trai Mỹ khoảng mười tuổi từ từ chạy chậm lại, nhìn tôi với gương mặt sáng và nụ cười tươi: Good morning! How are you? Nghe câu hỏi, tôi nhìn quanh, chả có ai đi đường ngoài tôi. Thấy tôi không nói gì em đến sát hàng rào hỏi: Are you OK?

Tôi gật đầu cảm ơn và cười với em. Em tiếp tục chạy nhanh cho kịp các bạn, nhưng vẫn ngoái đầu lại nhìn tôi, cánh tay đưa lên vẫy vẫy như đang chào từ giả tôi. Tôi nhìn theo chỉ còn nghe vọng lại hai tiếng: Good! Good!

Tự nhiên tôi thấy vui lạ, người tôi như khoẻ hẳn ra, mặc dầu tôi không biết em là ai. Thỉnh thoảng nhớ lại chuyện này tôi thấy vui vui và kể lại cho các bạn tôi nghe.

Mỗi sáng đi bộ trên đường vắng, ít nhất tôi cũng nhận được vài nụ cười tươi và câu chào hỏi của người đi đường tuy chưa quen biết bao giờ. Tôi nghĩ đó là

những món quà nhỏ nhỏ Chúa gửi cho tôi để khởi đầu một ngày mới bằng an và vui vẻ.

Mỗi năm cứ vào tháng Chín, Đại hội Ultreya của Phong trào Cursillo Giáo phận San Jose lại hân hoan chào đón các tân Cursillistas. Dịp này đã gợi nhớ cho tôi những hình ảnh đẹp và những ngày hạnh phúc của khóa Tĩnh Huấn Ba Ngày năm 1997 mà tôi đã tham dự.

Chiều thứ Năm cuối tháng Tám năm ấy, tôi vừa xuống xe ở parking của Camp St. Francis, tôi ngỡ ngác tìm chị Hường, người bảo trợ cho tôi đi dự khóa. Chị là người độc nhất tôi quen biết ở đây. Mắt tôi nhìn quanh chưa kịp ngỡ ngàng vì cảnh lạ người lạ thì tôi đã được đón nhận những nụ cười tươi, những lời nói ân cần chỉ dẫn của các chị trợ tá tôi chưa gặp lần nào.

Tạ ơn Chúa! Sao con được cung và quan trọng như thế này? Các chị trợ tá luôn bận rộn, chạy chỗ này, ngừng chỗ kia để giúp đỡ chúng tôi. Không biết các chị có mệt không mà nét mặt vẫn tươi, miệng vẫn cười thân thiện với ánh mắt khích lệ, tạo niềm tin vui và phấn khởi cho mỗi người chúng tôi.

Nụ cười thật đáng giá, cho mình một chút hy vọng, một chút vui để quên đi một chút buồn lo. Có lần người ta hỏi Mẹ Têrêsa: Xin mẹ để lại cho chúng tôi một sứ điệp. Mẹ trả lời ngắn gọn: Mỉm cười!

Khi Mẹ Têrêsa nói đến nụ cười. Mẹ muốn nói đến nụ cười có ý nghĩa thâm sâu, hạnh phúc vì được Thiên Chúa ở với mình, một nguồn vui không ai cướp được.

Mẹ Têrêsa mỉm cười và khuyên chúng ta mỉm cười vì mẹ xác tín có Thiên Chúa trong cuộc sống mình. Nụ cười ấy bảo chứng cho hạnh phúc của kẻ được Thiên Chúa ở cạnh mình, hoàn thành tốt đẹp đời mình, thấy được hình ảnh Thiên Chúa trên khuôn mặt anh chị em mình.

Có người nói: “Tôi không làm việc bác ái được vì tôi không có tiền!” Chỉ có tiền mới bác ái sao? “Bác ái của nụ cười, bác ái của bắt tay, bác ái của thông cảm, bác ái của thăm viếng, bác ái của lời nói nâng đỡ, bác ái của cầu nguyện...” (ĐHY Fx. Nguyễn Văn Thuận: Niềm Vui Sống Đạo). “Lạy Chúa! Xin cho con biết nhìn mọi người và mỉm cười. Xin đừng để nụ cười tắt trên môi con. Xin dạy cho con biết tươi cười khi cuộc đời chẳng mỉm cười với chúng con... Xin thay 'nụ cười ngoại giao' của chúng con bằng nụ cười Kitô Hữu.” (ĐHY Fx. Nguyễn Văn Thuận: Đường Hy Vọng).

Chuyện Nhà Bếp Khóa 47

Trong Kiều, Nguyễn Du đã tả cảnh cuộc đời thăng trầm một cách rất tiên cảnh là:

“Trái qua một cuộc bể dâu

Những điều trông thấy mà đau đớn lòng.”

Tôi đến với Phong Trào cũng vì đã ngụp lặn trong vài cuộc bể dâu tới tấp. Những năm đó, tôi đã luôn tìm tòi những cuộc tĩnh tâm xa gần - để tham dự, để mong tìm lại được sự quân bình, an lành cho tâm hồn. Tôi đến với PT năm ngoái một cách tình cờ cũng vì thế - tôi tưởng ba ngày trên Camp St. Francis là những ngày tĩnh tâm. Có người rủ nên tôi đi. Và luôn luôn như những cuộc tĩnh tâm dài khác, tôi đến sớm để lấy chỗ đậu xe tiện lợi nhất cho việc tẩu thoát sớm - nếu cần khi bị nhảm chán.

Nhưng tôi đã chẳng phải bỏ về sớm, mà như nhiều người khác, đã còn có được những ngày tuyệt vời đến độ - đôi khi - tôi đã có cảm tưởng như mình đang được ở trên Thiên Đàng. Những ba ngày đó, tôi cảm thấy như ngày còn bé thơ được mẹ cha nâng niu lo lắng từng li từng tí. Hôm Chủ Nhật lái xe về tôi tự hứa sẽ trở lại trợ tá để đền ơn các chị đã cực khổ vì mình. Tôi thấy các chị trong nhà bếp có rất nhiều việc nặng mà mình còn trẻ nên phải chui vào làm việc nhà bếp khi chân còn đứng lâu được và tay còn đập tôm nhặt rau nổi.

Một năm đã đi qua rất nhanh khi tôi đã tìm được sự bình an trong tâm hồn. Khi tuần tĩnh huấn đầu tiên tới, tôi và chị Cathy Tiến (người chị dễ thương, cùng dự chung khóa, ngủ gần giường và có rất nhiều bí quyết làm đẹp) đã nghỉ danh và ký check để vào ban ẩm thực ngay tuần đó.

Tám tuần tĩnh huấn cũng qua rất lẹ. Sáng thứ Năm - ngày đầu tiên của khóa 47- là hai chị em lên đường “on the road again” cùng Quý - cũng trong ban

ẩm thực. Một tiếng đồng hồ trên xe qua như chớp vì ba bà cô nói chuyện âm ỉ. Sao mà nhiều chuyện để nói thế. Nói chưa xong chuyện thì đã đến nơi. Lần đầu tiên đi trợ tá nên chị Tiến và tôi cứ tưởng 11:30am là mình đã đến sớm lắm rồi - vì Tham Dự Viên mãi chiều mới đến. Làm lần to! Các chị trợ tá khác chắc đã đến từ tinh sương nên giường đã hết mà nệm cũng chẳng còn. May phúc ba chúng tôi được chị Hoa, anh Tân và anh Trung (đến mãi tận New York - quê hương xứ sở cũ của tôi) giúp nên mới được ổn định.

Sau khi xong chuyện “cửa đóng then cài” là chúng tôi “yếu điệu” chui xuống bếp. Vừa bước vào bên cạnh cửa bếp là thấy chén đĩa và tô xếp từng chồng từng hàng trắng bóc giống y hệt như câu đố ngày xưa còn bé ở VN “một đàn cò trắng phau phau, ăn no tắm mát rủ nhau đi nằm.” Đây là đàn cò trắng mà tôi sẽ được chung tay với rất nhiều cô, nhiều chị để lo việc “babysit cò.” Cò bay ra xong bay vô; khi bay ra thì lảng cồng; khi bay vào thì rất thê thảm nên phải chùi, phải rửa, phải lau. Một ngày cò bay ba bận - khi nhiều khi ít. Khi bay biểu diễn cho khách Tham Dự Viên là những đám cò sang trọng nhất - bằng sành. Còn khi cho người nhà như các trợ tá thì dùng cò plastic - sống nghìn thu; đập cũng không bể.

Tôi nhìn lóng ngóng nên chỉ làm việc khiêm nhường nhất trong nhà bếp. Cắt hành, đập tôm là nghề của tôi. Cả hơn nửa thế kỷ nay, tôi cứ tưởng mình cắt hành rất thiện nghệ - nhưng hơi ôi - chui vào bếp thì mới biết kiểu cắt hành của tôi chỉ OK nếu cắt một hai củ cho gia đình. Thành thử chị Tiến “truyền ghè” cắt hành tây “số đông”. Tôi cũng học được cách cắt hành mà không bị cay mắt. Cắt ngoài sân.

María Nguyễn Thị Bạch Hương

Ngoài sân vì ngoài bếp trong còn có bếp ngoài. Ngoài sân trước, còn có sân sau và sân hông nữa. Người boss chính trong bếp là chị Bích và anh Thủy; hai anh chị đã thức khuya dậy sớm cả hai tuần lễ trước để sửa soạn đồ nghề và thức ăn. Tôi chưa bao giờ bước chân vào một giảng sơn bếp núc khổng lồ như thế này nên nhìn mà muốn “lé mắt” vì ngoài đám cò con như đã nói trước thì còn rất nhiều dụng cụ nấu bếp tối tăm mà tôi đã chẳng thấy bao giờ. Còn nồi thì có nồi to tới cỡ nếu tôi muốn chui vào ngồi (để trốn việc) thì cũng dư chỗ. Alice vào trong wonderland thì cũng chỉ bằng như tôi khi vào nhà bếp rất nhà nghề này. Người boss thứ hai là chị Kim – chị nấu rất nhiều món ăn chơi nhớ đời. Từ chị Kim, tôi học được một món tráng miệng bở béo tuyệt vời mà tôi dự định sẽ trở tài cho gia đình dịp Thanksgiving này – cho đám con tôi và gia đình “lé mắt.”

Ngoài hai chị ra, mỗi một ngày lại “dập dìu” thêm “tài tử giai nhân” khác nữa. Vì trong bếp bận rộn nên tôi không biết tên hết mọi người. Một trong những nhân vật đáng nhớ là con trai của chị Bích và anh Thủy. Cậu con trai này rất trẻ, nhìn rất tân thời trong đầu trượt ala mode và áo T-shirt đen Armani - nhưng anh rất có hiếu. Anh đã bỏ ra cả ngày thứ Bảy để giúp bố mẹ bằng cách phụ trách nồi bún bò huế. Tôi nhớ anh vì sau khi đến và kiểm điểm gia vị thì anh đã không được vui cho lắm vì thiếu ớt khô – một chiêu rất trầm trọng không thể thiếu trong một nồi bún bò huế. No problem. Chị Bích đã giải quyết bằng cách dặn người đang trên đường đi từ San Jose ghé qua chợ mua ớt khô.

Người thứ hai đáng nhớ với tôi là chị Ánh Hồng. Chị đến hai ngày – Thứ Năm và Thứ Bảy. Ngày thứ Bảy chị đến với Phương – chị em “khác cha, khác

me” của tôi. Chị Ánh Hồng bước vào trông rất gồ ghề trong cái áo trắng phau với hai hàng nút của top chef. Chị đã bỏ tiệm, bỏ thì giờ đến để nấu nồi bò kho cho khóa học. Tôi đã gặp chị Ánh Hồng nhiều lần và mỗi khi gặp thì ở mỗi bối cảnh khác nhau - nên khi nào gặp chị thì tôi cũng nhìn thấy một khía cạnh mới của chị. Mọi người trong bếp, khi thấy chị bước vào là cười toe. Trong nhà bếp chị trở thành một entertainer. Chị nhờ một anh đi tìm cho chị một cái nồi đúng cỡ chị thích. Sau khi chị nhờ thì các cô khác lú lo có rất nhiều ý kiến là anh này nên đi đến góc này, chỗ kia để tìm được cái nồi lý tưởng cho chị. Quá nhiều thầy. Quá nhiều ý kiến nên chị nói: “Hồng sao hết. Mấy chị đừng có lo. Nhà thông thái này sẽ tìm ra nồi.” Nghe thế, anh chàng kia cười tươi như hoa vạn thọ và truyền rằng: “Chị nói thế thì dù có phải lên sông xuống biển, em cũng sẽ quyết tâm mang cái nồi về cho chị.” Cả bếp cười vang.

Riêng tôi, tôi thuộc loại không phải là người nấu ăn thiện nghệ nên chị Ánh Hồng chắc liếc qua cũng biết nên chị rất kiên nhẫn chỉ tôi cách cắt chanh “số đông” kiểu Tây lẫn kiểu Tàu. Vừa đẹp vừa không có tí chanh nào phải phí phạm bỏ đi... Rất còn nhiều chuyện nữa trong bếp - nhưng chắc kể sơ sơ “lấy thơm lấy thảo” như vậy là đủ rồi.

Tối Chủ Nhật về tôi có kể cho hai vợ chồng người bạn Khiêm và Tuyền nghe về những “chiêu đòn” nhà bếp học được từ các “tổ sư” thì anh bạn mới phê bình là mình học được nhiều “đòn” như thế nên phải gọi là đi Cooksillo chứ không phải Cursillo nữa. Cooksillo hay Cursillo gì thì năm sau tôi cũng sẽ trở lại Camp St. Francis cùng chị Tiến – và có thể thêm nhiều người bạn nữa như Tuyền và chị Thủy vì hai người đã tỏ ý muốn đi sau khi nghe tôi kể chuyện nhà bếp Cursillo. De Colores gà đi bộ!!!!

Một Thoáng Về Tình Yêu

Giuse Nguyễn Thẩm

Tình yêu là một đề tài muôn thuở trong văn chương, trong nghệ thuật và nhất là trong đời sống thường nhật của con người. Dù bạn là ai, địa vị sang hèn trong xã hội, bạn là người dễ thương hay là người khó tính, bạn là người đang hoang hay tráo trở, tất cả mọi người đều cảm nhận tình yêu là một cái gì đó rất quyến rũ và không thể thiếu trong cuộc sống. Những ông vua, bà chúa dù uy quyền bao nhiêu, dù gian ác hay nghiêm minh cương quyết thế nào cũng vẫn phải mềm nhũn vì tình yêu. Những tay anh chị khét tiếng hung dữ, máu lạnh, máu đông cũng phải quỳ xuống vì tình yêu. Không một tác phẩm văn chương lưu truyền hậu thế nào mà không viết về tình yêu. Không một bài thơ nào được cho là hay nhất thế gian lại không theo dệt những vần thơ về tình yêu. Không một bản nhạc vượt không gian và thời gian nào mà không ca ngợi tình yêu. Kinh nghiệm cho chúng ta thấy rằng, từ xưa đến nay, không có chủ đề nào hay hơn là chủ đề tình yêu.

Vậy tình yêu là gì? Đã bao người định nghĩa tình yêu, nhưng không một định nghĩa nào diễn tả đầy đủ về tình yêu. Theo Tự Điển Bách Khoa Việt Nam thì “Tình yêu là một khái niệm đa nghĩa trong cách diễn đạt và cách hiểu của mọi người, nhưng theo nghĩa chung nhất, tình yêu là trạng thái tình cảm của chủ thể này đối với một chủ thể khác ở mức cao hơn sự thích thú và phải nảy sinh ý muốn được gắn kết với chủ thể đó ở một khía cạnh hay mức độ nhất định. Tình yêu được cho là loại cảm xúc mạnh mẽ nhất, đẹp đẽ nhất nhưng cũng khó nắm bắt định nghĩa nhất, ngay cả khi đem ra so sánh với các loại cảm xúc khác.

Chủ thể của tình yêu, ngoại trừ một số trường hợp được nhân cách hóa, còn lại đều là con người. Còn chủ thể tác động của tình yêu thì rất đa dạng, có thể là bất kỳ thứ gì, từ đơn giản đến phức tạp, từ nhỏ bé đến vĩ đại, từ hữu hình đến vô hình...”

Còn theo Tự Điển của Merriam-Webster thì “Tình yêu là một cảm giác tình cảm mạnh hay liên tục về một người; sự thu hút bao gồm cả ước muốn tình dục, cảm giác mạnh bởi những người có quan hệ lãng mạn; cảm giác về một người đang yêu...”

Những định nghĩa trên xem ra cũng mông lung và không đầy đủ. Chỉ đi tìm định nghĩa về tình yêu thôi, con người đã mất bao thời gian, bao công sức, giấy mực và cuối cùng chúng ta vẫn không có một định nghĩa nào làm tiêu chuẩn và được sự chấp nhận của nhiều người.

Trên đây là chúng ta chỉ nói đến tình yêu trong phạm vi loài người. Là người Công Giáo, tin vào Chúa Giê-su, thì tình yêu của Thiên Chúa còn là một thứ tình yêu tuyệt vời hơn nữa. Đó là Tình Yêu Thiên Chúa, Đấng Tạo Hóa dành cho con người là loài thụ tạo.

Trong đời một người trưởng thành, chắc là ai cũng đã trải nghiệm được thế nào là tình yêu theo cảm xúc của riêng mình. Nhưng tình yêu nhân loại thì không trọn vẹn, không hoàn hảo. Ngay chính trong tình yêu đã mang nhiều đắng dấp phân lại tình yêu như ghen tương, hiểu lầm, đau khổ và chia ly. Khi chúc mừng cho đôi vợ chồng mới cưới, người ta chúc cho họ trăm năm hạnh phúc chứ không chúc hạnh phúc muôn đời vì ai cũng biết rằng con người sẽ phải chết, và khi chết thì tình yêu cũng chết theo, dù rằng có người còn nuôi tiếc xin hẹn kiếp sau?

Chúng ta đang sống và cuộc sống của chúng ta cứ theo dòng thời gian và đến một lúc nào đó thì cuộc sống sẽ phải chấm dứt. Trong cái xoay vần của cuộc sống, tình yêu đóng một vai trò rất quan trọng tựa như nguồn hạnh phúc vậy, nhưng tình yêu cũng không bao giờ trọn vẹn. Người ta đổ lỗi cho nhau khi tình yêu tan vỡ. Có nhiều khi chẳng phải tại anh hay tại em, chẳng phải tại vợ hay tại chồng, chẳng phải tại ai cả. Tình yêu bao giờ cũng có vị cay của ghen tương, cho nên đã có người bảo vì yêu mới ghen đó thôi. Tình yêu luôn thấp thoáng của đau khổ vì yêu là chết trong lòng một tí cơ mà. Tình yêu cũng gói ghém cả hận thù vì yêu nhau nhiều thì cắn nhau đau và nhất là tình yêu vẫn đâu đó có sự đe dọa của chia ly, của tử thần vì cái mong manh và giới hạn của kiếp người.

Tình yêu nhân loại sẽ không bao giờ thỏa mãn được lòng khao khát của con người. Sự vui qua sự sầu lại kế, hạnh phúc chen lẫn với khổ đau, cười và khóc là nốt nhạc, cung đàn trong cõi nhân sinh. Chính vì thế mà Thánh Au-

gustino đã nói “Lạy Chúa, Chúa đã tạo dựng chúng con cho Chúa và lòng chúng con luôn khắc khoải bao lâu chưa được nghỉ yên trong Ngài”.

Như vậy, chỉ có tình yêu Thiên Chúa mới lấp đầy khoảng trống khắc khoải trong tâm hồn ta và cũng chỉ có tình yêu ấy mới trọn vẹn, sung mãn và mới cho chúng ta được hạnh phúc, hoan lạc mà thôi.

Thiên Chúa là Tình Yêu. Đây chính là sự tỏ lộ của Thiên Chúa cho loài người qua thư thứ nhất của Thánh Gioan (4:16). Tình yêu của Thiên Chúa là “Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một mình, để ai tin vào Con thì không phải chết, song được sự sống đời đời” (Jn.3:16).

Thiên Chúa là Đấng Tạo Thành, Ngài dựng nên con người theo hình ảnh Ngài (St2:27) và cho con người ngôi vị làm con Thiên Chúa (Ep1:5), được làm chủ muôn loài thụ tạo (ST2:28) và nhất là được đồng thừa hưởng vinh quang của Ngài. (2 Pr 1,4).

Tình yêu Thiên Chúa dành cho con người thì chắc chắn là những người tin Chúa đều có ít nhiều cảm nghiệm, nhất là những giờ phút cầu nguyện, suy niệm. Những khi gặp đau khổ, chúng ta thấy Thiên Chúa hiện diện để an ủi, khi an vui chúng ta thấy được sự ôm ấp yêu thương của Chúa dành cho mình.

Tình yêu Thiên Chúa dành cho con người luôn đổ xuống chan hòa, nhưng chúng ta có cảm nhận được hay không là do chúng ta. Nếu chúng ta mở rộng tâm hồn với lòng khao khát đón Chúa, dành một khoảng trống trong tim cho Chúa ngự thì chắc chắn chúng ta sẽ cảm nghiệm được tình yêu Chúa dành cho mình. Tình yêu Chúa ban là một tình yêu trọn vẹn, tuyệt đối, như suối mạch tuôn trào không bao giờ khô cạn.

Một khi chúng ta được ngụp lặn trong tình yêu của Chúa, chúng ta mới có thể chuyển thông tình yêu ấy cho tha nhân và làm cho thế giới này tràn ngập hạnh phúc. Lúc ấy tình yêu nhân loại nơi chúng ta sẽ được thánh hóa và hướng về tình yêu bất diệt của Đức Kitô. Những đau khổ, ghen tương, hận thù, những vất vả buồn phiền, những trái ngang, bết tắc, những nghèo đói, khinh chê, những hiểu lầm nếu có, sẽ biến thành những đóa hoa thiêng trang điểm cho cuộc hành trình của chúng ta về nhà Cha, và dĩ nhiên, chúng ta sẽ cảm nhận được hạnh phúc thật ngay từ bây giờ, ngay khi chúng ta còn đang sống hôm nay.

Lạy Chúa, xin cho con biết khao khát Chúa, biết dành cho Chúa một vị trí trong tâm hồn con, biết dành cho Chúa chút thời gian mỗi ngày để con sẵn sàng đón nhận niềm hạnh phúc tuyệt vời mà Chúa là Thiên Chúa Tình Yêu hằng tuôn đổ xuống cho con. Amen.

NGƯỜI CHỒNG HOANG ĐÀNG

*Xưa kia trong Kinh Thánh
Có “Người Con Hoang Đàng”
Ngày nay trong cuộc sống
Có chuyện “Chồng Hoang Đàng”
Chuyện kể anh chàng nọ
Được bố mẹ cưng chiều
Anh muốn gì được nấy
Dù tốn kém bao nhiêu.
Khi lớn, anh lấy vợ
Gặp người vợ tuyệt vời:
Chiều anh đủ mọi thứ,
Kiểu:” chồng chúa vợ tôi”.
Cuộc sống trôi như vậy
Vẫn êm ả bình yên
Anh chồng như ông tướng
Vợ phục vụ, chẳng phiền.
Một ngày cơ duyên đến
Anh đi Cursillo
Anh được Chúa mở mắt
Thấy chính mình: sùng sờ.
Thấy mình đây thật tệ
Cứ tưởng mình lớn lao
Sự hy sinh của vợ
Lớn hơn mình biết bao.
Anh bắt đầu hối cải
Mong khoá xong thật nhanh
Để anh có cơ hội
Về gặp vợ, làm lành.
Anh trở về sẽ nói
Và ôm vợ vào người:
“Anh xúc phạm tới Chúa,
Lỗi với em mười mười
Từ nay việc rửa chén
Em đừng có so đo,
Giặt giũ hay thay tã
Cứ để đó, anh lo”
Anh khắp khởi về tới
Mở toang cửa thật nhanh
Giặt mình chưa kịp nói
Vợ: ôm chầm lấy anh
Hỏi: “ Anh ơi có khỏe?
Đi đường có mệt không
Nước em chuẩn bị sẵn
Anh tắm nhé, em trông”
Giây phút đó tất cả
Giường như chọi vỡ oà
Anh ôm chặt lấy vợ
Nước mắt chảy nhạt nhòa.
Và từ đó, từ đó
Anh làm không ngại tay
Từ những việc nhỏ nhất
Làm thay vợ, vui thay!
Sự hy sinh vĩ đại
Không cần phải lớn lao
Vĩ đại từ những chỗ
Nhỏ nhoi, đáng tự hào.
Chuyện “Người Chồng Hối Cải”
Hay: “Người Vợ Nhận Từ”
Tôi nghe người kể lại
Bạn tin không, vô tư.*

Đỗ Diệp Anh

Thánh Phêrô Và Sự Tuyên Lừa Maria Nguyễn Thị Bạch Hương

Gia tộc của tôi là một trong những người dân Bắc kỳ theo đạo Công giáo vào thời Vua Tự Đức từ cuối thế kỷ 19. Theo ông bà tôi kể lại thì ban đầu các cụ đã theo đạo cũng chỉ vì miếng ăn. Ngày xưa, tổ tiên của chúng tôi nghèo nên mới theo đạo để được ăn uống no nê - free of charge.

Nhưng sau khi đã ổn định và đã có cơm no áo ấm rồi thì các cụ cũng đã nhìn ra và thâm nhuần chân lý của Thiên Chúa Giáo và đã trở nên rất sùng đạo. Thế nên đám con cháu chúng tôi đã được giáo dục rất kỹ lưỡng về đạo lý Công Giáo cũng như về đạo làm người. Bởi thế nên lòng tin, cậy và mến của tôi luôn vững chắc suốt cuộc đời mặc dù chuyện đọc Thánh Kinh của tôi khi lớn lên đã rất lạng quạng - vì ham chơi khi yé yé, rồi lại bận chuyện công danh khi trẻ, xong chuyện gia đạo khi trưởng thành.

Tuy đạo nghĩa khô khan nhưng đôi khi tôi cũng hay suy nghiệm và thắc mắc về những điều đã nghe trong Thánh Kinh. Một trong những thắc mắc của tôi là tại sao Chúa Giêsu lại giao Giáo Hội cho Thánh Phêrô mặc dù ông đã chối Chúa oang oang ba lần - khơi khơi giữa cộng chúng. Và lúc Chúa bị treo trên thập giá thì cũng chẳng thấy bóng dáng ông đâu cả.

Tôi thấy trong nhóm 11 người thì chỉ có Thánh Gioan là sống trọn tình với Chúa Giêsu. Không những ông đã cả gan leo lên đồi Golgotha mà còn dám dắt Đức Mẹ đến đứng dưới Thánh Giá. Môn đệ thì rất đông đảo khi bình an nhưng lúc hoạn nạn thì chỉ còn lại le que một mình Thánh Gioan - kẻ luôn tự gọi mình là “người môn đệ Đức Giêsu thương mến.” Tình cảm của ông sâu đậm với Chúa Giêsu đến độ trong hôm ăn tiệc ly – sau khi nghe Chúa Giêsu nói “có một người trong anh em sẽ nộp thầy” - ông đã tự nhiên “đầu tựa vào Đức Giêsu” và hỏi “Lạy Thầy, ai vậy?” (Gn 13:21, 23, 25). Và sau khi Chúa Phục Sinh, ông vẫn được Chúa Giêsu yêu mến đến độ “Có tiếng đồn giữa các anh em là” Chúa Giêsu sẽ cho ông sống đến muôn đời (Gn 21:23).

Thế thì tại sao Chúa Giêsu lại không giao Giáo Hội cho ông Thánh Gioan - một người Chúa yêu thương; một người chí tình và đã sống trọn đạo làm người cùng Thầy mình như thế?

Hơn nữa, Kinh Thánh mà Thánh Gioan viết đã chứng tỏ ông là một người thông thái, có kiến thức chứ chẳng phải là một anh nư phủ ít học. Thánh Kinh theo Thánh Gioan đã được bắt đầu bằng ba câu rất văn chương, êm ả nhưng cũng chứa đựng và diễn tả gọn ghẽ mọi chính yếu về Tin Mừng: “Lúc khởi đầu đã có Ngôi Lời. Ngôi Lời vẫn hướng về Thiên Chúa, và Ngôi Lời là Thiên Chúa” (Gn 1:1).

Vừa được Thầy cung, vừa có dư khả năng - Nhưng sao Chúa lại đã chẳng giao hội thánh cho ông mà lại lựa Thánh Phêrô?

Điều này tôi đã thắc mắc rất nhiều trong đầu nhưng chẳng bao giờ dám đem ra hỏi ai - phần vì cảm thấy mình

đạo nghĩa lơ mơ nên chưa đủ tư cách để nói chuyện về Thánh Kinh; phần vì cảm thấy câu hỏi, nếu không được hiểu rõ ràng, có thể sẽ bị xem như là sự khiêu khích và phạm thượng - chứ không phải điều từ tâm - khi được đặt ra từ một kẻ khô khan đạo giáo như mình.

Bởi thế đã thắc mắc rất lâu năm nhưng câu hỏi này đã nằm im lìm trong đầu tôi. Không dám hỏi ai cả. Nhưng vài tháng trước, khi đi hành hương bên Đất Thánh, khi đứng trên dinh Caipha - nay là nhà thờ Gallicantu nghĩa là Gà Gáy - nơi Thánh Phêrô chối Chúa thì câu hỏi của tôi đã được giải tỏa phần nào bởi Cha Giuse Nguyễn Trọng Tước, SJ. Cha nói Ông Thánh Phêrô là con người can đảm. Ông chối Chúa ba lần cũng vì sợ bị bắt. Sợ nhưng vẫn lún la lại rất lâu bên sân nhà Caipha đợi Thầy mình. Ông sợ nhưng không bỏ chạy mà dám đứng lại. Cha Tước bảo điều này chứng tỏ Thánh Phêrô là người can đảm.

Tôi nghe cha nói rất xuôi tai vì định nghĩa của can đảm là dám làm những gì mình sợ. Tôi nhớ trong Kinh Thánh Gioan, khi Chúa Giêsu bị bắt thì các môn đệ bỏ chạy tán mạng - có người sợ đến độ lột quần áo ra để chạy thực mạng. “Có một cậu thanh niên đi theo Người, mình khoác vón vện một tấm vải gai. Họ túm lấy anh. Anh liền trút tấm vải lại, bỏ chạy” (Mc 14:51-52). Cảnh này chắc cũng giống sự hốt hoảng năm 1975 khi Miền Nam rơi vào tay Cộng Sản và các binh sĩ Cộng Hoà đã vứt hết quân phục dưới đường phố Saigon để chạy thoát thân khỏi quân Việt cộng. Tôi hôm đó ở vườn Ghetsimane - với quân La Mã gươm đao và đèn đuốc kéo sầm sập đến - chắc cũng đã kinh hoảng giống như thế cho các môn đệ hiền lành chân tu.

Trong tình huống đó, Thánh Phêrô không những chẳng chạy như các môn đệ khác mà đã quả cảm ở lại và dám rút dao ra cắt đứt tai tên bộ hạ của người thượng tế (Gn 18:10). Lúc đó, làm môn đệ của Chúa Giêsu đã bị mang vạ to rồi, nhưng nay ông lại bị thêm tội chắc nịch nữa là đã thương người khác. Thánh Phêrô vì thế có thể đã trở nên the wanted hay người bị truy lùng. Biết thế nhưng ông vẫn ở lại cùng Thầy mình - để sau đó chối Chúa Giêsu ba lần như nhiều người đã biết. Sau khi chối Chúa lần cuối xong, thì ông gặp được Chúa trên đường đi xuống ngục giam dưới hầm nhà Caipha. “Chúa quay lại nhìn ông, ông sực nhớ lời Chúa đã bảo ông: ‘Hôm nay, gà chưa kịp gáy, thì anh đã chối Thầy ba lần.’ Và ông ra ngoài, khóc lóc thảm thiết.” (Lc 22:61-62).

Sau đó thì không thấy Thánh Kinh nào đề cập đến sự hiện diện của Thánh Phêrô trong ngày đó nữa. Ngày xưa, nếu đọc câu Luca trên thì tôi chắc sẽ nghĩ Chúa Giêsu nhìn Thánh Phêrô với đôi mắt trách móc. Nhưng sau khi nghe cha Tước phân tách về sự can đảm của ông thì tôi nghĩ Chúa Giêsu đã nhìn ông với ánh mắt thương yêu vì đó là bản tính của Người. Và trong mắt nhìn đó chắc đã có lời dặn dò - một cách thâm lặng - của ngày nào khi Người sai các anh em ông đi khắp nơi loan tin mừng: “Thầy sai anh

em đi như chiên đi vào giữa bầy sói. Vậy anh em phải khôn như rắn và đơn sơ như bồ câu” (Mt 10:16).

Và khi Thánh Phêrô khóc khi nhìn thấy ánh mắt của Chúa, tôi không nghĩ đó là những hạt nước mắt ăn năn vì ông đã chẳng làm gì sai - mà, theo tôi, đó là những dòng lệ đau đớn vì sự bất lực của mình: đã chẳng làm gì được để cứu Thầy khi Người bị lôi kéo sên sêch vào ngục giam tối tăm như một đứa tội phạm tâm thường.

Và có lẽ ông đã đọc được lời dặn dò trong ánh mắt Chúa nên ông đã lần đi ngay sau đó để “nằm gai nếm mật” chờ lúc thuận tiện. Khi thương Thầy, ông đã mất sự khôn ngoan và dùng dao kéo; nhưng chỉ sau khi nhìn được ánh mắt Người thì ông lại nhớ đến lời dặn cũ là khi đương đầu với bầy sói dữ thì phải “khôn như rắn” để còn có dịp sống sót để loan báo tin mừng; nếu không - sẽ bị chúng tống vào ngục cho đến ngày rục xương. Và những điều trên, theo tôi, đã được chứng minh thêm bởi chính thánh Gioan.

Trong cuộc đời tôi, tôi đã làm việc trong rất nhiều nhóm. Và trong một nhóm luôn luôn có vài hoặc một người nổi bật lên trong vai trò lãnh đạo - khi thì bởi kinh nghiệm; khi thì được phía trên tín nhiệm giao cấp; khi thì từ bản năng thiên phú - do một người lãnh đạo tự nhiên (natural leader) - được mọi người mến phục đưa lên. Nhưng lãnh đạo kiểu nào mà làm bậy hay làm trò trái tai gai mắt thì cũng bị đánh mất sự kính trọng của người dưới. Đó là bản tính của loài người - thời Chúa Giêsu hay thời nay thì cũng chẳng có chi thay đổi.

Vậy sau khi Thánh Phêrô chối Chúa, thì các môn đệ khác nghĩ sao về ông? Chắc chắn là nếu họ nghĩ ông làm sai thì họ sẽ chẳng còn sự kính nể cho ông nữa.

Sau khi khóc ở sân nhà thượng tế Caipha, thánh Phêrô đã lãnh mật và đã chỉ xuất hiện trong buổi sáng phục sinh nơi mộ Chúa. Theo Thánh Gioan, sau khi bà “Maria Mácđala đi đến mộ, thì thấy tảng đá đã lăn khỏi mộ. Bà liền chạy về gặp ông Simon Phêrô và người môn đệ Đức Giêsu thương mến. Bà nói: “Người ta đem Chúa đi khỏi mộ; và chúng tôi chẳng biết họ để Người ở đâu? Ông Phêrô và môn đệ kia liền đi ra mộ. Cả hai người cùng chạy. Nhưng môn đệ kia chạy mau hơn ông Phêrô và đã tới mộ trước. Ông cúi xuống và nhìn thấy những băng vải còn ở đó, nhưng không vào” (Gn 20:1-10).

Theo đoạn trên, thì rõ ràng là hai ông cùng chạy vì nóng lòng - nhưng Thánh Gioan (người môn đệ Đức Giêsu thương mến) có lẽ vì trẻ hơn nên đã chạy đến trước nhưng khi đến cửa mộ thì người dừng ngay lại để đợi Thánh Phêrô.

Chuyện nhường bước cho người khác vào thời đó và cho đến bây giờ vẫn là chuyện biểu lộ lòng tôn kính. Thánh Gioan - chính theo lời của ông - đến trước nhưng đã dừng chân lại và đợi - để nhường vinh dự bước vào mộ Chúa trước cho Thánh Phêrô. Khi đến, ông Phêrô đi thẳng vào mộ không do dự hay khách sáo “mời chú vào trước.” Ông ung dung đi vào: “Ông Simon Phêrô theo sau cũng đến nơi. Ông vào thẳng trong mộ” (Gn 20:10). Điều trên chứng tỏ Thánh Phêrô đã là một người lãnh đạo trong nhóm 12 và như thế, ông đã luôn được anh em kính nể.

Sau đêm Thánh Phêrô chối Chúa, những câu kể chuyện giản dị trên trong Gioan 20:1-10 đã chứa đựng một điều quan trọng: sau khi chối Chúa, Thánh Phêrô vẫn được Thánh Gioan - một người khôn ngoan và yêu mến Chúa - kính trọng như cũ; vẫn đối xử trước sau như

một. Chuyện xử sự này chứng tỏ Thánh Gioan - có mặt ở đó - đã hiểu được hoàn cảnh, tình trạng và đã thông cảm hành động của Thánh Phêrô - và đã không chê trách hay nghĩ ông làm sai.

Điều trên chứng tỏ chuyện chối Chúa của Thánh Phêrô không phải vì ông hèn nhát. Một người hèn yếu thì đã chẳng được người cùng nhóm kính nể như ông Gioan đã đối xử cùng ông Phêrô sáng hôm đó.

Có thể cũng có nhiều người nghĩ giống như một người đồng hành trong chuyến đi Đất Thánh của tôi. Bác đã bác bỏ chuyện Thánh Phêrô là người can đảm vì bác nói Thánh Phêrô là người nhát gan nên mới chối Chúa và bác nói Chúa Giêsu cũng chẳng tin tưởng gì Thánh Phêrô nên mới phải hỏi đi hỏi lại ông ba lần: “Anh có mến Thầy không?” trước mặt các tông đồ (Gn 21:15-17).

Tôi thì nghĩ ngược lại. Theo tôi, Chúa Giêsu khi còn mang thân xác nặng nề của thế gian mà còn tiên đoán được Phêrô sẽ làm gì trong tương lai; thì khi Người đã gột bỏ hết xác phàm thì trong tim, trong đầu ông Phêrô (hay bất cứ ai) nghĩ gì thì Ngài cũng tỏ tường hết. Thành thử - tôi nghĩ - Chúa Giêsu đặt lên ba câu hỏi này để giúp cho Thánh Phêrô một cơ hội để bôi xóa đi trước mặt anh em ba lời chối vài hôm trước.

Thánh Phêrô đã được Chúa Giêsu chọn cai quản Hội Thánh vì ông đã chẳng bỏ chạy như người khác khi hốt hoảng sợ hãi; ngược lại, ông đã dám rút dao ra định ăn thua đủ với kẻ thù - để cố cứu Thầy mình. Ông đã được chọn vì ông đã sợ bị bắt nhưng vẫn can đảm đứng trên đất của kẻ thù để đợi Thầy - một chuyện mà ông sẽ lặp lại sau này: lặn lội từ Do Thái đến La Mã - là đất của kẻ thù không đội trời chung với Kitô Giáo khi đó - để truyền đạo. Và theo tôi, nhờ sự can đảm của Thánh Phêrô dám vào hang cọp nên đạo Công Giáo mới được loan truyền rộng rãi như ngày hôm nay.

Ngài đã đi từ Do Thái đến Rôma - khó khăn hiểm trở - để cuối cùng vài năm sau đó bị quân La Mã giết chết một cách đau đớn tại Rôma. Ngài chết nhưng mầm móng gieo rải trước khi chết đã đơm hoa kết trái chậm rãi để hơn 300 năm sau đó Hoàng đế Constantine của La Mã đã theo đạo và từ đó, Đạo Kitô Giáo đã được cường quốc La Mã gieo lan tràn tứ phương. Nơi nào quân La Mã chiến thắng là nơi đó có đạo. Bây giờ một phần đất của La Mã đã trở nên Trung Tâm của Đạo Công Giáo gọi là Vatican - Eternal City hay Thành Phố Vĩnh Cửu - nơi các vị nối gót Thánh Phêrô vẫn sống và làm việc ở đó.

Tôi nghĩ sự được Chúa Giêsu chọn lựa và sự thành công của Thánh Phêrô đều đã do sự can đảm của ngài mà ra. Một sự can đảm bắt đầu từ khi ông rút dao. Sợ nhưng vẫn không bỏ chạy nhưng rút dao ra. Sợ nên chối nhưng vẫn đứng lại trên sân của quân thù cho đến khi gặp được Thầy mình. Ngài đã sợ nhưng vẫn liều mạng cũng chỉ vì tình yêu cho Thầy mình, cho Thiên Chúa.

Và tôi, đã cảm nghiệm được những điều này trong mùa xuân năm nay và xin chia sẻ cùng các anh chị Cursilistas - nhất là các anh chị đã làm việc trong ba ngày trại năm ngoái ở Camp St. Francis để cảm tạ và tri ân các anh chị đã giúp cho tôi được đổi diện tình yêu Thiên Chúa. Tôi đã được thấy hào quang của Ngài trong những nụ cười của các anh chị. Tôi đã thấy được tình yêu của Ngài đổ ra tràn đầy cho tôi, cho tất cả chị em chúng tôi trong ba ngày tụyệt vời đó. Xin cảm ơn các anh chị.

Đi Trợ Tá

*“Ánh sáng chiếu soi trong bóng tối,
và bóng tối đã không diệt được ánh sáng.”*

(Ga 1:5)

Phêrô Phạm Huy Dũng

Năm nay tôi lại được ơn phước trở lại Camp St. Francis làm trợ tá cho khóa Cursillo mới. Cũng ở doanh trại này tám năm trước đây, tôi đã dự khóa 30. Ở nơi đây tôi cảm nhận ra tình Chúa yêu tôi. Ở nơi đây tôi nhận ra sự hiện diện của Chúa ở nơi các anh em. Ở nơi đây các trợ tá xung hô nhau bằng anh em chung một nhà rất thân thương. Ở nơi đây các anh em cùng tay nắm tay cầu nguyện và hỗ trợ các tham dự viên. Ba ngày ở khóa tôi cảm thấy lòng mình được bình an và hạnh phúc.

Nhớ lại tám năm trước, tôi cũng là một tham dự viên và có tâm trạng giống các anh mới. Lúc đầu tôi không muốn tham dự khóa Cursillo và viện ra nhiều lý do quá bận rộn để tránh tham dự. Một năm trước đó, tôi cũng đã ghi danh nhưng tôi đã bác bỏ lời mời tham dự khóa. Tôi cho rằng những khóa tĩnh huấn này chỉ dành cho những người yếu đức tin. Còn tôi sống đạo đã tốt rồi, tham dự thêm khóa tĩnh huấn chắc cũng không có học hỏi được thêm gì. Hơn nữa, tôi phải bỏ ra ba ngày cuối tuần. Qua một tuần làm việc mệt nhọc, tôi chỉ muốn dành thời gian cho gia đình và để nghỉ ngơi. Tôi đã lầm! Khóa học thật tuyệt vời! Tôi tự hỏi tại sao mình không tham dự khóa sớm hơn và nhận ra tình Thầy Chí Thánh yêu thương tôi? Tôi tin rằng Thầy biết tôi nhiều hơn và Thầy sắp xếp thời gian thích hợp nhất cho tôi.

Ba ngày học hỏi trôi qua đi thật nhanh. Và tôi cũng không ngờ, khóa học lại có thể biến đổi con người khô khan tự cao tự mãn của tôi thành con người yêu thương.

Cảm tưởng tôi đi trợ tá cũng giống như tôi tham dự khóa với các tham dự viên mới—vẫn xúc động, vẫn hồi hộp, vẫn lệ rơi một cách tự nhiên thoải mái. Và tôi cảm nhận tình Thầy Chí Thánh yêu thương tôi.

Những cảm giác kỳ diệu tám năm trước vẫn còn văng vẳng trong tôi. Những giây phút học hỏi các rollos, cầu nguyện, suy ngẫm, ca hát, và chia sẻ..., tôi vẫn còn nhớ. Tôi đi trợ tá nhưng tôi vẫn còn ngạc nhiên với những bất ngờ lần lượt diễn ra trong khóa học làm tôi xúc động. Nghĩ đến những bất ngờ, trái tim tôi vẫn nóng bỏng như ngày nào.

Lý do hướng dẫn tôi đi trợ tá năm nay cũng là tình Thầy Chí Thánh yêu thương tôi. Bao nhiêu lý do mà tôi tự hỏi cũng đưa đến một câu trả lời. Đó là tình Thầy yêu thương tôi. Tôi tin rằng Thầy tác động mọi sự trong tôi và hướng dẫn tôi đi trợ tá, để chia sẻ niềm hạnh phúc mà tôi đã cảm nhận được ở khóa tám năm trước đây.

Trong ba ngày trợ tá tôi đã quên đi hết những sự ồn ào xung quanh và bình tâm phản ánh lại tình Chúa yêu thương tôi. Trong sự im lặng, tôi lắng nghe tiếng Chúa muốn nói gì với tôi. Cũng như mọi năm, tôi đi trợ tá cũng là dịp cho tôi hâm nóng lại tình yêu của Thầy Chí Thánh đã dành cho tôi. Tôi hy vọng các tham dự viên cũng nhận ra tình yêu vô tận của Chúa Giêsu, Thầy Chí Thánh.

Những ngày sau khóa, tôi trở lại với cuộc sống ồn ào và bận rộn với nhiều lo lắng. Nhưng tôi cảm thấy mình

được bình an trong tình thương của Thầy Chí Thánh. Cảm tạ ơn Thầy đã cho tôi nhận ra tất cả là hồng ân! Đức tin là hồng ân. Được nghe Lời Chúa là hồng ân. Mỗi ngày tôi sống là hồng ân. Hơi thở là hồng ân. Ngày hôm nay là hồng ân. Thời gian là hồng ân. Gia đình là hồng ân. Những người xung quanh tôi là hồng ân. Thử thách trong cuộc đời là hồng ân. Tham dự khóa Cursillo là hồng ân. Đi trợ tá là hồng ân. Ôn biết nhận ra tất cả là hồng ân. Cảm tạ ơn Thầy đã ban cho tôi muôn vàn hồng ân và cho tôi tận hưởng tất cả những vẻ đẹp của thiên nhiên xung quanh tôi!

Sống trong hồng ân, tôi tưởng rằng tôi thánh thiện. Tôi không thánh thiện! Tôi vẫn bị vướng vào những lồi cuốn của cuộc sống—đam mê, cảm dỗ, thử thách, phạm tội... Nhớ đến lần tĩnh tâm ở nơi có nhiều ảnh tượng Chúa Giêsu, Mẹ Maria, và các Thánh, chính ở nơi thánh thiện này, tôi đã có ác mộng hơn bao giờ hết. Tôi có hai khuôn mặt—mặt lành và mặt ác. Khi thức tỉnh, tôi tìm đọc trong Phúc Âm câu: “Tôi là ánh sáng thế gian. Ai theo tôi, sẽ không phải đi trong bóng tối, nhưng sẽ nhận được ánh sáng đem lại sự sống” (Ga 8:12). Cũng như khi làm việc thiện hay đi trợ tá, tôi cũng bị cảm dỗ bởi mặt ác và luôn phải đấu tranh với bóng tối của chính bản thân mình. Với ơn Thầy Chí Thánh giúp, tôi sẽ cố gắng tự mình thay đổi và sống trong hồng ân.

Xin chia sẻ một chút ân tình đến các anh chị em trợ tá. Tôi rất ngưỡng mộ tinh thần hăng say nhiệt tình của các anh chị trợ tá. Trước khóa học và trong suốt Tám Tuần Tĩnh Huấn, các anh chị đã cầu nguyện liên lữ, thực hiện Palanca, học hỏi—tinh thần bác ái, tinh thần khiêm nhường, tinh thần phục vụ, tinh thần hiệp nhất, tinh thần chứng nhân. Các việc chuẩn bị này đều vì danh Thầy Chí Thánh. Cũng giống như các anh chị đi trợ tá, lòng tôi hoan vui sướng phục vụ các tham dự viên với lòng nguyện ước các tham dự viên cũng nhận ra tình yêu tuyệt vời của Thầy Chí Thánh.

Cảm tạ ơn Thầy Chí Thánh đã hướng dẫn tôi đi trợ tá năm nay! Thầy là Chúa của tôi và là người bạn thân nhất của tôi. Trong những giây phút im lặng, tôi nghe tiếng Thầy trong tôi. Thầy luôn ở gần kề bên tôi và sẵn sàng nghe tôi tâm sự và nghe tôi phàn nàn. Và khi tôi bị vấp ngã, Thầy giải thoát tôi. Trong những giây phút im lặng, tôi cảm nhận ra tình Thầy yêu thương tôi. Tôi an tâm tận hưởng tất cả những ơn huệ mà Thầy đã ban cho tôi.

Để kết thúc, tôi đi trợ tá cũng giống như tôi trở về thăm nhà. Thầy Chí Thánh và các anh chị em Cursillistas ăn mừng tôi về thăm nhà. Ở nơi đây tôi được nghỉ ngơi trong vòng tay yêu thương của Thầy. Nhớ đến dụ ngôn người con hoang đàng, tôi cảm thấy mình “thật đặc tội vời Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa” nhưng Thầy Chí Thánh là người Cha nhân từ, đầy lòng khoan dung và tha thứ vẫn luôn mong chờ tôi trở về (Lc 15:11-32).

Tất Cả Các Trợ Tá

Trợ Tá Khóa 46

Khối Giám Học

Khởi Hành Chánh

Khởi Âm Thực

Khôi Phụng Vụ 46

Tất Cả Các Trợ Tá

Trợ Tá Khóa 47

Khởi Giám Học

Khởi Hành Chánh

Khởi Âm Thực

Ban Điều Hành Khóa 47

Khởi Phụng Vụ 47

Danh Sách Khóa Nam 46

14/08/2014 - 17/08/2014

Decuria	Tên Thánh	Họ Và Tên
1	Andrê Giuse	Lâm Gem Peter
2	Andrê Giuse	Lê John
3	Andrê Phêrô	Ngô Quý Peter
4	Andrê Giuse	Nguyễn Đức Hạnh
5	Andrê Thomas	Nguyễn Thomas
6	Andrê Lorenzo	Phạm Tấn
7	Andrê Gioan	Ung Dương
8	Giacôbê Phêrô	Lê Văn Thành
9	Giacôbê Giuse	Ngô Ngọc Dũng
10	Giacôbê Gioan Kim	Nguyễn Đạt Đức
11	Giacôbê Phaolô	Nguyễn Bình Minh
12	Giacôbê Giuse	Nguyễn Ngọc Thiện
13	Giacôbê Antôn Pađua	Nguyễn Thanh Trúc
14	Giacôbê Alberto	Nguyễn Thanh Tùng
15	Gioan Gioan	Nguyễn Minh Triết
16	Gioan Gioan Kim	Nguyễn Trần Du
17	Gioan Giuse	Nguyễn Trọng Hiếu
18	Gioan Phêrô	Phạm Hữu Thuyết
19	Gioan Giuse	Thầy Nguyễn Ngọc Sơn
20	Gioan Andrê	Trần Lê Minh
21	Gioan Phaolô	Vũ Nguyên Kenny
22	Luca Dominicô	Đỗ Văn Tình
23	Luca Phêrô	Lâm Hoàng Vũ
24	Luca Giuse	Lm. Nguyễn Văn Huyền
25	Luca Gioan B.	Nguyễn Hữu Thành
26	Luca Stêphanô	Nguyễn Quang Thoại
27	Luca Isidôrô	Nguyễn Thiên (Peter)
28	Luca Vinh Sơn	Phạm Đăng Hùng

Decuria	Tên Thánh	Họ Và Tên
29	Maccô Phêrô	Đinh Bá Nam
30	Maccô Phêrô	Lm. Ngô Đức Dũng
31	Maccô Stephen	Lý Thanh Tùng
32	Maccô Phanxicô	Nguyễn Minh Tuấn
33	Maccô Martin	Trần Cody
34	Maccô Matthew	Trần Trọng Trí
35	Maccô Martin	Trương Hón
36	Matthêu Thomas	Đặng Phước Dũng
37	Matthêu Gioan Baotixita	Đỗ Minh Đức
38	Matthêu Giuse	Huỳnh Minh
39	Matthêu Gioan Baotixita	Nguyễn Thái Bình
40	Matthêu Phêrô	Nguyễn Tri Phương
41	Matthêu Phêrô	Trần Văn Long
42	Phaolô Giuse	Bành Hùng Hòa
43	Phaolô Giuse	Đinh Quang Hạnh
44	Phaolô Augustine	Lm. Trương Trường Kỳ
45	Phaolô Giuse	Nguyễn Hoàng Long
46	Phaolô Benedictô	Thái Quốc Việt
47	Phaolô Savio	Trần Minh Chính
48	Phaolô Giuse	Trần Việt Hùng
49	Phêrô Joseph	Dương Phước Thọ
50	Phêrô Vincente	Lâm Ngọc Oánh
51	Phêrô Joseph	Nguyễn Văn Hòa
52	Phêrô Gioan Kim	Nguyễn Văn Thái
53	Phêrô Micae	Nguyễn Xuân Hương
54	Phêrô Giuse	Trịnh Ngọc Hoàng
55	Phêrô Antôn	Vũ Tuấn

Danh Sách Khóa Nữ 47

21/08/2014 - 24/08/2014

Decuria	Tên Thánh	Họ Và Tên
1	Agata Maria	Bùi Thị Tiến Thục
2	Agata Teresa	Hà Nữ Bạch Tuyết
3	Agata Maria	Lâm Tú Nguyệt
4	Agata Maria	Nguyễn Thu Hằng
5	Agata Maria	Nguyễn Thùy Linh
6	Agata Maria	Phạm Thị Hoa
7	Agata Maria	Trần Thị Tuyết
8	Agata Teresa	Trần Tracey Trâm
9	Anna Teresa	Đỗ An Thu
10	Anna Anna	Nguyễn Thị Hoa
11	Anna Maria	Nguyễn Thị Đán
12	Anna Cecilia	Nguyễn Thị Thúy Lan
13	Anna Maria	Phan Băng Tâm
14	Anna Clara	Tô Thoại Khanh
15	Anna Anna	Trần Diane
16	Anna Maria	Vũ Thanh Nguyệt
17	Cecilia Mary	Đinh Julie
18	Cecilia Maria	Đỗ Linh
19	Cecilia Teresa	Ngô Anh Linh
20	Cecilia Maria	Ngô Hồng Nhung
21	Cecilia Maria	Nguyễn Bích Ly
22	Cecilia Anna	Nguyễn Lệ Thủy
23	Cecilia Anna	Nguyễn Phan Mai
24	Lucia Maria	Đỗ Thị Tâm
25	Lucia Maria	Hoàng Thị Mai
26	Lucia Maria	Hoàng Thị Hoa Vân
27	Lucia Anna	Khổng Phương Bonnie
28	Lucia Maria	Nguyễn Mai Thảo
29	Lucia Maria	Nguyễn Thị Kim Tuyền
30	Lucia Maria	Sơ Phan Hoàng

Decuria	Tên Thánh	Họ Và Tên
31	Maria Cecilia	Nguyễn Thị Đoàn Trinh
32	Maria Cecilia	Nguyễn Thùy Dương
33	Maria Cecilia	Phạm Francine Thiên Ngân
34	Maria Maria	Phạm Mai Hằng
35	Maria Maria	Phan Trinh Tina
36	Maria Theresa	Trương Vương Khuê
37	Maria Anna	Vũ Thị Ngân Hà
38	Martha Maria Madalena	Cao Hoàng Elizabeth Lan
39	Martha Theresa	Cao Thị Katie
40	Martha Maria	Hoàng Hạnh Dung
41	Martha Maria	Nguyễn Cindy Hạnh
42	Martha Maria	Nguyễn Kim Phụng
43	Martha Soeur Theresa	Nguyễn Thị Thủy
44	Martha Teresa	Trương Hoàng Phượng
45	Martha Maria	Vũ Thu Hương
46	Monica Teresa	Lâm Rose Linda
47	Monica Maria	Nguyễn Thị Dung
48	Monica Teresa	Nguyễn Thủy Cathy
49	Monica Theresa	Trần Bình Theresa
50	Monica Theresa	Trần Thị Nguyên
51	Monica Teresa	Trần Thị Ngọc Mỹ
52	Monica Maria	Trần Thụy Nam
53	Monica Teresa	Vũ Thị Hoa
54	Teresa Teresa	Chương Thị Kim Thi
55	Teresa Martha	Lê Diệu Hiền
56	Teresa Maria	Nguyễn Mộng Tuyền
57	Teresa Teresa	Phạm Thùy Diễm
58	Teresa Elizabeth	Phạm Trương Thúy Thảo
59	Teresa Cecilia	Sen Liên Xuân
60	Teresa Anna	Srinivasan Dương Minh Hà
61	Teresa Maria	Võ Phương Thảo

ỦNG HỘ PHONG TRÀO BẢNG TÀI CHÁNH & VẬT LIỆU

Tháng 8, 2014

Văn Phòng Điều Hành chân thành cảm ơn quý anh chị Cursillistas trong những tháng qua đã ủng hộ Phong Trào qua việc đóng niên liễm và trợ giúp tài chánh cũng như hiện vật cho 2 Khóa Cursillo 46 & 47 VNSJ. Danh sách dưới đây ghi nhận các khoản đã nhận được. Riêng việc chi tiêu của hai khóa hiện vẫn còn tiếp diễn và kết toán nên chưa được phổ biến.

Thân ái,
Thay mặt VPDH,
Darcy Nguyễn, Thủ Quỹ PT

Niên Liễm

Maria Nguyễn Thị Huệ	\$25
Phêrô Ngô Công Tâm/Anna Vũ Thị Bình	\$50
Lan Phạm	\$25
Xuân Dương	\$25
Mai Nguyễn	\$25
Vũ Thị Toan	\$25
Tân Nguyễn, Thế Danny & Phương Anh Nguyễn	\$75
Trúc Nguyễn & Lâm Trần	\$50
Maria Lê Thị Thân	\$25
Ngọc Nguyễn	\$25
Châu Tuấn Nguyễn	\$50
Maria Vương Kim Phương	\$25
Đaminh Vũ Oanh/Maria Nhung Vũ	\$50
Giuse Bùi Q. Hùng/Anna Nguyễn T. Mỹ	\$50
Nguyệt Nguyễn	\$50
Nguyễn Tân & Tiên	\$50
Vũ Phong & Hà	\$50
Frank Nguyễn	\$50
Công Như & Công Dương Dinh	\$60
Antonyso Trần Đức Quang	\$25
Madalena Vũ T. Hồng Hạnh	\$25
Phaolo Peter Nguyễn	\$25
Martha Jennifer Lê	\$25
Khoa Nguyễn & Darcy Nguyễn	\$50

Ủng Hộ Khóa 46 & 47

Susan Nguyễn	\$200
Trương Hương	\$100
Nguyệt Nguyễn	\$200
Vũ Đình & Nghiêm	\$120
Nguyễn Cường	\$200
Thái Thu Hà	\$50
Ăn danh	\$400
Nguyễn Bá	\$200
Nguyễn Thị Hoa	\$100
Ăn danh (cho K. Nam)	\$200
Phade Khiêu Tuấn/Teresa Nguyễn Mỹ Ma	\$200
Ăn danh	\$30
Jeff Lee/Vicki Lee	\$415
Nguyễn Bạch Hường/Nhóm Martha Khóa 45	\$100
PT Sacramento (Annie/Henry Tran)	\$500
Ủng hộ để tưởng nhớ Cụ Ông Giuse Khổng Hữu Tựa & Bà Maria Khổng Thị Vươn	\$1000
Bùi Duy Sang	\$50
Nguyễn Đăng & Huy	\$500
Ăn danh	\$42
Chị Nguyễn Diễm, Khóa 39	\$100
Kim-Dung Nguyễn	\$110
AC Hùng & Diễm	\$100
AC Kim & Thành	\$100
Chi Nguyễn, Pharm. D., Sacramento	\$200
Khôi Phụng Vụ Nam	\$42
Một số AC trợ tá ủng hộ mỗi người	\$15
Ủng hộ linh tinh	\$21
Chị Thái Thu Hà ủng hộ Bản Tin Ultreya	\$20
AC Mai Trác	10 Cặp dè trắng
BS Nguyễn Ánh Ngọc	\$600 trứng vịt lộn
AC Nguyễn Hoàng & Hằng	\$100 lbs bánh phở
AC Kim Hạnh	1 nồi mì hoành thánh
Chị Hương Phở Việt	1 nồi phở bò & \$100
A Luân, SF	Bánh Phở & 1 nồi bún bò Huế
A Trần Công Minh	6 bao gạo
C Hạnh, SF	1 hộp bánh xoài
C Quý Dung	6 hộp mì tươi
AC Tân Tiên	2 bình pha cafe trị giá \$233
AC Tạ Minh & Trinh	Kẹo bánh cho 2 khóa
AC Harry & Mary	124 hoa cài áo

Mời Viết Bài

Có nhiều lý do để chúng ta viết bài. Lý do thông thường, chúng ta viết bài để nhớ, để nâng cao sự hiểu biết của mình, và để biết vấn đề chính xác hơn. Nhất là, chúng ta viết bài để chia sẻ kinh nghiệm sống đức tin với người khác.

Chúng ta có thể viết bài cảm nghiệm về: 1) tình yêu của Thiên Chúa; 2) nhận ra Chúa qua những thử thách hay biến cố trong cuộc sống; 3) phương cách vượt qua những thử thách hay biến cố; 4) kinh nghiệm sống Ngày Thứ Tư; và 5) đức tin... Những bài viết cảm nghiệm chứng nhân của quý anh chị đều là những bài học hỏi quý báu cho người đọc.

Xin mời quý cha linh hướng, quý tu sĩ, và quý anh chị Cursillistas đóng góp bài vở cho *Bản Tin Ultreya tháng 12, 2014*, với chủ đề “**Mừng Chúa Giáng Sinh**”. Chúng ta cùng nhau, mỗi người một việc làm và cùng nhau nối vòng tay lớn, “một tay nắm Chúa và một tay nắm anh chị em” mang tình yêu thương của Thầy Chí Thánh và hy vọng đến với người khác.

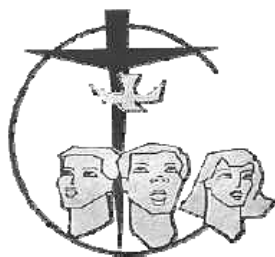
Cám ơn quý cha linh hướng, quý tu sĩ, và quý anh chị đã và đang ủng hộ cho Bản Tin Ultreya.

Hạn chót gửi bài: 26/11/2014

Các bài vở nhận được có thể bị chỉnh sửa tiêu đề cho thích hợp.

Phêrô Phạm Huy Dũng
Trưởng Khối Truyền Thông

CURSILLO MOVEMENT—VIETNAMESE SECRETARIAT

Kính Biểu :

Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo.
(Mc 16:15)